

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_232202

UNIVERSAL
LIBRARY

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۸۹

تتمت

۵۵۲

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد میں سائنس فیض اقتباس محمدت و سپاس مالک الملک
 کہ اشخاص شہری را با وصف اتحاد ماہیتہ افراد و اشترک مواد و
 پیمائشیں متوازن و سوار و انحاء متکثرہ ہر جن و جو خلق
 قنبارک اللہ اعظم الخالقین و پس از تقدیم قواعد و آلات
 متون گام انا نصح العرب و ہم مضمون لا اخصد ثناء علیک
 علی نفسک ربنا ہم ہم کہ چون محضر نبوتش و ہر

برمدونہ

بسم

لِي مَنْ رَأَيْتُ إِلَيْهِ أَمَا بَعْدَ مِثْلِ ذَاتِ قَبْلِ تَفَكُّرِي بَصَا

بیلہ

نومبر ۱۸۸۸ء کوئی تعلقہ دار تعلقہ برقی پرگنہ روولی ضلع نواب گنج بارہ

لَهُ دَرَجَاتٌ كَرَّمَ إِلَيْهِ الْخَيْرَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرِزْقِهِ رَابِعٌ

بایقان و شتر و احتیاج نخواهد بود که در معترض مدت

از فرط عقیدت و ارادت باینزگان بوسیله خلاص

سین گھمانہ چہ کہ مافوق شریف مولفہ حضرت شاہ و عبد القدوس

منکوبی است از سحر و جادو بر ابراهیم المشهور به انوار العیون پیر دستگیر

بیت الوالدین ناصر الحق

لیفیات الذاتیہ حضرت

مدرس الشريعة طبع کنایہ درجہ

ایک گروہ لاجرم ہر قدر کہ از دست

صفات و قدود و اصلاحان کشته

راومه بعد از آن که در آن کمر و کا

زراوت و نقصان بوجوه لاعلم

کلیل الافنام شوم وی سبحانه جلالت نماوه بذریعہ این حسن نیست و صفائی یکتا
 سرج لیل البضاعت ازین انفس متبرکه بزرگان دین که بسلسله وارادت حضرت
 شیخ فخر الملت و الدین حضرت شاه شیخ فخر الدین بقاہ اللہ الی یوم الدین کہ از کمال خلفای
 حضرت شاه محمد مسیح صاننا اللہ الی یوم الدین کبریتہ خاتم الانبیاء البعث فی السموات
 و الارضین مشرف شدہ ام مفتوح دنیا و آخرت از زانی فرماید بحق محمد و آلہ الامجاد بن بعد
 بندہ فی سلیقہ کتیرین تملیفہ عذیم الادراک و مسم الاخلاق ان سی آسم و مملکت
 انہائی مولوی عبد الواسع نقوی مداری سیدین پور بی کہ از فقدان استعداد
 ستر بحسب مدامت فرورودہ کہ زینہا پیش بل فضل و کمال بر نمی آرد محض امتثالاً
 لامر العالی اعنی اخوت مآب المدوح بکل لسان و المحبوب فی کل جانب و الشرف
 الاشل جری تعظیم و التحیل جناب خلیل الرحمن سید احمد
 جمله نام اتفاق تالیف خطا
 ہندو شمن
 در طلعت تواری
 لاکن لا مرقول لاو
 از گردن سپیدی
 شہ فی فضل غیر داری و نور ادب
 ان و گردون مزنی جہر زون
 حیل جز اشک شفق گون
 نام جاہل لیم کہ در غیوب و صبح

در غیوب و صبح

از گردن سپیدی

جام کام از رخ فتوح مالا مال مدار و چنانکه این لنگ بصری گفت زمان قد تنفوع بفضل

یسو و کل ذی حق جھول بالجملة تاریخ طبع ملفوظ نذر از یبسطه می نماید

چو فارغ شد فریاد از نقل ملفوظ

سروش آواز در گوشش رسانید

برای سال تاریخش کمر بست

کرامات و سبب حقیت

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

التماس از جانب مطبع

بفضلہ تعالی و تشیک این کتاب عجب روزگار از جناب چودھری خلیل احمد ششم

خلیل الرحمن صاحب تعلقہ و تعلقہ بری پرگنہ رولی ضلع نواب گنج بازار

دستیاب گردیده: انحرود و النستہ بکمال جد و جهد بنده بمقدار حقیر محمد وزیر

مالک مہتمم مطبع گلزار محمدی معاً طبع کنائیدن آغاز کرد پس امید از اہالیان مطبع

و تاجران کتب بن دارو کہ بلا اجازت جناب چودھری صاحب مدوح قصد طبع نمایند

فقط بر رسولان بلاغ باشد و پس

میں در مالک مطبعہ گلزار محمدی

لکھنؤ واقع البری در وازا

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

شجره مبارکه حضرت خاندان اچشتیه بزرگوار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي نور فؤاد العارفين بأثار الذات والبقى وجود العائنين بأثار الصفا
والمجلى على عبود المتبصرين أوار العجليات واظهر في بطون المحققين أسرار الخفيات و
زين في وجه المحبين المجرولين بضياء الجمال ولين قلب المشتاقين بضياء الوصال والصلو

واله لا مولى عليه كاشف أسرار هادي لآفة ولا يبرأ محمد وآله واصحابه لخير الامم

صلوات الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين اهل

بحر مترازان بكه شجر المشايخ حضرت شاه القات احمد سلمه الله تعالى با نور ادهى

بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ حضرت شاه رولش احمد قدس سره با نور ادهى

بحرمة رازنيازيه حضرت شاه علي احمد قدس سره با نور ادهى رازنيازيه حضرت

شاه فقير احمد قدس سره با نور ادهى بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ محمد ومي قبله

حاجي الترمين سيدى ومولاي حضرت شيخ محمد احمد مان قدس سره با نور ادهى

بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ محمد ومي قبله كلهم حضرت شاه بربسان قدس سره با نور ادهى

اهل بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ حضرت شيخ محمد اشرف عرف ميرزا محمد قدس سره با نور ادهى

اهل بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ حضرت شيخ محمد عرف شيخ ابي قدس سره با نور ادهى اهل بحرمة

رازنيازيه شجر المشايخ حضرت شيخ سليم قدس سره با نور ادهى بحرمة رازنيازيه شجر المشايخ

حضرت شیخ حمید قطب الدین قدس سره با توداشت الهی بحر مزار
نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ حاجی قطب الدین قدس سره با توداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ پیرا و لیاقدس سره با توداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ پندی و لیاقدس سره با توداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد بن عارف احمد قدس
سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ قمار احمد
بن حضرت شیخ احمد عبداحق قدس سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ شیخ العالم دشتگیر بیکسان حضرت شیخ احمد عبداحق قدس سره
سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ جلال الحق
والدین پانی پتی قدس سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ
حضرت خواجہ شمس الدین ترک صاب و لایت پانی پتی قدس سره با توداشت الهی
بحر مزار و نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد عیسیٰ الدین علی احمد صفاق قدس سره با توداشت الهی
بحر مزار و نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد فرید الحق والدین شکر گنج قدس سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ حضرت خواجہ قطب الدین مختار کلی اوسنی قدس سره با توداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ حضرت خواجہ معین الحق والدین حسن سنجری قدس سره با توداشت

اَللّٰهُ بِحُرْمَةِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ هَارُونِ بْنِ اِسْرَآءِيلَ بَاتُوْدَ اِلٰهِي
 بِحُرْمَةِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ شَرْفِ بْنِ تُوْبَشْتِ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ
 شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ اَنْطَبُ الْبَيْنِ وَحُشْتِي بْنِ تُوْبَشْتِ اِلٰهِي بِحُرْمَةِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ
 حَضْرَتِ خَوَاجَةِ نَاصِرِ الدِّينِ اَسِيْبِي يُوْسُفَ حُشْتِي قَدَسَ
 سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ شَرْفِ بْنِ
 اَبُو مُحَمَّدٍ حُشْتِي قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ
 حَضْرَتِ خَوَاجَةِ اَحْمَدِ حُشْتِي قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ
 شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ اَبِي سَعَادٍ حُشْتِي قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي
 بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ مُشَادِ عَسُوْدِيْنُوْرَ قَدَسَ سِرُّهُ
 بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ هَبِيْبِ بْنِ
 قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ
 حَذَائِقَةِ الْمَرْعَشِيِّ قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ
 اَبِي اِيْمَانِ اَدَهْمِ بْنِ قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ
 خَوَاجَةِ فَضِّلِ بْنِ عِيَاظِ قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ
 خَوَاجَةِ عَبْدِ الْوَحِيْدِ بْنِ قَدَسَ سِرُّهُ بَاتُوْدَ اِلٰهِي بِحُرْمَتِهِ رَاۤىِٔا زَيْلِكَ شَيْخِ الْمَشَاحِجِ حَضْرَتِ

خواجه نصیر قلی شوره بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه شجره المشایخ شاه
مردان شیر یزدان اسد الله الغار المقصود و المطلوب کل طالب امیر المؤمنین
علی ابن ابی طالب که الله وجه بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه
نیل المرسلین خاتم النبیین شفیع المذنبین سید المومنین جی الحسن و الحسین
خواجه عالم احمد بن محمد مفضل علیه و علی الهی و الصالحین سلام بانوداشت

بر کرجا وید یا حینت النادی | هرمان با صمدی شجره حشمت

شجره مبرکه حضرت خاندان قادریه

قدس الله اسرارهم

بسم الله الرحمن الرحیم

ایله بجز مسمی راز نیاز کیه شجره المشایخ حضرت شاه قلی قدس
شوره بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه شجره المشایخ حضرت شاه
شاه نامند زمان قدس شوره بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه شجره المشایخ
حضرت پیر کبیر قدس شوره بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه شجره المشایخ حضرت پیر فیض الله
قادر الحسینی قدس شوره بانوداشت ایله بجز مسمی راز نیاز کیه حضرت
محمد شریف ناری قدس شوره بانوداشت ایله بجز مسمی

رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ اِيْمَانِ اِهْمِي رَا مُرِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ اَبُو سَعِيْدِ اِيْحْسَتِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ نِظَامِ الدِّيْنِ بَلْخِي
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ جَلَالِ الدِّيْنِ
 تَمَاسِيْرِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ
 حَضْرَتِ شَيْخِ عَبْدِ الْقُدُّوْسِ كُنْكَوْهِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي
 بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ دُرَّ طِيْشِ قَاسِمِ اَوْدَهِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ بُدْهَنْ بَهْرَايِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ سَيِّدِ اَجْمَلِ قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ سَيِّدِ جَلَالِ الدِّيْنِ بَحَارِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ مُحَمَّدِ عَبْدِ الْغَيْثِ قَدَسِ
 سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ شَمْسِ الدِّيْنِ عُبَيْدِ
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ شَيْخِ اَلْمُكَارِمِ
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ قُطْبِ اَزْمِي اَبُو
 الْغَيْثِ بِنِ جَبَلِ قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَةَ حَضْرَتِ

ثَمَّ سَأَلَ الدِّينَ عَلَى ابْنِ أَفْهَرٍ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ
 شَمْسِ الدِّينِ عَلِيِّ الْحَدَّادِ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ قُطْبِ الْاَوَّلِ حَضَرْتُ شَيْخِ
 عَيْدِ الْقَادِرِ جَلَّالٍ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو سَعِيدٍ الْمَخْذُومِيِّ قَدْ سَمِعْتُ
 بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو مُحَسَّنٍ عَلِي الْفَهْرَاوِيِّ
 قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو النُّوحِ طَرُوسِيِّ قَدْ سَمِعْتُ
 بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو الْفَضْلِ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ
 الْيَمَنِيِّ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو الْيَحْيَى بْنِ الْيَسَّافِ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي
 بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ ابُو الْقَاسِمِ جَدَّادٍ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ
 سُرِّي مَقْطُوعِي قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ
 حَضَرْتُ مَعْرُوفَ الْكَلْبِيِّ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ
 شَيْخِ دَاوُدَ كَلْبِيِّ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ
 قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو سَعِيدٍ حَسَنٍ بَقَرَقَانِيِّ قَدْ سَمِعْتُ بَأْتُوْدَ اشْتِ
 اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ اَسَدُ اللَّهِ ابْنُ الْبَاهِ وَالْمَشَارِقِ الْمُتَعَارِفِ بِشَيْخِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي
 عَمْرٍو بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ حَضَرْتُ شَيْخِ ابُو الْيَحْيَى بْنِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ابُو الْعَظَمِ
 عَلِيٍّ ابْنِ مُحَمَّدٍ مَحْطُوفٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَابْنُ اَبِي اسْمَاعِيلَ بَأْتُوْدَ اشْتِ اِهْلِي بِحُرْمَةِ رَاذِيَا زَيْلِكَ

مجلس ششم در بیان فضائل حضرت علی علیه السلام

طبع گاه از کوهی واقع در کوهستان

محرره و تصنیف شده است و در زیر علی بن ابی طالب

مروان خدا نباشند | لیکن زحمت ابد نباشد

نجره دیگر بران چشت هر هشت فصلان الله علیهم

هرگز با ویر بای چشت الما و کشت | هر زمان با صدق خواند شجره پیران چشت

الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه ولی الله صلی الله علیه و آله بحرمة راز نیاز بیک

حضرت شاه غوث احمد قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه غوث احمد قدس سره

الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد

شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

اولیا قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله اولیا قدس سره الهی

بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک

حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

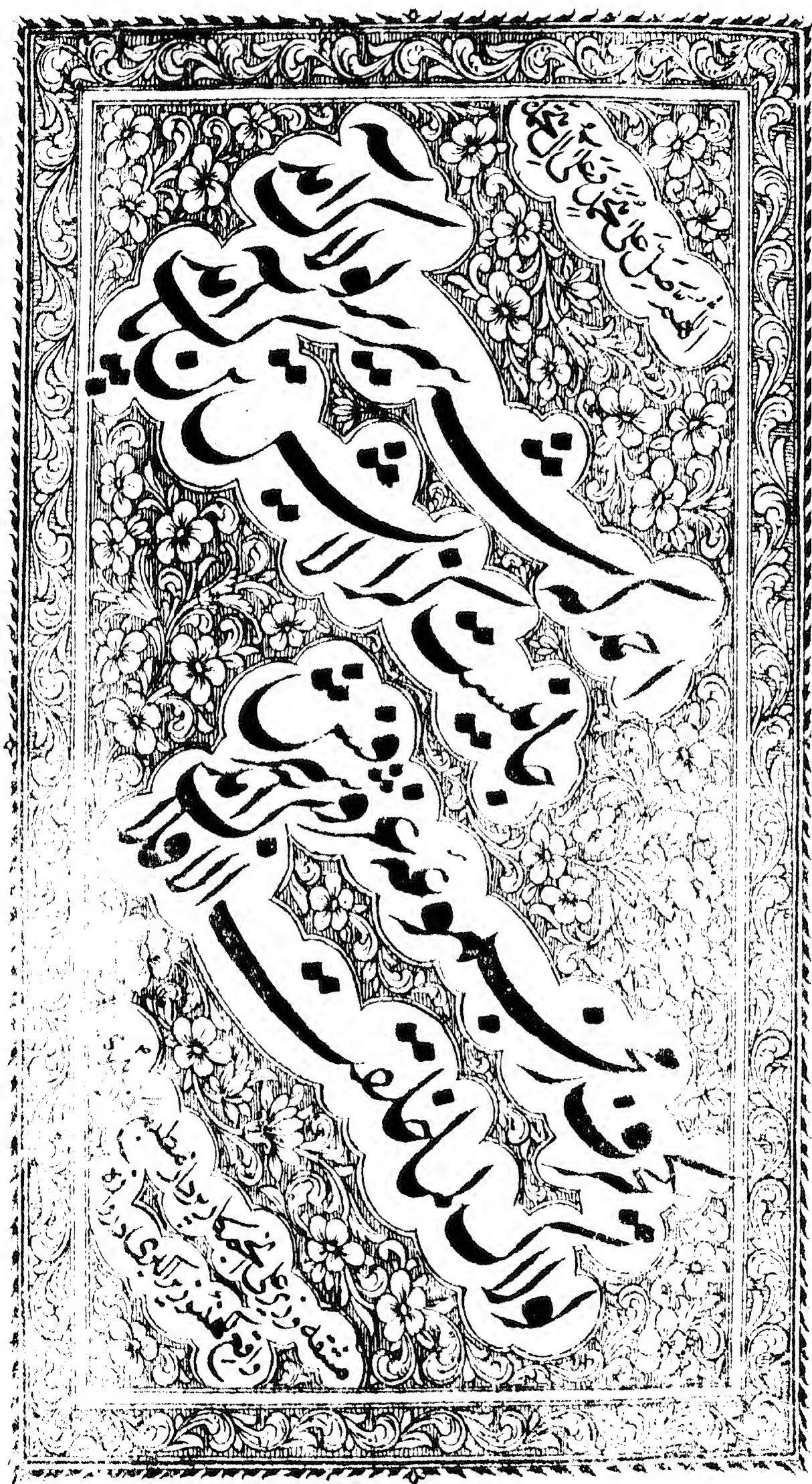
شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

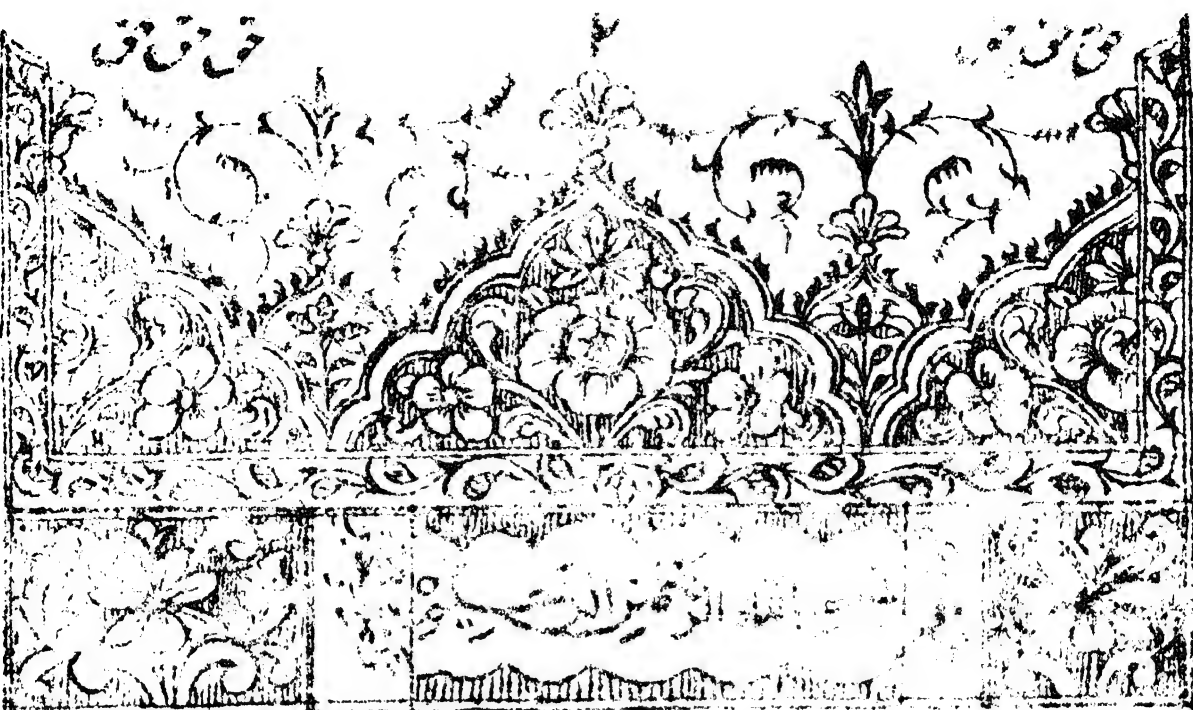
شیخ نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک

راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله ولی الله قدس سره الهی بحرمة راز نیاز بیک حضرت شاه نور محمد صلی الله علیه و آله

حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ قُطْبِ الْاَشْنَةِ اَحْمَدُ عَبْدُ اَلْحَمْدِ حُشِي قَدَسِ
 اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ قُطْبِ جَلَالِ الدِّینِ یَا بَی حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ
 حَضَرُ شَمْسِ شَمْسِ الدِّینِ یَا بَی حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَلْدِ عَلَیْنِ اَبِی اَحْمَدِ
 حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ قُطْبِ الدِّینِ کَلْبِ شُکْرِ مَسْعُودِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ
 اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ قُطْبِ الدِّینِ بِخِیَارِ اَوْشِي حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ
 قُطْبِ الشَّائِنِ خَوْلِجِ الدِّینِ حُشِي سَجْدِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ قُطْبِ
 حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ زَیْدِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ
 قُطْبِ الدِّینِ مَسْعُودِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ صَالِحِ الدِّینِ یوسفِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ
 اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ اَبِی اَحْمَدِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ
 قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ حُشِي قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ
 دِیوِی سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ بَیْرَقِ قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ
 قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ خَوْلِجِ اَدَهَمِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ
 عَیَاضِ قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ خَوْلِجِ اَبِی اَحْمَدِ الدِّینِ اَوَّلِیَا قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ
 حَضَرُ بَیْرَقِ اَوَّلِیَا قَدَسِ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَدَاوِ اَبِی طَالِبِ صَلَّی اللّٰهُ اَلْهِی
 بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ سِرِّهِ اَلْهِی بِجُرمَةِ رَاذِلَا زَیْلِکَ حَضَرُ مَسْعُودِ مَسْعُودِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ نَاکِبِ

حمید بنایت و شنای بنایت مرا که را که ملک وجود از کتم فقر و در محرابی
 ایجاد از عالم امر که عبارت از کن فیکن است از جوایر ارواح و اجسام نامحصوره و
 نامتناهی بوجود آورده و هر یک موجودی را بر امور مصالح او حکم افشاید و بر او
 خلقناکم عبثاً و منماهی که را در است و آورده و هر یک گروهی را مقصود
 او در راه او که حال و خدا که کل جنب بیانی یوم فی رحمت و بیانی بیانی
 قطب الاقطاب و الاقطاب فی الشیخ حضرت شیخ نظام الدین قدس سره و در
 زبان و بار گوشتنا خودی فرموده و صریح هر قوم است ای دینی و کلمه گاه
 خسروان که برگزیده آن قطب بجان بود و صریح دوم را در آن اعظم عالم
 گردانید و با تمام رسانید صریح من قبله است کردم برست کج کلام
 و مرزوی را که وجود انسان را بر حکم لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
 بر تحت خلافت توفیق لِي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً و رسانیده و طعانی بن

بطاوع آفتاب عنایت و ظهور انوار هدایت اَفَن شَرَحَ اللهُ صَدْرَهُ لِلْاِضْلَافِ

فَمَوْعِلًا لِّمَنْ يَزِيْهِ از ظلمات نفس اماره ان النَّفْسَ اَمَارَةً بِالسُّوءِ عَلِيمًا

منور و معور گردانید و منعمی را که طوبی ابرواح بندگان را از تیراجسام و بجزا و با هم گذر

میدهد و شناسا و آشنای خود میگردد و مر با و شاهی را که قلب مقرر بان حضرت عز

خویش را اجالت گردانید و محبت الله بجا و ب لا اله تصفیة او و نفی غیر از ان کرد

و در ممالک توحیدیه لا اله از تغلب لشکر نفس با غی و تساطع جنود شیطان طاعی

و در حصن امن امان بر پا ید و شهنود لکنس مَوْجُودٌ اِلَّا اللهُ است بنشانند و منزل

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ تَكُنْ او تا ایشان از رقم و رمی که ان

عالم خیر و شر و نور و ظلمت ایمان کفر است این گشتند آنچه عده به فرمود بود نقد و قوت

ایشان شد **بیست** دیگران را وعده گرفت و ابود **لیک** ما را تقدیم نیا بود

و در و بسیار و آفرین بسیار مر سرور را که قافل را قوافل انبیا است و شاعری

را که زیور شریعت او مر همه جن النسل بسیار است و مر ساکلی را که نهج سلوک و ما

سُرَاعِ الْبَصَرِ و ما طغی است و مر صوفی را که مقام اوقاب قوسین ادا دانی

ست چنانچه از زبان در را با گوشت شاد خود رسول صلی الله علیه و سلم میفرماید که

اَدْمِنْ دُوْنَهُ تحت لوائی لِلْقِيَاةِ لَا تُخِيْبِي آدم و آدمیان و عالم و عالمیان در

چتریم اویند و چمن بلکه از واند و بد و اند و مشرفی را که حضرت جبل جلاله و عمن نواله چهره

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ راجز بنجال محمد رسول الله علیه و سلم زیب جمال و زینت

کمال بنجاد و مزه بان بنای را که محمد رسول الله علیه و سلم خطاب و ست وانا

نَبِيُّ الشَّيْفِ طایع آفتاب دولت اوست و از مشرق تا به مغرب ملک است اوست

قال علیه السلام نَزَّوْنِي لَا رَحْضٌ فَلَوْ نَزَّوْنِي مَشَارِقُهَا وَمَغَارِبُهَا سَبَلُكَ

اَشَقُّ اَحَدِيَّتْ مَا ذُوْنِي لِي مِنْهَا وَمَا لِي اَوْ رَاكِبٌ بِرَحْمَةٍ لَا يَمْسُهُ اِلَّا الْمَطْفُورُونَ

بِكُنْيَةٍ وَتَقْدِيرَةٍ قَالِبٌ مَكَانِ اِيْشَانِ اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَابِدِينَ وَبِحَبِطِ طَهْرَتِ كَاكِبَةِ اِيْشَانِ اِنَّ الَّذِي

اَحْسَنَ الْحُسْنَى وَزَادَهُ طَعْرَ حَاهِ اِيْشَانِ اَعْلَمُ اَقْبَى كَانِيَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ وَهَاهُ اِيْشَانِ وَمَرَّحَا اَوْ رَاكِبِ شَمْسٍ فَلَكَ

خَلَاةٌ وَنَحْوُهَا رَجَّحَ اِيْشَانِ بُوْدَ اَنْدُكُمُ شَدَّ اَنْ تَبِيْهِ صِلَا رَا اِهَادِيْتِ مِيْ نَمُودَه اَنْدُكُمُ اَصْحَابِيْ

كَالْخَجْوَةِ يَا اِيْهَمُ اَنْدُكُمُ اَعْلَمُ اَقْبَى كَانِيَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ وَهَاهُ اِيْشَانِ اَعْلَمُ اَقْبَى كَانِيَا بَنِي اِسْرَآئِيلَ وَهَاهُ اِيْشَانِ

اَجْمَعِينَ وَاَبْعَدُ سِيْكَوِيْ وَبِدْعِيْ حَقِيْرُ خَاوَمُ فَقَرَاةً وَنَقَطَ اَسْمَاءُ اَلْعَبْدِ اَلْقَدِيرِ

بن سبیل بن عظمیٰ عظمیٰ انزوی خاکروب خانقاه قطب لاقطاب ج الاولیا

مادی الاصفیا سلطان العارفین برهان التوابعین حضرت شیخ العالم شیخ محمد

عبدالحق درویشی استقامت من الله سره الغریز که چون مدتی خود را در خانقاه تبرک

در روضه مظهر آنحضرت که روضه من باطن الجنة و حلیقه من جلال و ات ایهجت بوده است

سجادات شديده و رياضات ميده بگذرستم و از روزگار ساختم و بگزستم و تشنگي و خشم
 و در ساختم چنانچه دواج معيت و مقام محويت بر آمد و بلبل جان از بوستان چنان
 بانو و بنحو و در نرم آمد و با دوست همراز و همراز با دوست و محبت اخيارها يان سرتك او
 لكه اسير و ز خواستم تا بعضي از حقايق و دقائق عارفان اين راه و مقامات و حقا
 و اصلان اين درگاه بزبان حال در محفظه مقال به بيان سپارم و در سلک رساله
 منسلک گردانم الكاه جاذبه وقت دل را متوجه بدان كرده كه منقابي حضرت
 شيخ العالم رتيك و ائمه بن تقدم رسا نم و بر ائمه قبوليت و افادت اين سال
 بدان وسيلت آمم حسبن الله و نعم الوكيل و نعم المولى و نعم النصير بدو
 چون حضرت شيخ العالم قس اسد سره جكم فرمان يا ايها النبي جاهدين
 الكفارا والمنافقين و قال النبي صلى الله عليه وسلم جفنا
 من الجهاد الا صغر الي جهاد الكبر و متابعت و موافقت رسول
 حضرت صديت به تيغ خوشنودار ابدار اعداء قلوب طالبان احديت و سالكان
 صديت را طشت نون نشامی و در سلک يا ايها النفس لمطمئنة ارجعي الي
 سرتك راضية ترضية و آوردی و دمار از ديار اغيار بر آوردی و جهان
 و جهانيان را بطغراء امر ملك لملوك قل هذه سبيتي اذعوا الي الله بصيرة انا

وَمِنْ أَشْجَعِ بَيْنَا وَاحِدٍ وَأَشَدِّ صِدْقٍ بِطَرَفَةِ الْعَيْنِ مِثْرًا نِيدٍ وَجَبَّارًا
 سَوَامِي الْعَنْ مَبْطَرًا وَاحِدًا زَهْمَتِ بَاطِنُ كَرِهَمَتِ أَوَّازِ مَلِكِ فَلَكِ بَرَكْتَ تَبَرُّوْهُ
 وَصَوْرَهُ دَلَانِ رَاجِحِيَّاتِ الْقَلْبِ كَالشَّيْءِ يُخْجَلِي وَيُمَيِّتُ وَرِزَانِ وَاحِدٍ بَرِيَانِي
 وَعَاصِيَانِ قَتِ السَّلَكِ مَتَاوَعَتِ وَطُوقِ نِقَاوَتِ مُسَلَكِ مِكَرُومِي قَتِ
 بِهَوِيَّتِ صِدْقِ مَالِ مَالِ رَازِ حَضَرَتِ لَازِوَالِ شَارِبِ لَازِزَالِ بُوْدِي وَارُوعِ غَمِ
 بَغِيْرَتِ جَبَّارِ بَرِيَانِ رُوِي وَوَمِ هَلْ مِنْ قَهْرِيْدِ سِرْمِ زُوِي وَازْغَايَتِ شَوْقِ شَنْغِي
 ذَوْقِ بَرِيَانِ سَبَاكِ أَوْ شَبَابُهُ شَهْوِ بَا طَرَانِ مِثْنَوِيَّاتِ أَكْثَرِ أَوْقَاتِ مِيرِ فَا
 مَشْنُوِي سِرَّانِ كُوْنَا فَلَ بُوِي يَكْرِيَانِ سَتِ وَرَآئِدِمْ كَافِرِ سَتِ أَمَّا نَحْنُ أَسَا

مِبادِ اَنَاسِ بِيُوْسَتِ بَاشَدِ	وَرِ اسْلَامِ بَرُوْسِ بَسْتِ بَاشَدِ
حَضُوْرِمْ نَحْشِ سَلَامِي بِوَرُوكَامِ	كِرِمِنْ غَايِبِ شَدَنْ طَاقَتِ نَدَامِ

خَوَاسْتُمْ كِرِيَا رَاجِحِيَّةِ مَنَاقِبِ حَضَرَتِ پِيَرِ وَشَكِيْرِ شَيْخِ وَلِپِيَرِ رُوَايِي دَاوِ
 عَسِيْرِكِرِهْ اَزْ حَضَرَتِ عَظِيْمِ خُطَابِ كَرِيْمِ عَبْدِ الْحَقِّ يَافَتِهْ دُوْرِ مَتَابَعَتِ سَيِّدِ الْاَوَّلِيْنَ
 وَالاٰخِرِيْنَ بِكَمَالِ شَتَا فِتِهْ لَاجِرِمْ اَوْرُجْبِدِهْ دِرْ سُوْلَهْ كَفْتِهْ اَنْدَاوِيْنَ رَا عِبْدَ الْحَقِّ نِي
 كَمَالِ كِرُوْمَتَابَعَتِ پِيَرِ شَالِ يَافَتِهْ وَهَسَبِ مِهْتِ دِرْ سِيْدَانِ جَمَالِ اَوْتَاخْتِهْ كِرِيَا
 وَنَشْتِ مِهْتِ نَقَامِي پَسْتِ نَمِي اَوْرِدِمْ وَادَاوَامِ كِهْ دِرْ قَصْدِ حَقِيْقِي رُفْتِهْ وَازِيْبِي كَامِ وَبِيَا

در شود مقام بے نشان بگوشش بهوش بے سمع آواز فاعلم لا اله الا الله
 الا الله انا بشیند و بدید بے بصر در کمال تجلی جلال و جمال حق زکریا
 و ازرقم غیر در گذشته و ببقا و حق پیوسته تا شنید می شود که حضرت شیخ العالم
 پیر و تکیه حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس الله روحه چنان استغفر (الاحوال
 و احوال الحال می بودند که اگر کسی از قرابتی بپایز همسایه و یا آشنای پیش
 پیر و تکیه حضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمدی بامی بودی حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن بطاهر
 میکشوندی و نظر بر آنکس افتادی و می پرسید که تو کیستی و عرض داشتی که من
 فلان ام حضرت شیخ العالم باز پرسید که فلان کیست و عرض میداشت که من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پیر پرسید که فلان کیست و عرض میداشت که فلان فلان
 در میان سوال و جواب میگذاشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه علوم میکردندی و می فرمود که فلان که فلان از ان ماست باز حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه در حال بیاطن استغراق میرفتند باز شیخ العالم
 قدس سره چون بهوش بازمی آمدندی هم بر آنجمله تا بهنگامی پیش میبود حضرت
 شیخ العالم قدس سره کرات و کرات می پرسیدی زهی حال زهی کمال که در راه

٨
پیر خود حضرت سید الاولین والآخرین بحال رسیدہ و تحصیل مقامات

کما سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن عائشة رضي الله

في حال الاستغراف من انت ونقل ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سألها من انه

ولم يقدر بالفرق بين التذكير والتانيث بغلبة الحال نقا

رضي الله عنها انا عائشة فقال رسول الله من عائشة فقالت انا بنت

فقال رسول الله من ابو بكر فقالت ابو بكر بن قحافة فقال رسول الله

من قحافة فهربت عائشة رضي الله عنها من بين يدي رسول الله صلى الله

عليه وسلم وقالت عائشة رضي الله عنها لولم هربت من بين يديه

لا حترقت فاذا اخرجت من حجرتي ففقدت في بابها وتنتهي خواص صحاب

الرسول الله صلى الله عليه وسلم من الدخول ببيتها وقالت لعمر بن الخطاب

قد عشق ربه فاذا اخرج رسول الله من حجرتي وافاق من حالتي قات

عائشة رضي الله عنها من الرسول اعلم فقال الرسول صلى الله عليه وسلم

لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك فرب ولا نبي مرسل وذلك

فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم انما بعض كلام

وحالات مقالات وكرامات واراوات حضرت شيخ العالم ترمذ دارم

در ملک نشر این مختصر منتشر گردانم تا مگر قاریان و سامعان اهل عیانا
 انتباهی و توبه پدید آید و در زمره تائبان که التائب من الذنب کمن لا ذنب
 له در آیند و حضرت نواب توبه ایشان قبول فرماید که انه هو التواب
 و مذنبان وقت را از برکت مناقب حضرت شیخ العالم قدس سره جا
 مغفرت بود که ان الله هو الغفور الرحیم و طالبان حق را قوتی و بهمتی
 در طلب حق میفراید و سالکان این راه را شوقی و وجدی در ترزاید آید
 و کسالت و فشر و گی احوال بگسلاند و زنگار طبیعت بمصقله طریقت بزداید
 تا اگر نامرد بومرد آید و اگر مرد بود در مردی مرد بر آید ان شاء الله تعالی تا به
 ابیات شور انگیز این فقیر نربان شوق آو نیز بگوید و چون ماهی بی آب
 درین راه ببرد و ایام و گز و راعوام طپان و پریشان باشد ابیات نیست

ابیات

جز توبه رخ حور نشاید مرا
 در آنکه فاق بهانم گرفت
 روشنی و زبر از قهر گرفت
 زان سر زلف است جانم گرفت

نقش تو تا در دل جانم گرفت
 شوق خست چون که بجایم گرفت
 جز تو نیاور نظم نهیست
 مهر و نور روانم گرفت
 عشق تو تا در سیرت افتاد

نقش گردوی بهانم گرفت
 مشکل تو شبست بهیم جنیان
 بحر وجود تو بهانم گرفت
 ظلمت شب که بگیرد جهان
 زلزله در جبهه بهانم گرفت

جان و دلم هر دو فداتوشد	حسن خست چونکه بیاگم گرفت	روی تو چون غدت کشید
سز زنج عقل جانم گرفت	خون جگر ریخت بهیچون شه	چون خم ابروت کمانم گرفت
احمد یار دورون بفروم	ولولع عشق جو جانم گرفت	بنام این محد را غیبی

انوار العیون اسرار المکنون هفت فنون بنیاد مزیل و رمتنا
 حضرت پیر و سنگم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله روحه اندر آنچه هفت ساله بوده اند چون با در حضرت شیخ العالم شیخ
 احمد عبدالحق قدس الله روحه در نیم شب از جهت تجدیدی هستند شیخ العالم
 قدس الله روحه بسائی که مادر را خبر نبودی میخواستند و بر او بی خانه با دای خان
 تبه مشغول میشدند چون مادر مسلمان بعد از ان فراغ در خواجگاہی با
 لغض میگردند در زاویه از زوایای خانه می یافتند می گفتند ای احمد جد و پدر تو
 احم شیخ بودند لیکن بنحسین که نوئی بر غیر فرض خدا تعالی هم فرض نیست برا
 نقل چندین جد و جدیمی کنی الغرض مادر شفق حضرت شیخ العالم را از خوان
 آخر شب منع میفرمودند و باز میداشتند حضرت شیخ العالم را جوش محبت حق غالب
 فرمودند که این مادر نیست بلکه راه زن است که کار خودی کند و مرا از کار
 حق باز میدارد و سرور عالم کشیدند و از خود بخود پای و در راه حق بسفر نماز

نقل است که حضرت شیخ العالم را برادری بود شیخ تقی الدین نام در شهر دلی
 سکونت داشتند و دانشمند بودند و حضرت شیخ العالم بنی است ایشان قصد تعلیم
 علم میکردند چون شیخ تقی الدین چیزی علم ظاهر حضرت شیخ العالم را می آموختند
 نمی خواندند و میفرمودند که ما را علم معرفت خدا بتعالی بیاموزاید چون
 شیخ تقی الدین را از حضرت شیخ العالم سالی بیش میسر نشد و روز جمعه دست گرفته
 پیش استادان دلی بردند و التماس کردند که این بچه مرا می رنجانید
 و میگوید که ما را علم بیاموزانید چون با چیزی می آموزد انهم نمی خواند شما
 هم این بچه را بفرمایند بیاموزانند تا مگر گفته شما یان و رگوش کن استاوان
 دلی کتاب نیزان پیش حضرت شیخ العالم آوردند و سبق گفتن آغاز کردند چون
 بصرف ضرب قلم بارسیدند و معنیش ادا کردند که ضرب المزد حضرت شیخ العالم
 فرمودند در راه خدا زون و زوده شدن این راه اکرام خاص و عام
 بموجب انتقام حضرت شیخ العالم باز فرمودند که مرا به خواندن این علم کازیت
 مرا علمی بیاموزانید که معرفت خدا بتعالی حاصل کنم و جزا و رادوست ندانم
 استادان بزبان لطف فرمودند با با تقی الدین در خیال این بچه نخبه
 این بچه خوانده حضرت است حضرت شیخ العالم قدس الله روحه باب تمام

پیش او ستادان دہلی استاده شدند فرمودند کہ امی استادان کہ مرا بر شما
عرضی ست اگر اشارت فرمایند عرض دارم استادان دہلی بلطف تمام
و شفقت عظام بلسان کریم فرمودند کہ امی بچہ بچہ میگوی حضرت شیخ العالم
قدس اللہ روحہ بشق کمال و وجد لایزال بزبان مقال از سر حال بن

بیت شور انگیز فرمودند بیت	مخدوم و ماعمر بخواندن میزان بگشت
سرف مگر روز قیامت خواہی کرد	استادان دہلی و آنانکہ در مجمع

ایشان بودند ہر ہمہ از خود بخود شدند و از زار بگرفتند و حضرت شیخ العالم
قدس اللہ روحہ را بعد از خواہی پیش آمدند و پائی حضرت شیخ العالم بگفتند
و فرمودند کہ السعد من سعد فی بطن امہ حضرت شیخ العالم س اللہ
روحہ از انجا برون آمد و بحال بجا خود باز گشتند نقل است کہ حضرت
شیخ العالم قدس اللہ روحہ براہل بیت برادر خود شیخ تقی الدین
کوشش می نمودند و گلہ برادر خود میکردند کہ برادر مرا تعلیم نمی کنند
وزن شیخ تقی الدین گفتند کہ شما میان احمد را چہ تعلیم نمیکنید کہ او بگوید
کہ تر شماست اگر شما تعلیم نکنید بر کہ رو شیخ تقی الدین فرمودند کہ ما کہ
تعلیم بکنیم کہ او را چاہی مولی خود از خود بخود دست و خبر ندارد و اکنون

ماتر از حال او مجبور و هم شیخ تقی الدین شتیج العالم قدس الله روحه را پیش
 خود طلبیدند و از کسب خود یک مهریم کشیدند و بجهت شیخ العالم دادند و فرمودند
 که ای احمد این مهر بر خود بدار حضرت شتیج العالم آن مهر را در محلی از صحن خانهدن کردند
 بعد ساعتی شیخ تقی الدین از حضرت شیخ العالم قدس الله روحه آن مهر طلب نمودند
 حضرت شیخ العالم فرمودند بهای بیست برادر مرا چنین می بخاند من کی
 داده هست که می طلبد شیخ تقی الدین فرمودند که من ترا داده ام و تو در
 صحن خانه دفن کرده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند که مرا خبریت
 اگر دفن کرده ام بر دید پستانید شیخ تقی الدین اشارت بر زن کردند
 ویدی حال این که هم در ساعت فراموش کرد این علم از ما چگونه بخواند
 و علمی مستغرق است که از ما و از علم پز اندارد نقل است که حضرت شیخ تقی الدین
 از بیت گزیر حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در محلی پیغام میگرفتند و فریب
 که خواستگاری کنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بشنیدند که خواستگاری بزن او
 میخواهد که بکند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بر و را نکسان گفتند بگفتند
 که شما مرا دختر ندیدید که من مروغنی ام نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه در نیمه دلی باشا هزاره محبت داشتندی در خلایق و ملاه کس عشق حق

امی باختندی روزی از روزهای در سجدی شیخ تقی الدین غلطیده بودند و حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره بای ایشان گرفته مشقت میبردند و در آن اثنا
 آن شاهزاده رسید و پند که حضرت شیخ العالم قدس الله سره بای برادر خود
 شیخ تقی الدین داشت میفرمود شاهزاده و غضب گفت که ای شیخ
 تقی الدین احمد پایی تو کجاست می باید که شاهان یا گاه اولیای حضرت اله
 پایی احمد گیرند و در ملک نبودیت او را نیند و فعل نیست که حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره اندر آنچه بجزارت و عطش بالین و طلب پیروقت که کبریت حمیر
 است و سینه او بجز خضرست چنانچه گفت همیشه پیرره کبریت احمد آمده است
 سینه او بجز خضر آمده است به از شوق کمال و وجد ذوق لایزال
 و دیگر در عالم میگردیدند و نشانی بر آشیانه خویش نمی یافتند ناگاه در
 مقام پایی پت پایی بوس حضرت شیخ المشایخ قطب الاولیای حضرت شیخ جلال الحق
 والدین قدس الله روحه حاصل شد شیخ المشایخ قطب الاولیای شیخ
 بلال الحق والدین قدس الله روحه حضرت شیخ العالم را باذن حضرت صمد
 و باجارت حضرت احدیت قبول فرمودند و طایفه از سر خود کشیده
 بر سر حضرت شیخ العالم قدس الله سره نهادند و فرمودند که حکم فرمان است و چنان

کرم کردند که در تخریر نگنجد و در تقریر نه آید بعد حضرت شیخ العالم قدس سره را بعضی بن
 شیخ المشائخ حضرت جلال الحق والدین قدس الله سره سمانی گرفتند و شیخ کباب
 آوردند و از بعضی مخطوطات را بهم آوردند حضرت شیخ العالم را چون نظر بر مخطوطات
 افتاد در حال تبری نمودند و فرمودند این چه شخصی است و هدران وقت
 بر شیخ المشائخ شیخ جلال الحق والدین آمدند و طاقبه باز گردانیدند
 و روان شدند بیرون شهر افتاد و میرفتند حضرت شیخ جلال الحق والدین ^{قدس سره}
 نیز و عقب ایشان برون آمدند استاد و تلمذ نظر ایشان بودند ناگاه در
 باده افتادند که هیچ راه دران بادینی یافتند بر درختی نظر افتاد
 و بران درخت رفتند و بالای آن سوار شدند چه بیند که دو کس
 از دور می آیند حضرت شیخ العالم قدس الله سره از درخت فرود آمدند و
 جانب آن دو کس روان شدند و آن دو کس نیز جانب حضرت شیخ العالم
 می آمدند تا آنکه یکدیگر پیوستند حضرت شیخ العالم قدس الله سره آن دو کس پرسیدند
 که راه کدام طرف است ایشان جواب دادند که راه بر درخت المشائخ شیخ جلال الحق است
 کم گودی حضرت شیخ العالم پرسیدند که همچنین است آن دو کس ان گفتند همچنین است باز
 حضرت شیخ العالم پرسیدند همچنین است ایشان گفتند همچنین است باریک میان هر دو ایشان

و حضرت شیخ العالم قدس الله سره سوال جواب رفته و غائب شد حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره عیسیٰ السلام که ایشان رسولان خدا تعالی اند
 که فرستاده حق برین فقیه آمده اند و بخود فرمودند که ای احمد مقصود و مقصود تو
 جز من نیست شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین نیست از اینچه اعتراض نموده بودند
 قبول کردند و برایی ثابت غسل کردند و باز آشفند و سوی شیخ المشایخ
 شیخ جلال الحق آمدند و اشتافه کردند و شیخ المشایخ شیخ جلال الدین قدس الله
 سره و استاده آستانه خود را نظر قدوس حضرت شیخ العالم قدس الله سره بودند
 مادام که حضرت شیخ العالم رسیدند در زیر پای پیر خود افتادند شیخ المشایخ
 جلال الحق والدین قدس الله سره تعظیم تمام و شفقت عظام است
 که امام شیخ العالم را که ناره گرفتند و با بصف ظاهری و نظر باطن بریان
 مبارک فرمودند که ای حمید الحق امروز تو همان بنی شیخ حضرت شیخ العالم
 قدس سره سرزمین بروند و با اعتراف عبودیت پیوستند شیخ المشایخ
 شیخ جلال الحق والدین خادم خویش افرمودند که امروز هر چند طعام
 که ممکن باشد و از هر جنس مختاری که استعمال باشند موجود کن باده چون
 طعام موجود شد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم طلبیدند

و پیش خود نشامند و بعضی یاران که شایان آن بودند نیز حاضر شدند
 و فادوم خویش اشارت فرمودند که آنچه موجود کرده بیار الغرض
 بعد دست بستن کندوری فراز کردند و طعام از هیزش که موجود بود
 یگان یگان آوردند و بعضی منظورات هم آوردند و پیش نهاد شیخ
 شیخ جلال الحق و الدین از مطلع مقصود و شهو و شهو و مشیر الی الله
 و پیشتر الی وحدت الله شیخ العالم را فرمودند که ای عبد الحق هر آنکه را
 که حضرت احدیت او جدا دانی و بعید پذیری بران آوند دست من
 و از وی اعراض کن شیخ العالم را بجزو این اشارت نظار بر جمال و حد
 حق افتاد و در پایی آن فی خلق السموات و الارض و فی اللیل و النهار
 عبرت و خوف و رواد و فواج تجلی الله تعالی و السموات و الارض و کل شیء
 قدس سره را تا خستنی در تضرع شیخ العالم از نو و بخود شدند و در عالم عبرت
 افتادند و از زیر میگرستند و شپهای خون جوان چیده جبین از دو چشم
 مبارک حقه صبح العالم را ان شدند مدی و در زاویه خایقاه جمال کمال
 پیوسته گیز خوشتر نشسته و در روز مبلریت می گزیدند و از اطلال
 ماسوی اندیشه بودند و شیخ جلال الحق را در این عظم

و شفقت عظیم کرم فرمودند و بر سر وقت حضرت شیخ العالم آمدند و فرمودند ای عبدالحق
 پیزی اخذ نیاکن و بشوین از آن حضرت شیخ العالم از کمال درود آتش باین
 که نار اندست از دل مشت میشد و هیچ چیز اختیاری افتاد و همیشه فرمودند تا
 غایت نمیدانستم که چه میخورم و از کجا و کرا میخورم و اکنون چه خورم و یک
 رو آرم و از که اعراض کنم و فارق پاک نام پاک چون شوم چون شیخ المشائخ
 شیخ جلال الحق والدین کرات و مراتب فرمودند و کوشش بلیغ نمیدادند حضرت
 شیخ العالم در حضرت پیر بزرگبخت و عرض کردند که اگر قدرتی ندان شاخ خود
 باشد این بنده بخورد شیخ المشائخ شیخ جلال الحق والدین و رجال مؤمنان
 برون شرف فرستادند و شاخ آرا بیدار المتصوفانهای سپید و پاکیزه
 از بهر شیخ شاخ مذکور را سبک کنانید پیش حضرت شیخ العالم آوردند
 حضرت شیخ العالم فرمودند این نان برنج شاخ است ای شیخ
 الغرض قطب المشائخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم را آن نان
 و فرمودند ای عبدالحق خدای پاک است و پاک را پاک برساند و از پاک پاک
 پاک همیشه پاک ارد تو سبک است و مستوجب حضرت پاک باش و خود را در
 حال کار خود را از نا پاک پاک و از تا جز پاک هیچ ننماید و ان شاء الله تعالی و توفیق

کہ در دو جهان جز حضرت پاک هیچ نیست و برگزینا شد آنگاه شیخ العالم
 تسکین قلب و اطمینان باطن پیش آمد و الحمد لله علی ذلک نقل است
 شیخ العالم قدس سره اندر آنچه در مقام بودند عورتی بیوه نام او
 بی بی فاطمه بود و آن عورت پسران داشت که سب سفیدانی میکردند
 و آن عورت مشغول بحق می بودی و ولیها از اولیای حق بود حضرت شیخ
 العالم قدس سره را دوست میداشت و بفرزندی مینواخت حضرت
 شیخ العالم را آن بی بی فاطمه محبت افتاده بود و خانه بی بی فاطمه
 میماند جمیع حضرت شیخ العالم میفرمودند که این فقیر از بی بی فاطمه هیچ فتنی
 در قیام شب بمقت نیاخته است و هر وقتی که این فقیر بخاستی که بی بی
 مرا هست نبود این فقیر بی بی را شسته مشغول بحق می یافتی بی بی
 این فقیر را بلطف میفرمودند بزبان بیهندی بیٹا احمد آب گرم موجود
 نباید که از آب سیر و نه و کنی زهی عورت پارسا که دهنی بر سر مرغان
 شامتی نقل است که در مقام دیوانه بود حضرت شیخ العالم را آن
 دیوانه بختی بود و او عالی و کمالی داشت و مسجدی بودی و انشاء
 می ماندی خلق او را طعام می آوردی و او آن طعام از بخت

شیخ العالم سید استی حضرت شیخ العالم چون می آمدی دیوانه میگفتی که ای
 احمد نعمت خداست بخور و بخوران حضرت شیخ العالم آن طعام خود خورد
 و او را خوراندی روزی از روزهای دیوانه خراسانی دراز قد و سپید پست پیدا
 باین دیوانه بغضب میگفت تو ولایت ما خراب کرده آمدی اینک ما
 ولایت تو خراب میکنم بعد از آنکه ناگه شبی از شبهای بی فرمودند که بیضا
 احمد شب این ضعیفه خواب دید دست که در جوی ماهیان میزنند حضرت
 شیخ العالم فرمودند که بی بی این فقیر بزم شب خواب دیده است
 که در جوی بزرگ که چون در ریاست و ماهیان بزرگ میزنند چند آنکه
 در عدد و حصر نیاید بعد از آن حضرت شیخ العالم تعبیر خواب فرمودند که خواب
 شما آنست که سیاه خراب شود و خواب من آنست که شهر دلی خراب شود
 چند روز نگذشته بود که شورا افتاد که مغلان رسیدند بی بی و یک طعام
 که طحری پزیده هم بردگدان گذاشته در بازار حبت خریدن رسیمان
 رفته بود بی بی از بازار نیامده بود که حضرت شیخ العالم در خیال بی بی
 سوی بازار رفتند چه بیند که زلزله روز قیامت افتاد و همت بابی بی
 ملاقات نشد بعده در آن بعد رفتند چه بیند که آن دیوانه هشت ساعت

باو نشستند و پوانه گفت ای احمد قهر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند که حال شما چیست و پوانه گفت ما نیز می آییم بعد حضرت شیخ العالم
 باز در خانه بی بی آمدند چه بینید که در خانه بی بی کسی نیست و در یک کجری
 همچنان بالای و یکدان است حضرت شیخ العالم یک لقمه از میان
 در یک برگرفتند و یکبار گفتند و از سر صحبت بزبان حال فرمودند
 لَمَّا مَلَكَ الْيَوْمُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ وَ بِيْرُونَ آمَنَ ثَقُلَ سِتْرُكَ
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره از سخنام دریانی پست آمدند بر سر خود
 شیخ المشایخ شیخ جلال الحق قدس الله سره چه بینید که خدمتگاران شیخ المشایخ حضرت
 شیخ جلال الحق و الدین سر هخت می بنزد میسند میشوند و میخواهند که سوی کوی
 روان شوند یک طبق برنج آوردند و شیخ المشایخ حضرت شیخ العالم را دادند
 و فرمودند که ای عبد الحق برو که قهر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 از آنجا روان شدند چند نفر از حاجیان مصاحب شدند ایشان در دلی
 رفتند حضرت شیخ العالم فرمودند که قهر خدا برای دلی است اما در دلی
 برویم حضرت شیخ العالم در بدایون آمدند ثَقُلَ سِتْرُكَ که شیخ العالم در ایام
 مسافرت شبی از شبها در سبزی فرو دادند و آن شب جمود مسلمانان

آمد هفت بانگ نماز می گفتند حضرت شیخ العالم را هم گفتند که ای مسافر
تو هم بانگ نماز بگو ای شب جمعه است حضرت شیخ العالم فرمود شما را و گفتن
بانگ نماز در شب جمعه چه نیت است که تا ما بدانیم ایشان گفتند که از بزرگ
تا از بزرگست هفت بانگ نماز که درین شب مقبره بگرداند تعالی بلام
تمامی هفت ازان مقام دازان بندگان که درین مقام اند و در کن
و در امن و امان خویش نگاهدارد حضرت شیخ العالم فرمودند که مریدین
نیت درست کنید که مکرر بانگ نماز بگویم ایشان گفتند چنانست
خی و حضرت شیخ العالم فرمودند بنده که خدا تعالی را از دست نیکی پسند
و از بلا و دوری جوید آن بنده بنده نیکی باشد و بنده خدا و بنده خدا محکم
بودن منافق و اخلاص آنست که مطلق مقصود او جز ذات حضرت
صمدیت نباشد و آنچند و الحمد لله که الیقین ایشان حیران ماندند
که در خویش چه میگوید نقل است که حضرت شیخ العالم در پناه رفتند
و خواستند که اکابران شهر را ملاقات فرمایند پرسیدند از کسی که درین
شهر نشینند از همه فاضلتر و بزرگتر است آنکس جواب داد که فلان دانشمند
از همه فاضلتر و بزرگتر است حضرت شیخ العالم را آن دانشمند رفتند

و ملاقات کردند و ائمه مشغول سبق بودند و طالبان میخواندند
 از شغل سبق قدری بایستاد و با شیخ العالم بکایت مشغول شد حضرت
 شیخ العالم از علم معرفت ذات صمدیت حق تعالی طلب کردند و فرمودند
 که شما و ائمه بزرگ آید و نام بانگ شما بس بسیار است از عطش این
 طلب بر شما آمده ام از علم مذکور خبر کنید و ائمه از سخن را نیکتر شیخ العالم
 از خود بخود شد و بتیاب گشت بعد دیری بوش باز آمد دستار و گلو
 کرده و در پای حضرت شیخ العالم افتاد و گفت و الحمد که چندین عمر
 علم تحصیل کردم و بندگان خدای تعالی سبق گفتم اما ازین علم
 هیچ فهم نکردم و هیچ خبر نیافتم حضرت شیخ العالم بآن ائمه شفقت
 فرمودند و باز گشتند نقل است که شیخ العالم قدس الله روحه در
 پنجاه در خانه کوهال می ماندند و مادر کوهال زیست حضرت
 شیخ العالم قدس الله سر بسیار میکرد و اعتقاد محبت تمام میداشت
 و با شیخ العالم قدس الله روحه یک یوانه گیر بر لبه بوی الغرض شبی
 سلطان سکه شریبان پوشیده طریق شکستگان برون آمدند و جماعت
 قلندران فرود آمده بودند آنحضرت و در گویا نشست قلندران طعنا

بزدند وقت خوردن سلطان را گفتند که ای فقیر و ورشو در طعام
 ما نظر میکنی سلطان طریق شکستگان و غریبان شکستگی و غریبی بینود
 و میگفت که سن غریبم از ان شما چه میکنم شما بخورید ایشان باز نمادند
 ما دام که سلطان را دور نکردند سلطان از انجا روان شد طایر
 رفت که جوگیان فرود آمده بودند ایشان طعام آوردند میان
 خود با قسمت برابر نهادند و یک بخش از ان سلطان هم کردند
 و سلطان دادند سلطان گفت که ما از شما بیگانم مرا یک بخش
 برابر چگونه باشد جوگیان گفتند که ای بابو مرا رسم است اگر سنگ
 باشد سنگ اتمم است برابر و اتمم خاص که تو آدمی هستی ترا چندان هم
 سلطان چون باز آمد و روز شد فرمان شد که قلندران درویشان
 و شهریان باشند و قلندران را می آوردند بر کشتی سوار کرده از ان
 آب می کردند و شهر افتاد که سلطان قلندران درویشان از شهر و می کنند
 حضرت شیخ العالم فرمود ای یوانه بیاتاب در سلطان بوم و بی نیم که سلطان چون قلندر
 و درویشان از شهر و می کنند ما در کو تو ال کو تو ال منع کرد که ای مخدوم و بی
 درویشان یک نفر کنایه آید از شهر بیرون میکنند حضرت شیخ العالم گفته ایشان گوش

آنگه یوانه را بر خود برد سلطان بردند و شستند و خاک بر سر انداختند
 مدتی درین حال منتظر احوال بودند چون یکپس حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 رانه پرسید که این کیست و چه میکند حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمود
 ای دیوانه سلطان بوندان بمی خبران را از شهر دور می کنند درویشان
 را این سخن گفتند و بقرارگاه خود باز آمدند **نقل است** که حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره در روزی در کنار هلباب در شهر نینوا استاد بودند
 خواستند که ملاقات شیخ المشائخ شیخ نورالحق والدین قدس الله سره
 بکنند در خاطر آوردند که بملاقات درویش خالی نروند گیاهی در توغنا
 سبزه و ترود دراز بر کرانه آب دیدند با خود گفتند که همین گیاه در بریم
 و ملاقات کنیم و از مطلوب مقصود بجویم آن گیاه را بر گرفتند
 و بر شیخ نورالحق والدین بردند شیخ برآمده و فایده خود را همی
 یاران نشسته بودند حضرت شیخ العالم آن گیاه را برزاق حضرت
 شیخ نورالحق نهاد و فرمودند که بابا صفاست شیخ نورالحق والدین فرمودند
 بابا عزت است هر دو اولیا با یکدیگر ساعتی مشا هه کردند و هیچ کلمه نرفتند

حضرت شیخ العالم قدس و بعد از ساعتی باز گشتند و از کمال عطش باطن اگر چه بنحوی
 و مدت از دولت پیر و سنگیر خویش شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الدین
 نوش میگردند فاما سیراب نمی شدند و هر دم و مصل من مزید بر می آورد
 هر چند که عروج بمقامات کبری می کردند و عبور از همه می یافتند اما بر باده
 و فائده خود که طلب آن میکردند و قوف نمی یافتند و مشورت طلبین
 بر می آوردند و میگفتند ای احمد بنجاه سال شد که در گرد عالم میگردی
 و طلب است حقیقی میکنی بمقصد دلی نرسیدی و در عالم کسی انبیافتی
 که جز بمقصود کنده ای احمد عمر بنجاه سال ضلای کردی نه مقصود یافتی
 و نه پرورش خود و دشتی اکنون در موطن اصلی خود بخرام و تبعم و لذت
 دنیاوی بهرام این همیشه از سر حال فرمودید بیت از نکهت مقصود نشد
 فهم جدی و دلا و دنیا به کار بماندیم به الغرض از شهرت رسیدن و
 باز گشتند سوی وطن خود می آمدند و در شهر بهار رسیدند و در آنجا
 دو دیوانگان بودند یکی را سلطان علاء الدین می گفتند او بر منته می ماند
 و دوم را نیم لنگونی میگفتند اولنگو شه پیش دشتی و پس نمی افراشته
 ناگاه سلطان علاء الدین دیوانه چوبی در دست گرفته بیدار شد

اورا حضرت شیخ العالم گرفت و شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود
 بابا احمد مروانی یک بریزید و وقت خوردن چراگدشتند که کرت این لفظ
 بر زبان خود راند و برقت بعد نیم لنگوٹی هم پیداشد و همچنین گرفت
 شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود بابا احمد مروان و یک بریزید و
 خوردن چراگدشتند این سه کرت نیز همچنین فرمود و رفت حضرت شیخ العالم
 با خود گفتند امی احمد و یوا لکان حضرت صمدیت بر میگوشید و گواهی
 میدهند مگر که بقصد و مقصود خود بررسی و بر مایده و فائده خود وقت
 یابی از فسر و گی حال گیری حال افتادند و در طلب بهیروز و از آنجا
 در شهر آردو رسیدند و در خاطر گفتند که امی احمد از زنگان تهر مقصد
 نمی یابی مگر که از مردگان هم بیابی اکنون از مردگان بطلب حضرت
 شیخ العالم چند سال در مقابر اکابران در گورستان غریبان و در
 شهر و در بیابان تشنه و پرورد و بهیروز و اعلم الحال و زویشب
 میگشتند و میگفتند یا یادی یا یادی چون تپید برآمد حضرت شیخ العالم
 سره با خود گفتند که امی احمد اکنون بپیر و چون مردگان هم نریزی در قبر و گوا
 و فریاد بعد حضرت شیخ العالم بدست خود قبری کاویدند و در آن قبر خیزید و چون

مروگان و من بکنانیدند و از دنیا و اهل دنیا باشند و مشغول محبت گشتند تا مدت
 شش ماه حضرت شیخ العالم و ران قبر بودند هر عالمی که از عالم باطن میگذاشتی اتفاقاً
 نمیکردند و هر ماز که البصر و قاصه در چشم داشتند و میفرمودند ای احسان
 عالم لائق پرستیدن نباشد موش و ازین عالم بگذرد و بگذارد تا با عالم
 و دریای رسیدند که از کیفیت و کمیت پاک بود و از عالم که لا اله الا الله
 الا انما بی حرف بی ست از بی کام و از بی زبان شنیدند و ذائق شدند
 که اذا تجلی الله شیء خضع له از خود بخود و از آن قبر بیرون آمدند و در شکر
 محبت و سرور و معیت افتادند و در خارج و وصول بحال رسیدند
 و با خلق بدعوت و توفیق مشغول شدند و نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله روحه و شر او ده ماده و یک ماده پدید آمده بودند یعنی آن ماده
 سبب آورده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه طعام میربانی را و از
 آن ماده سبب کردند و همه کابران شهر را طلب فرمودند و فیروزخان
 مقطع شهر بود او را نیز طلب فرمودند اکثر بزرگان و عامه خاق حاضر
 شدند طعام خرچ کردند بعد چند روز شیخ جمال الدین گوجری را با
 حضرت شیخ العالم ملاقات شد شیخ جمال الدین گوجری گفتند که

مخدوم شما طعام کردند و چنین خلق را طلبیدند اما ما را نه طلبیدند
 حضرت شیخ العالم فرموده نیز بانی سگ بود سگان را طلبیدیم ای جمال این
 تواز جمله آدمیان هستی از چون نیز بانی سگ طلب کنم بگوایت به بیان رنگ
 او ده مشهورست نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه روزی
 پیش شیخ فتح الله او دوی سایه خبر که بندری پووری گویند چون بازی
 بچکان گردانید شیخ فتح الله حیران شد و هیچ گفتن نتوانستند دیگر روایتی است که
 این مرقوم برای دیگری کردند و حضرت شیخ فتح الله را این سخن فرمودند که این گوی
 که خود بجزفت سانیده است شاید که مراد این باشد که شیخ فتح الله
 زاهد وقت بودند و زهد و فک عا شقان و طالبان حق چون بازی
 بچکان است چنانچه قول علیه السلام علیکم تعبد فی التجار اشارت بدین را و لا جرم
 شیخ العالم اشارت بدین کردند تا مگر شیخ فتح الله را شعوری پیدا آید
 و روزی در مشق الی بکشاید که گفته اند لا شغف بالعلوم الشرعیة
 و تلاوة القرآن امو حنة و کن شای طالبان آخر و الله علم مراد این چه باشد
 و این نیز در او ده مشهورست نقل است که حضرت شیخ العالم بر شیخ
 زین الدین او دوی گفتند و شیخ زین الدین را پرده دار پرورستی اگر

البز آینه چهری می آوری میگذاشته و گزنی آوردنیکذاشته می پره انحضرت شیخ العالم
 مانگذاشته حضرت شیخ العالم باز آمدند و زنده خود فرو و آوردند و جامه
 نیک و سفید پوشید و طبقی را از سنگ و کلونج پر کردند و دستا
 بالای آن انداختند و بر دست نفری دادند و باز برو رفتند
 پره و نزد کوچه شیخ العالم رانی الحال نگذاشته حضرت شیخ العالم با شیخ
 زین الدین ملاقات کردند و با یکدیگر حکایت شغول شدند بعد
 چون شیخ زین الدین طبق داد و کرد و سنگ و کلونج دیدند گفتند مندم
 این چیست شیخ العالم قدس صدر وجه فرمودند بر هر کس این باشد او
 پره تو باز نیاید و هر کس این نباشد او پره باز نیاید بعد حضرت
 شیخ العالم قدس صدر وجه دو هزار تنگه را از شیخ زین الدین طلبه
 فرمودند و گفتند که تو من حسنه میطلبم اگر بدی از آن شما خواهم داد
 والا نه خواهند گرفت شیخ زین الدین گفتند ما در دیشا بنم بر مال کجا
 انحضرت شیخ العالم هر چند کوشش میکردند که بدینند والا نخواهند
 گرفت شیخ زین الدین مال ندادند و شیخ زین الدین را مال کام گما
 جمع شده بود و خود حضور بودند و برادران و گان طریق شانه را گمان

میمانند چند روز از آن نگذشت بود که شیخ زین الدین مرخص شدند
 و بر حلت و حست حق پیوستند بعد نقل شیخ زین الدین قاضی
 رضی متطوع او و برادرزادگان شیخ زین الدین را گرفت و کل آن
 از آنها گرفت و غاس گذاشت ^{نقل} شیخ العالم قدس الله
 روحه اندر اینچه سلطان ابراهیم در قهسبه ایسولی فرود آمده بود و
 ملاقات کردند و فرمودند که اگر ابراهیم مسلمان شود که امر و پادشاه
 است خلق عالم در اسلام در آیند و بعشق او و مرنهند که الناس
 علی دین ملک هم چون قریب لشکر شدند قاضی رضی شیند که
 حضرت شیخ العالم می آیند استقبال کرد و برابر خود بر وقت شب
 بود هم در شب پیش سلطان رفت و گفت ای خداوند عالم در ویشی
 رسیده است که امروز قطب وقت است و اولیاء وقت همه در سلک
 عبودیت او منسلک اند سلطان را بر ابراهیم گفت ای قاضی ملاقات
 کنم قاضی گفت خداوند عالم شایان ملاقات نیست که بعد ملاقات
 او انتظام باد شاهی ماند یا نماند که در ویشی است که گشت استقبال
 کند سلطان گفت چه باید کرد قاضی رضی گفت که خداوند عالم فتوحی

واستقامتی برای خپج خانقاه او بکنید اگر قبول بکنند پس شایان ملاقات
 ست والا نه پیش ایشان فتن خوب نیست سلطان گفت: یک
 باشد فی الحال نویسندگان را طلبی ند و فرمانها و حجتها چهار دوییه
 و هزار بیگانه زمین در سواد قصبه دولی برای زراعت و ران ساعت
 مرتب گردانید و در بغل خود انداخته و چیزی نقد و یک بارکش طعم
 از خانه سلطان ابراهیم بر شیخ العالم قدس الله روحه قاضی رضی
 آوردند و گفتند حضرت مخدوم امروز سلطان ابراهیم در حق شما
 چیزی کرده که کمتر در حق کسی کرده است و گفته می کند شیخ العالم فرمودند
 ای قاضی رضی امروز سلطان در حق ما چه کرده است قاضی گفت
 حضرت مخدوم برای فرزندان شما چهار دوییه و هزار بیگانه زمین در سواد
 قصبه دولی داده است و فرمان حجت از بغل کشیده و آنچه نقد بود
 پیش نهاد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قاضی کلمه بگو لا اله الا الله
 محمد رسول الله که درین ساعت کافر شدی قاضی کلمه بر زبان راند
 و گفت ای مخدوم ایامه کلمه کفر شیخ العالم فرمودند این کلمه
 کفر نیست که تو دایره ابراهیم خدایان دیگر پیدا شده اند که دعوی رزائی میکنند

خدا نیکه ابراهیم را و چشم ابراهیم را و اسپان ابراهیم را و قیلان ابراهیم را
 رزق میدهد و اسپان ترا و چشم ترا رزق میدهد منکه یک فقیر در گاه و بوم
 فرزندان مرا رزق نخواهد داد که تو و ابراهیم در میان آیند قاضی گفت
 این بیایستد بستانند و عرض التماس این بنده قبول فرمایند هر چند که
 قاضی کوشش نمود حضرت شیخ العالم تبرافرمودند و اختیار نکردند و فرمودند
 که اولاد قدر فقیر نخواهند دانست که الْفَقْرُ كَثْرُ مَنْ كُنُو اللَّهُ تَعَالَى
 بختیار مرید بود که ذاتش همچو آش کشود و آخر شست که حضرت شیخ العالم زبان
 هندی فرمودند و و هر که کثوا هو ی تو یا پادشاه منند که پادشاه جای
 باراهوی تو بر چون جمیل که بر چمن جائی بدو حالت شدند و بختیار
 را کنار گرفتند همان ساعت روان شدند کسی را از نیحال اطلاع
 نشد و بر مانده فائده مسکن باله ف خود باز آمدند و نقل است که شیخ العالم
 باری دیگر هم بدین قصد در شهر جوین پور بر سلطان ابراهیم شرقی رفتند
 احتجاجا صدر العلماء بدرالفضلا استاد الشرق والغرب عالم ربانی نعمان
 ثانی مخدوم قاضی شهاب الدین که ریاض نور احمد مرقد ملاقات شد
 یکدیگر حکایت مشغول شدند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه از علم معرفت حق

چندی میفرمودند مخدوم قاضی شهاب الدین لریا عرض کردند که ای شیخ عالم
 قیس الله ما را با بطلبه سر از علم شما که علم الهیست قاضی حضرت شیخ عالم
 فرمودند آری تو بپایه لریا باشی ترا ازین حال ازین مقال خبر الغرض
 مخدوم قاضی شهاب الدین را اعتقاد تمام حاصل شد و اتفاق افتاد
 که حضرت شیخ عالم را با سلطان ابراهیم ملاقات دهانید و اینکایت بر میر صدر
 جهان گفتند میر صدر جهان همچنین فرمود که ای مخدوم قاضی شهاب الدین
 چون سلطان را با حضرت شیخ عالم ملاقات شود و شما این طمع از او و
 دارید که با سلطان ما و شما و این انتظام بادشاهی بدین طریق ^{بسیار}
 یکنه بدین بیت حاشا و کلا حضرت شیخ عالم قدس الله روحه در دین است
 صاحب حال از اهل کمال که نظر او اکثر مطلق است که حال نحاسی را
 بحال فیهی در حال بدل گرداند و از تیر جهان بداند و مخدوم قاضی
 شهاب الدین فرمودند که راست است و روزی حضرت شیخ عالم قدس
 روحه در شهر جوینپور در میدان دروازه گشتندی بعضی عرض کردند
 که این خانه مختص خان است او معتقد حضرت شیخ عالم قدس الله روحه بود و
 خبر کردند که شیخ عالم قدس الله روحه رسیدند و او سوار شد و سوار

ساعتی وزنگ شد رسیدن نتوانست شیخ العالم را در آنجا پیدا
 که ملک خالص با کبک و دبدبه بجانب حضرت سلطان میوه بار کرده بود
 در جولان انداخته و عنان را بر دست آورد میراث بود که این کارها
 کردند ملک خالص میوه و نظر حضرت شیخ العالم از او دریافتاد حضرت شیخ العالم در آن
 حال مختص آن حال خالص این تا حال بود و دیگران چه خواند بودند
 باز فرمودند بیچارگان درستی شراب بنیایان میوه در آن کوزه و میوه
 اندواز دیگران خبر ندارند بعد فرمودند ای همه بکنند و میوه
 مَشْرِ لَتَا خَلَقَ لَهُ وَتَقْدِيرُ لَدُنْهُ بَدَا فَمَا رَأَى مِنْهُ خَلْقُهُ
 رَاَهُ وَرَاَهُ لَا تَبْدِيلَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا بَارِئًا مِمَّا يَنْشُرُ الْوَلَدُ خُودُ
 بیاد مسکن بالوف خود قرار نما حضرت شیخ العالم پس از آن همه چیزی میوه
 برستور بار کرده بودند و جامه لایق صحبت پادشاهان پوشیده رفته بودند
 فی الحال میوه را بفقیران دادند و جامه فرو دادند و میوه خود را در یک
 وادایان سواری برای میان خضر معروف بنجد اکو تو ال شهر قنوج و در
 دادند او در آن وقت فقیر بود و پیاده بعد از آن که برآمد تعالی و عمر خود را
 پیاده نشد و فراغت و عیشی چون ملوک آن دشت الخضر یکسیر فرمود

و بر مائده فائده خود باز آمدند لعل شست که روزی محمد خان تسلط عالم دو
 برای ملاقات حضرت شیخ العالم آمد اما حضرت شیخ العالم قدس الله وجهه در گوش
 شیخ برهان که مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم بود گفتند که بر حضرت مخدوم بگویند
 که محمد خان آمده است مرا چیزی زمین بدهد که تا زراعت کرده بخورم شیخ
 بران حضرت شیخ العالم آمد ساکنک عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند که ای
 محمد خان این مرد کثارت برد اما بود یا این مرد کثارت شیخ برهان
 میگوید که بر مخدوم بگویند که محمد خان آمده است مرا زمین بدهد تا زراعت
 کرده بخورم الغرض چون محمد خان باز گشت و اما حضرت شیخ العالم که نام
 میان جهان شهبود برابر خود برد و عهده داران خود را طلبیده منتقص
 بیگانه زمین در موضع کلوه خود پروانه نویسانیده و نشان کرده داد و تسلیم
 عهده داران کرد که شما امروز بروید پیچوده و مخدوم کرده و مزرعه بسته
 و آباد آن کرده بدیند اما حضرت شیخ العالم خودشان بحضرت شیخ العالم آمد و
 این حکایت عرض کرد و گفت امروز محمد خان بر بسیار محبت کرده
 حضرت شیخ العالم فرمود چیزی نوشته هم داد بانه ایشان گفتند آری نوشته اند
 حضرت شیخ العالم آن نوشته را طلبیدند و از ایشان گرفتند مریدی بود بهرام نام

پیش استاد او را فرمود ای بهرام برو خواجه شیخ ابیارداد دران ^{بیت}
 مقام بود بهرام چون بر خواجه شیخ رفت چه بیند که خواجه شیخ برابر زن در
 هژده و سه سوار است و هر دو بهم شراب میخورند خواجه شیخ گفت ای بهرام ^{میش}
 حضرت شیخ العالم قدس که کذب نخواهد شد برو چنانچه می بینی همچنان ^{میش} ضر
 کن بهرام آمد کیفیت خواجه شیخ اتمام عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند برو
 وادرا بگو آن شراب که می نوشی بسیار تابییم که کدام شراب است که
 مینوشی بهرام باز رفت خواجه شیخ همچنان سبوحه آن شراب بردست بهرام
 داد و پیش حضرت شیخ العالم آمد و سلام کرد و نشست حضرت شیخ ^{العالم} فرمودند
 ازین شراب قیاح پر کن بهرام قیاح پر کرد خواجه شیخ عرض کرد که این شراب
 غایت تیز است هر که آنقدر یکبار بنوشد در حال بیخوشی شیخ العالم فرمودند
 ای بهرام این سبوحه شراب بر جایگاه شست راه برون آمده باشد بشکن بهرام سبوحه
 شراب مذکور بر جایگاه شست راه برون آمده بود شکست بعد حضرت شیخ ^{العالم}
 بردست خواجه شیخ پانه مذکور داد و فرمودند بهمین که درین پروانه چه نوشته ^{است}
 خواجه شیخ پروانه دید گفت حضرت مخدوم محمد خان بسیار محبت کرده است
 بهتصدیکه زمین دیونع کلا برای خرج خانقاه حضرت بندگی مخدوم داده است

حضرت شیخ العالم بسیار غریب آمدند و فرمودند این مرد کیسگو بد که محمد خان بسیار
 محبت کرد و دست و پادانه از دست او بستند و در حال پاره پاره کردند و فرمودند
 ای بهرام این کاغذ را برون انداز نباید که پاره ازین کاغذ در خانقاه با
 افتد مشغول است که این چند گوی خانه او نهدم گشت و عاقبت اولاد او را
 بنیاد نهادند بعد یک مدتی را از بهرام مذکور سیوه از بازار آرا نیدند و بدست
 بهرام دادند و فرمودند ای بهرام برو بر محمد خان چنانچه مامیگویم چنین
 ادراگوای محمد خان شما از گجایند و شما از گجایند که در ویشان ا
 می رنجانند و بازی با ما می کنند بهرام برو بر محمد خان رفت و از دایه گفته
 فرستاد که خادم حضرت محمد و م شیخ العالم استاد است محمد خان از دایه پرسید
 که آن خادم چون کسی است و دایه عرض کرد بچه است و او در آنوقت بچه
 عاقل و بیوشه میار بود و این فقیر که او را در زبان خود دیده است که پشیمان
 باشد و بود و این حکایت این فقیر از زبان او شنیده است الغرض محمد خان
 بهرام را درون طلبیدند و خود بالای پلنگ غلطیده بودند و زیر پلنگ
 فرو ریخته فرار داشت فی الحال محمد خان از پلنگ فرو آمد و بزرگ پشیمانیست
 بهرام سیوه مذکور آن دایه را داد و پیش محمد خان نهاد بهرام سلام داد و دعا

حضرت شیخ العالم رسانید آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند بعینه عرض کرد و محمد خان
 بلرزدید و بهرام را نزد یک طلبید پیش خود نشانید بهر دو دست خود هر دو پا
 بهرام گرفت و گفت ای بچه تو همچنین پاک حضرت شیخ العالم از جهت من بگیری
 و بگوی که محمد خان عرض کرده است مرا چه اندازه باشد هر چه فرمان حضرت شیخ العالم
 بود حکم بر جان ماست بهرام آمد و پیش حضرت شیخ العالم با ستاد هر دو دست
 برپا نشیست شیخ العالم داشت چنانچه محمد خان گفته بود عرض کرد حضرت شیخ العالم
 برگرفتند برخواستند و فرمودند که غائبانه با پیران بی زبان سیر کن نقل است
 که در یادیه حضرت شیخ العالم هر که دنیا را و ایل دنیا را از ذکر روی باز بدارد
 بلرزدی و زهره نبودی کسی که ذکر آن کند و الی یومنا هذا که از نقل
 حضرت شیخ العالم آنجا سال گذشته است و سویم کرسی است استقامتی چنان
 نشده است که اوقات گذاری تمام باشد و معنی حاصل آید و ایضا الی
 یومنا اسم حضرت شیخ العالم و اسم فرزندان حضرت شیخ العالم و قاتلانشان
 و نیام روم نشده است و پیشتر معلوم نیست که شود یا نشود نقل است حضرت شیخ العالم
 میفرمودند قصه دولی ولایت شیخ صلاح درویش است و قبر ایشان بالای
 و گه حوض کنند و گه است این درویش چون در مقام آمد اگر چه وطن قدیم

و مولد این فقیر بود اما اجازت سکونت از شیخ صلاح خواستم و در روزی شیخ صلاح
 رفتم فاتحه خواندم و در و بر حضرت سالت پناه صلی الله علیه و سلم فرستادم آنجا
 نشستم و طلب کردم اگر مرا یک مصلی و یک سبوحه باشد اینجا سکونت گیرم
 از قبر شیخ صلاح آواز برآمد ای شیخ احمد در حوض کمنه نگر در آئی
 مصلی و سبوحه بگیر حضرت شیخ عالم با اجازت شیخ صلاح در حوض مذکور درآمد
 دست انداختند اول دست بر سبوحه افتاد و برگرفتند بعد
 دوم بار دست انداختند یک چهلگه چارپای کمنه یافتند و فرمودند که
 مصلی همین باشد و هر دو برگرفتند و در خانه پدر خود آمدند و آنجا در آنوقت
 جنگل کهنه^۱ بسیار بود آبادانی قصبه هیچ نبود و امروزه مقام حضرت
 شیخ عالم ناف^۲ بر دلی شده است نقل^۳ است که حضرت شیخ عالم روزی
 در خانقاه خودش نشسته بودند و طرف مشرق دیدند فرمودند که قصبه دلی
 چه آبادان است تا باغ تاجو آبادان می بینم آن روز قصبه بر دلی از
 قریب خانقاه حضرت شیخ عالم طرف مشرق آبادانی نبود بفرمان الله تعالی
 بتدريج آبادانی پدید آمد تا باغ تاجو آبادی شد بعد قصبه دلی در شهر عالم
 از قدرت سلطان حسین چند کثرت خراب شد و آبادان گشت اکنون آبادانی تمام

و در این نظام مهم در آن طرف است حضرت شیخ العالم فرمود و بوزن نقل است
 که در حیات حضرت شیخ العالم و بیجا گیر موضع ناله بر خفته بود ولی سوار
 شده آمده بود و شور در قصبه افتاد که کافران آمدند حضرت شیخ العالم
 بر دست کرده بیرون شهر شدند و طرف شمال قصبه باغ قاضی سلیمان
 باغی بزرگ بود در آن باغ رفتند و عصا بر تنه دوختی از درختهای باغ
 مذکور زدند و فرمودند که سر دو بیجا بریدیم بفرمان باری تعالی و دو بیجا^{مستطاب}
 از قصبه مقهور شد و طرف کهریبه رفت و برای کهریبه جنگ کرد و نهیت
 خود برای کهریبه سر دو بیجا کافر را در هفتم و زبرد و در قصبه دوی فرستاد
 و تن آن گیر و در شهر آورده فرستاد بعده شنیده شد که بعد از چند گاه آن باغ
 نیز بریدند بنوعی که هیچ علامتی آن باغ نمانده است نقل است که چارپا^{۲۵}
 حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بفرمان گذاشته نو که آمده بود کشاینده بودند
 میران سید قطب دیوانه در قصبه دوی ولی از اولیاحق بود و او هم سر را
 میخورد میان خضر که معروف بخداست که توان قسوج شده بود و در آنوقت
 میان خضر آغاز جوان بود میران سید قطب و اطباء میداد و گفتند ای^{۲۶}
 این قلع را برید و ببر دایم شیخ احمد بگو که برهم میان خدا بر خود لرزید و گفت

که کار میان فیضان افتاده است باز پیش این شیر سلامت بیرون آیم قدح مذکور آرد
 سید گرفت و روان شده برو خانقا حضرت شیخ العالم آمد و بایستاد و طاعت داشت
 که پیش حضرت شیخ العالم قدس سره باین طریق رود حضرت شیخ العالم آنوقت نهاد ^{نقاه}
 خود نشسته بودند فرمودند که خداست میان جواب اولی که شیخ العالم فرمودند چنانچه
 بهمان بیان افتاد قدح پیر شراب پیش شیخ العالم برد و عرض کرد که میرن سید قطب این قدح شرب
 و آهند و فرمودند که بر بر حق مخدم بگو که بزخم حضرت شیخ العالم قدح از دست او
 بستیدند و نوشیدند و فرمودند بر و بگو که حاجت نیست یکدو ساعت نگذ
 که گماشته مذکور مرد و جنازه او بیرون آمد ^{نقل} است که حضرت شیخ العالم
 خانقاه بر مانده و فائده خود داشته بودند خواهی بود اسپر قاضی رضی خیر ^{عنه}
 او ده آمده او را قدسی و لوله بود و مستی شراب نیا هم داشت آغاز کرد که
 حضرت شیخ العالم می شنوم که شما میگویند که خدائرا به بندگان خدای نمایم حضرت
 شیخ العالم فرمودند که خواهی دید او گفت آری خواهیم دید اما هر چه میگفت
 بگستاخی میگفت حضرت شیخ العالم فرمودند به بین او نظر کرد و چه بیند که
 در خانقاه حضرت شیخ العالم ستور ایستاده است تاب آفتاب میکرد و خواهی
 بپایه گفت ای شیخ العالم ستور را خدای میگوئی در حال قفاد و گلو انداخته می ^ب

حضرت شیخ العالم با جمیع مریدان لطیف حق میگفتند و میفرمودند الغرض
 چون حضرت شیخ العالم را نگذاشت حضرت شیخ العالم در حال نان کفارت او پزاشیدند
 بر دست شیخ برهان مرید خود را دادند و فرمودند این نان پیش قاضی
 رضی پدر قاضی بده شیخ برهان نان مذکور پیش قاضی رضی نهاد
 قاضی رضی را اگر سنگی بسیار بود در حال نان بگیرت و خواهست که
 بخورد و میران سید قطب حاضر بودند دست قاضی گرفتند و فرمودند
 قاضی مخور که حضرت شیخ احمد رضی الله عنه پسر ترا فرموده و نان کفارت
 نه ستاده قاضی چون کل کیفیت معلوم کردند و تعجب نمودند ساعتی
 نگذشت که خواجه بده مذکور بفراوان الله تعالی وفات یافت قاضی پس شیخ
 شیخ العالم آمده گریه و زاری کرد که ایستخیم دارم منور فرمایند فرمودند که
 چه کنم تیر بر دهن رسید قاضی عاجز شده باز گشت لعل است که ملک کو
 شیخ فرید را که داماد حضرت شیخ العالم بود و بی گریه میزد و بعد از حضرت شیخ العالم
 خبر کردند که میان شیخ فرید کسان ملک کو گرفته اند حضرت شیخ العالم با مریدان
 پیش ملک کو رفتند و فرمودند شیخ العالم شنید بلکه شیخ فرید را تعرض از
 سابق زیاده نمود و وظلم میکرد و بعد ملک کو سوار شده در میان آه خندق

بوده است پیرایه بران خندق را ندو جست زوده روان تیر شد ملک کو
 ازین جنبید بعده حضرت شیخ العالم امین مصرعه بزبان هند می فرمود
 و وهره مصرعه مهمل لیه پت مهمل لیه هر که هو لے آئے و از انجا
 باز گشتند و در خانقاه خود آمدند بر بام بالا خانه بود شب آنجا نشو
 شدند الغرض چون روز شد طبق حجره و از گروند چون مردیان
 و مردمان دیگر آمدند پرسیدند امر و زطبق حجره چرا و از غیبت شیخ العالم
 فرمودند امر و زما تم است الغرض دو پاس نگذشته که طبق حجره از
 شد شیخ برلمان آمد فرمودند ای برلمان بزرگوار بین که جنازه حرام
 آمد شیخ برلمان فوت چه بیند که جنازه ملک کومی آید شورا فتا و
 ملک زکو امر و زرو منع در و هسمید شد شیخ برلمان آمد و حضرت
 شیخ العالم عرض کرد که جنازه ملک کو آمد حضرت شیخ العالم ارجح و میر
 آمدند و رفتند نماز جنازه ملک کو بگذارند نقل است که حضرت شیخ العالم
 و شیخ زکریا ابن شیخ سلیمان در مسجد جامع کیمان نشسته بودند حضرت
 شیخ العالم دائم در مراقبه می بودند و از ماسوی المذبحه می فرمودند
 و می شایه جمال حق تعالی می بویستند آنجا هم در خیال خود نشسته بودند

شیخ زکریا تلاوت قرآن شریف با آواز بلند میکرد و حضرت شیخ العالم فرمودند
 آهسته باید خواند و باز در خیال و دستها را در صورت شیخ زکریا داشتند که حضرت شیخ
 را خواب آمده است فرمودند برادر شیخ احمد خواب میکنند یک و کثرت
 همچنین فرمودند و دست خود را بر صورت شیخ العالم نهادند و پیشیا رک کردند
 حضرت شیخ العالم فرمودند کیان پیش من خواهند خدمتید الغرض چون از
 نماز فارغ شدند باز گشتند بای شیخ زکریا بر زمین است نمی افتاد
 دست بر کتف مردمان انداخته میرفتند چون چند روز گذشت حضرت شیخ العالم
 با مردمان برای عبادت شیخ زکریا رفتند و طریق حضرت شیخ العالم
 می بود چون برای عبادت مریض میرفتند اگر چیزی را میخواستند
 امید بر صحت و حیات مریض می شد الغرض چون پیش زکریا رفتند رسیدند
 و آنچه استند که چیزی تناول بکنانند طبیب و عورتان همه مانع شدند بجز
 حضرت شیخ العالم فرمودند قدوس آب هم دهند این آب هم ندارند
 فرمودند هلت تمام شد بفرمان احدی جمعه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه
 به آخرت نشاندند و حلت فرمودند نقل است که حضرت شیخ العالم بابام
 در حجره خود نشسته بودند مریدی يقال بود شراب خورده در نمازگاه حضرت

حضرت شیخ العالم آمده بستی شراب میگفت حق پیرن پاک حق پیرن پاک
 پدر مندا و اسنغ کردند و از ان خیال نمی گذشت چون بسیار شد
 شیخ العالم از بام فرود آمدند و فرمودند بگو پیر تو چگونه پاک باشد که پیر تو
 بنده است و بنده تمام پید است پاک چون شد پاک مر حق تعالی
 راست بجز او را پاک راست نیاید ان عرض او از ان گفتن باز نمی آمد
 چنانچه میگفت همچنان میگفت حضرت شیخ العالم عصاب بر زمین و زنده عصاب
 بشکست مستی شراب و فرود آمد مستی مرگ و گرفت از خود بخود شد
 شیخ برهان گا و از خانه او و خانقاه حضرت شیخ العالم آورد عرض کرد که ای
 پیر و ستگیر فرمان شود که تا گا و را زنج کن و خرج فرمان حضرت شیخ العالم
 نمی فرمود چون نهایت شد و کار بجایت رسید بر شیخ بختیار که یار
 بزرگ حضرت شیخ العالم بود بر همه مراجع شدند که شماعرض کند شاید قبول افتد
 شیخ بختیار آمد سر بر زمین نهاد و تعظیم تمام پیش حضرت پیر و ستگیر
 استاده شد و عرض کرد که فرمان شود تا گا و را زنج کنند او بجا آمد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار شب و درگاه صبحان بیت العزات

حضرت لا اله الا الله من گشته شده بودم حالا تیر بدون رسید کار با خراجگاه
ای بختیار بگذرد و بگذار الغرض سه روز نگذشت که آن مرید وفات یافت
و ازستی بهوشیدی شتافت نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اسد روح
روزی با الهیت خود گفتند این فقیر و حضرت معبود خود بسیار گستاخی
کرد ای مادر گموری هوشیار شود که تعداد کار خیر گموری گوشش کن
که رسولان حضرت رب لغزت چند بار برین فقیر بطلب آمدند که ای احمد
بیائی و این جهان فانی بیکان باقی رحلت فرمائی و این فقیر هر بار عزا
نمود و میگفت یکسپرداریم مادر ام که عراش من نیای بی نیم هرگز نیایم فاکتو
بسیار شد باید که ازین غافل نشوی و پسر حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
شیخ عارف احمد امار اسد برلانه نام بود حضرت شیخ العالم از بسیار شفقت
گموری میگفتند بعد ازین وزی از روزهای شیخ نورالدین بدالی خلیفه
میران سپیدوسی بودند با حضرت شیخ العالم اعتقاد تمام داشتند و با ظلم
می آمدند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین دختر خود پسرین فقیر گموری ای
خواهی او شیخ نورالدین امجال اعراض نمائند فی الحال قبول کردند حضرت
بابی مریدان و شیخ نورالدین در حال برتقاند و روان شدند که امروز عقد

نکاح فارغ گردانم حضرت شیخ العالم برو شیخ نورالدین فتند با مریدان نشستند
 شیخ نورالدین رون فتند کل خلیفانه اطلبیدند و کمیت تمام شرح بیان
 کردند هر یکی سالت شدند فاما قاضی ثمن شرح شیخ نورالدین مروی است بهنگام
 بود قبول نکرد و حاضر هم نشد بکلی گفت که ما را با درویشان چه قرابتی و
 چه نسبتی مخصوص با چنین درویش صاحب حال که کس احوال مسرورین
 که یک کای آتش دارد و یک کای آب الغرض نه آمدند و نه قبول کردند قاضی ثمن
 شیخ نورالدین حضرت شیخ العالم بضمیر باطن یافتند مگر می باطن و حقیقتش
 داشتند الغرض شیخ نورالدین با خلیفانه مشاورت کردند که این دختر
 بیچهره شیخ العالم را و او یک بابی مکرر حضرت شیخ العالم چند روز مسالت نمود
 که استعدا کرده آید با اتفاق خلیفانه چند دختر آراسته کردند و پیش حضرت شیخ العالم
 آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین این چیست شیخ نورالدین
 عرض کردند ایشان خیر می فرصت نخواهند تا عیش و حبش کرده آید
 حضرت شیخ العالم شفقت در کار شد فرمودند شیخ نورالدین شش ماه مسالت نمود
 بر وید و استعدا او شود انظر حضرت شیخ العالم از آنجا که گشته و خانها
 و آنده و ... که بالانجام برود و فتند در این شغل شدند و ...

که قاضی مشن خون وان شد بعد که کار بیان رسید قاضی مشن را
 در خانقاه حضرت شیخ العالم آوردند و کیفیت قاضی مشن عرض کردند
 حضرت شیخ العالم قبول نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بغایت رسید
 شیخ بختیار آمدند و عرض کردند ای پیر و ستایه قاضی مشن! چند روز
 مهلت شود تا کار خیر حضرت شیخ عارف را تمام شود حضرت شیخ العالم
 بختیار اختیار فرمودند که قبول آن حضرت بود و از بام فرود آمدند
 و در دانه گز جامه آوردند شرب پیش قاضی مشن داشتند و فرمودند
 برو تا کار خیر گموری ترا فرصت دادیم بفرمان الله تعالی خون و حال
 با سنا و قاضی مشن را صحت کلی شد و خانه رفت چون کار خیر حضرت
 شیخ عارف اتمام شد و مقصود با تمام رسید باز خون بچنان بیجا
 قدیم روان شد پیش شیخ العالم عرض کردند و نجات نمودند فرمودند
 که تیر بیدار رسید و کار آخر انجام یابد محال گفتن نجات من نیست چند روز
 نگذشت که قاضی مشن مذکور وفات یافت لعل است که در خانقاه حضرت شیخ العالم
 فرزند می تو لید شد نام فرزند شیخ عبد القیر نهادند بفرمان الله تعالی
 بجز و آتیه این جهان که لفظ حق بر زبان راند و مبع خلق بگوش ظاهر شنیدند

شیخ عبدالعزیز روز بروز بزرگ میشد و خوارقهای عادت از ایشان
 ملا هرشیدند و ده ماهه شده بودند که همچو بچگان هفت و هشت ساله
 حکایت میکرد و میسود و روان میشدند بچگان با لب شغول
 میگشت حضرت شیخ العالم فرمودند که چه شورت و حضرت ماشو نمیشاید
 از هستی بفرماندگی می باید بگذرد رفتند بیرون قصبه طرمت شرق
 دلی بر سر بلندی که میان روضه مخدیه و میان روضه سید
 مخدوم کیدانه بالای حوض است فرمودند این مقام این بجا اینجا است
 الغرض چون در خانه آمدند همیشه شیخ العالم پرسیدند که چارفته بودند فرمودند مقام
 دیدن فته بودم همیشه شیخ العالم بفرمودند گفتند که المغانه و حلیه خیل خانه و
 عزیزان بصحبت سلامتند مقام قبر برای حاجت حضرت شیخ العالم فرمودند شاید که حاجت
 حاجت بود شیخ عبدالعزیز را قدری حیرت وجودی (وادی) حادث شد بعد از سه روز
 بفرمان الله تعالی وفات یافت شیخ العالم بخدمت خود غسل و بانه پدید
 و تمیز و تکفین کرده جنازه ساختند و برابر جنازه برگ شربت و طعام
 و شیرینی روان کردند بعد از وفات فرزند که کور طعام و شیرینی و برگ
 و شربت همه با خرج فرمودند و باز گشتند نقل است که همیشه شیخ العالم

برای این فرزندان و فرزندان دیگر که بهترین طریق متولد می شدند و انقضای
 بر زبان می رانند بفرمان الله تعالی نمی زیستند و احوال سگیزه
 و شیخ العالم میگفتند که شایعات پسران ما را و انبیا دارند و این
 ضعیفه را خراب میکنند حضرت شیخ العالم فرمودند تعلق کن یک فرزند
 هست انشاء الله تعالی پرورده تو خواهیم داد اما هنوز بخت پرورده
 نشده است در سفر رویم او را بخت پرورده کرده بیاریم تو تسلیم
 نمایم بشرط آنکه تو او را هیچ نگویی و در رضای او باشی هر چه او بگوید
 همان بشنوی و همان بکنی البتة مخدوم معترف گشتند و همه شرائط
 قبول کردند الغرض بعد چندگی در خانه حضرت شیخ العالم فرزند
 شد شیخ عارف نام نهادند عارف ابی محسن سجانی کامل و اکمل ائمه
 چنانچه باید و شاید ولی من اولیاء الله تعالی شدند در مقام خست
 شیخ العالم قدس الله روحه همین ایشان بودند و موازنه عارف
 یافتند هر طایفه که با ایشان ملاقی می شدی میگفتند که چنانچه شیخ
 عارف احمد با محبت و الفت و شفقت میراث می برد یکی نیست این فقیر
 تمامت عمر خود را کسی نشیند که با حضرت شیخ عارف محبت نمود با این بزرگوار

بلکه چنان می گفت که چنانچه شیخ عارف را با محبت و دوستی
 باو گیری نیست و این عنایت از کمال و لایت ایشان بود و بهی
 دزی و صف لامثال حضرت شیخ عارف را میسر آمده بودیم بدین خصای
 افتاد و نقل است که حضرت شیخ العالم گاه بیگاه میفرمودند که مالک جان خیم
 مالک الموت نتواند که بی رخصت جان ما را قبض کند بیت
 در کوی تو عاشقان چنان جان بدهند که با مالک الموت ننگد هرگز
 موت من با اختیار من است اگر نخواهم میرم و اگر نخواهم تا ابد آیدم
 بدین طریق و بدین انتظام ما نم گمرا آنکه با اختیار خود
 بردیم که او را خبر نباشد یا ما در مراقبه باشیم که سر از تن
 جدا گردانند و این اشارت بر آن است که موت حضرت شیخ العالم پیش از
 موت ظاهری بیوت یافته بود و گما قال النبی صلی الله علیه و سلم
 مَوْتُوْا قَبْلَ اَنْ مَوْتُوْکُمْ ^{تکلم} نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره با جمعی
 مریدان مسافر شده بودند در جنگلی رسیدند در آن جنگل درختی
 پکریا با حسن و زیور بود و زیر آن درخت صحنه غایت
 صفا و مقام و فاداشت حضرت شیخ العالم قدس سره آنجا نزول فرمودند

دور کار و بار خود مشغول شدند ساعتی گذشته که مرغ
 جان پاک حضرت شیخ العالم از قفس قالب خاک به پرید
 و مقصود حقیقی رسید مریدان در گریه و زاری شدند
 گفتند استوار نخواهد داشت که حضرت شیخ العالم از دار فنا
 به دار البقا رحلت فرمودند بلکه گمان خواهند کرد که فتوح
 بزرگ رسیده باشد ایشان حضرت شیخ العالم را گشتند
 حضرت شیخ العالم همان زمان زنده شدند و فرمودند که این مقام
 خوب بار و باره فقیر بود و فقیر را بغایت خوش آمده بود اما
 چون نمایان بچنان میگویند بیاید و بر خیزد و روان شود
 بعد از آن مقام روان شدند به سافرت در آمدند
 نقل است که حضرت شیخ العالم از خطبه بهار چون در شهر
 اوده رسیدند در شیخ پوره مسجد در کنار لب آب سرد
 بود آنجا فرود آمدند هوای سراسخت گرفت مابقیه بهریم خنگان
 مردگان کافران که آنجا افتاده بود حضرت شیخ العالم آن بهریم آوردند
 می سوختند و دفع سرمای ساختند سیدی بود از جهت زاده بود و چندی

که این درویش بنیرم ناپاک در مسجد آورده است سیدمانکار تمام گفت
 ای درویش این بنیرم ناپاک چرا در مسجد آورده ای حضرت شیخ العالم فرمود
 من مروتیام جامه ندارم مرا این بنیرم پاک ست الغرض سید مذکور
 بعد از فراغ نماز در خانه رفت شب او را حاجتی غسل افتاد علی الصبح
 در لب آب غسل کرد چون در مسجد درآمد چنان سر را گرفت که در میان
 دلاک شد نزدیک این آتش آمد حضرت شیخ العالم فرمود ندای سید چرا نزدیک
 این آتش می آیی شب می گفتی که این بنیرم ناپاک ست سید آغاز کرد و
 درویش این آتش را در نیوقت پاک و غریب تر از جان ست نقل است
 که حضرت شیخ العالم سر آمد و در شیخ جمال گوهری روزی صحرایین آمد و چون
 آن بنیرم لغرض مسکین و نهجانی نیافتند در محلی مقدار انگشت افتاده و نصفی از آن
 شیخ العالم بردستار خود گرفتند و نصفی از آن شیخ جمال گوی برستار خود گرفتند
 آمدند دو گانه شکر خدا تعالی بجا آوردند و گفتند حق سبحانه تعالی
 بکرم خود این بنیرم را غریب گردانید و از ناپاکی بیپاکی او را کفر و چنان
 غریب شده است که جائی نمی یابیم و قصه چنان بود که در آن ایام آن
 بنیرم را کسی قبول نمی کرد و جمله خلق با نکار او قرار می کردند

نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اسد روضه روزی در حجره خود نشسته
 بودند شیخ بختیار پیش بودند فرمود ای بختیار چیزی می بینی شیخ بختیار
 عرض کردند آری پیوستگی منیم فرمودند چه می بینی التماس کردند که تمام حجره پیش
 از زری منیم فرمودند چیزی کار آید شیخ بختیار بختیار مختار آغاز کرد که ای پیوستگی از من
 اختیار مختار و بختیار را بختیار مختار ای که حضرت شیخ العالم فرمودند یا زین
 چه بنید که حجره پاک است از خاک است نقل است که شیخ العالم قدس
 اسد روضه در مقام خود نشسته بودند شیخ بختیار مردی عبید سوداگر
 جوهری بود مولی او درین قصبه برای سودا آمده بود شیخ بختیار را
 بر حضرت شیخ العالم نظر انداخت و اعتقاد تمام حاصل شد و کمر خدمت بسته
 چنانچه مدام علی الصبح و الشام آمدی دستا می ماندی سلام
 کرده می رفتی و باز در خدمت مولای خود می پیوستی
 امم برین طریق شش ماه گذشت حضرت شیخ العالم قدس اسد
 روضه هیچ التفات نمی کردند و نمی گفتند که تو کیستی
 و از کجایی و چه کار می آئی و بدید و ظاهر
 به خط او آمد که گریه کند بعد از مدت شش ماه

روزی در خاطر شیخ بختیار گشت که در پیشے لغایت کامل و اہل حق
 اما از سببے نیازی حاجت کسی کم برآید مہر ان ساعت حضرت شیخ العالم
 بنظر باطن بدیدہ ظاہر جانب شیخ بختیار نظر کردند و فرمودند کہ تو کسی
 بجز و نظر کردن شیخ بختیار و در یابی بی کنار افتاد و از خود بخود
 شد و نظر از زمین و آسمان بگذشت و مدبوش و سہوش میرفت
 ناگاہ خود را در میان جبل موضع بہار یافت و قدری بہوشیاری
 شناخت و از آنجا چوبی بردست گرفت بر حضرت شیخ العالم بیداشت و از پشت
 شراب وحدت بگستاخی آمد و میگفت ای حمد چین فطحتی دارے
 و بزرگان خدا بر محروم میگذاری حضرت شیخ عالم ہر چند کہ سیر بود ندای بختیار
 ہوش را و را چنانستی آن عالم گرفت کہ ہوشیاری نمی پذیرفت
 و از آن گستاخی نیکدشت حضرت شیخ العالم قدر آب نوشانیدند از دست
 ہوشیاری آوردند و فرمودند ای بختیار برو بروی خود رضا را و
 طلب و ورکار بار باش شیخ بختیار سر بر زمین نہاد و ماتم در حالش
 افتاد و ان شد در شہر معظم شہر جوہر سکونت اولو پیش مولانا
 خورفت سولی چو حال بندہ چین دید بہ بندگی آن بندہ

و زید و گفت اسے بختیار مرامی باید کہ خدمت تو کنم و در بندگی
 تو شوم ترا در راه ملومی خود آزاد کر ویم بر دهر جا کہ خواهی بباش
 شیخ بختیار در خانہ خود آمد و سوز آتش باطن انسانی ناگاہ از ہر
 چہ طرف آتش بر سنجاستی و در نظر خود تمام عالم را سوختہ میدید
 چون کار بجای رسید کہ تنش میسوختی و جانش میفریختی نام پیر دستگیر
 شیخ العالم میگفتی فریادرسی خواستی در حال آتش فریو ہمیشہ می نجات
 یافتی مگر کلوح کہ در میان زنگ آب بیندازند و در حال زنگ آب
 جدا شود و آب صاف پیدا یڈ باز همچنان چنانچہ بود بستہ گرد و ہمہ برین
 طریق باز آن آتش در گردن تنش می آمدی و میگرفتی و فریاد از سیرتگیر
 خود میکردی و نجات یافتی ہمہ برین جملہ لیلاد و نهاراد ایم الاحوال میگفت
 و قرار اکرم از بختیار با اختیار و غیر اختیار از دست برفت کا چون ناد
 حامیہ اقامہ بود کہ تحریر و تقریر از وی نیاید ناگاہ آن سست حضرت الہ نری
 از ماسوی اسد حضرت شیخ المشلخ تاج الاولیاء قد وہ الاصفیا
 سلطان الاولیٰین بر بیان العاشقین حضرت شیخ شرف الحق والدین
 پالی پتی قدس اعظم و مدبر حضرت شیخ العالم بفریادرسی بختیار با اختیار

در عالم اسرار پدیدند و در مقام مشاهده انوار بحال بیکدگر مشرف
 شدند و فرمودند ای احمد عبد الحق قدس الله روحه ترا در جهان
 کسی نمی شناسد و نمیداند که در حضرت مولی و چه حال با کمال و آرا
 مگر بچاره بختیار اندک ترین شناسائی و آشنای حضرت تو گشت برهم
 چندین نباید کردی باید که بحاب حضرت خویش البغوائی تا باران
 رحمت و زمین او بیار و حضرت شیخ العالم نظر شفقت بهمت باطن
 بر شیخ بختیار با اختیار مختار گماشتند حضرت شیخ العالم در قصه بدولی
 بودند و او در شهر جوپور در حال همان زمان آتش سوزان از دوی
 شد نجات تمام یافت و مرض بصحت مبدل گشت و ببقاری بقرار
 پیوست و از کربت بفرحت درآمد شیخ بختیار با اختیار مختار که
 او را بود بدانت که این ساعت پیر دستگیر شیخ العالم را قبول
 فرمودند و بنظر رحمت نگرستیند و در حال برخاسته همه خان و مان
 بر انداخت جانب حضرت پیر دستگیر خود بشتافت و باستانه بگما
 خود آمد و پیش پیر دستگیر سر بر زمین نهاد و بنده و ارباب ستاد حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه نظر رحمت فرمود و مشفق باطن و ظاهر نمود

و فرمودند که ای بختیار چه اختیار مختار داری اگر میخواهی که خود را
در ملک مریدان این فقیر در آری زن را خواهی گذاشت بختیار دل
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند رسول را خواهی گذاشت و فی الفور
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند خدا را خواهی گذاشت او همچنان
فی الفور گفت گذاشتم حضرت شیخ العالم چون دیدند که او همه گذاشت و
لقوش کثرت از دل شست و کشتی خویش در دریای فنا انداخت و
در میدان ارادت مستحکم برخاست و آئینه دلش صفا کمال یافت تا از
عطش طلب باحقاق تمام در صحرای تجلی جمال کمال پیر دستگیر خود
شتافت و در حال بی حلول حضرت شیخ العالم گویان میدان جان او
نزول فرمود و از افاق آسمان دل او تجلی بدو شد و تشریف بشارت
باشارت مشاهده بدو فرمودند و اے بختیار اینک خدا پیر یافتی
و در متابعت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم شتافتی که قُلْ اِنْ كُنْتُمْ
يُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَ يُرِدْكُمْ جَنَّاتٍ رَازِیْهِمْ قَدْ اُخْرِجُوا مِنْهَا
و بلند تر آمد می ملک شادی که مَنْ لَهُ الْمَوْلَىٰ فَلَهُ الْكُلُّ نَهْیْ پیر دستگیر
باکمال که در ساعت احد مرید را بمقصود حقیقی رسانید و زهی مرید باجمال

که در زبان واحد بسعادت ابدی پیوسته و عارف کامل و اصل مگشت
 چنانچه واصل کرد کار شیخ فرید عطار میفرمایند بیت ای ز صلیت
 عارف مطلق شدم به عالمی رفته و تمام حق شدم به نقل است حضرت عالم
 فرمودند ای بختیار در صحن خانقاه من چاهی در منقاه می باید شیخ بختیار
 در حال کلند آورده بکا و دیدن چاه مشغول شد ند چون تمام کا وید و
 آب برون آمد حضرت شیخ العالم بران آب تکبیر فرمودند و قسمت کرد
 باز اشارت شد که ای بختیار این چاه را امر دزدان خاک بیرونی باید انپا
 و از خاک این چاه چو تره می باید ساخت شیخ بختیار سببی
 بر سر کردند و بانپاشتن چاه مشغول شد تا آنکه چاه تمام به دران روز
 از خاک بیرونی انپاشته و پر کرده و از خاک چاه چو تره بست و هیچ
 نپرسید که این چاه را از برای چه کا ویدند و از برای چه انپاشتن
 و این چو تره بچه عرض بستند لاچار چون در ارادت پیر خیان حکم
 بود از خود فانی بذات پیر باقی بود اگر چه در مکتب نزد معلم گاهی رفته
 گاهی حرف تهجی هم از او استا و در تحت ظاهیر نخوانده بود فاما از
 دولت پر دستگیر حضرت شیخ العالم قدس سره بهر علم و پیر خیان گشت

که نهند آن وقت حل مشکلات و مفصلات از وی میگردند و او هر چه میبایستی
 از کتاب خداستعالی و از احادیث رسول صلی الله علیه و آله میبرد و نقل میکند
 و علماء همه اعتراف نمودند و در حال و کمال شیخ بختیار را علماء
 حیران بودند این حالات ظاهرش بود و حالات باطنش چه بوده باشد
 نقل است که حضرت شیخ العالم روزی شسته بودند شیخ بختیار آمد پیش
 استاد و عرض کرد که ای پیر دستگیر اگر فرمان شود این بنده در آگری
 رود و سابقا چیزی سودا هم کرده بود و هر چه از سودا پیدا میکرد
 پیش پیرگیری آوردم و هر چه پیر دستگیر بختیار را دادی بماند پیری
 و قوت خودیست حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند برو اما بان و
 در ایام و که تا دریای شومعه ولایت این فقیرست شیخ بختیار برای سوداگری
 باذن پیروان شد و هر جا که میرفتی بغیر اذن پیر دستگیر نمی رفتی
 و هر قدم که در راه میزدی بغیر اذن پیر دستگیر نمی زدی و هر کس که
 بغیر یاو پیری بر آوردی و انهم الاحوال چشم بسته میباندی الغرض چون
 از سوداگری بازگشت قطاع بطریق اطلاع یافتند که برین مرد کالای
 نفیسست و او مرد جوانی بود سودای مروارید و جواهر میکرد و ایشان

برابر اوی آمدند هر که او شیخ بختیار فرود آمدی ایشان نیز فرود آمدندی
 شیخ بختیار هم مدعا قلم و خنجر بود دریافت که ایشان قطعاً
 اند در خیال رسیدند و اند در مقامی بدکان نان نیز فرود آمدند ایشان هم
 آنجا فرود آمدند شیخ بختیار و یک کپچری پرانیده و روغن بادله گاو خست
 و قدح بالای آن و یکم داشت و گفت قدری مستراح کرده بیایم
 باین بهانه روان شد و آن یک کپچری و روغن همچنان گذاشته ایشان
 ساعتی نشسته منتظرش بودند چون نیامد گفتند از ما فرار نمود شتاب
 روان شدند ناگاه شیخ بختیار پیوستند و بیکدیگر مصاحب شدند
 بعد شیخ بختیار در مقامی آمدند کنیسی کی خریدند و خانه کرده همانجا
 ماندند ایشان نیز در آن مقام ماندندی در آن مقام ماندند و روز
 بحال شستن جلوه بیرون آمدند و خاک کنیزک همچنان گذاشته روان شدند
 موازنه سخی چهل کرده و روز شب آمد چون صبح شد زیر درختی نشست
 و با خود گفت که من چندین کرده آمدم ایشان کجا بابرند ناگاه
 بی آگاه ایشان سیدند و گرفتند و در زمین غلامان پیچیدند و منجم شدند
 که حلقش بر بندازش و ازین جدا کنند شیخ بختیار پیر و سنگیر خود را یاد کردند

حضرت شیخ العالم عصا برست کرده فی الحال سیدند و فرمودند که ای بختیار
 نزن نزن ایشان سبب خج و خج و را گذاشته از وی جدا شده بایستاد
 حضرت شیخ العالم از پیش نظر غایب شدند بعد ایشان پرسیدند این مرد
 که بود و از آن تو که باشد شیخ بختیار گفت که این مرد پیر و سنگین است
 برابر من باشد من بقوت این مرد در هر دو جهان خوف ندارم و از
 هیچکس باک نمی آرم ایشان حیران ماندند و گفتند آری تو هم بدین قوت
 تنها میگردی و سودای کالای نفس سکنی که پیر تو چنین غالب است
 بعد ایشان پنج تنگ از خود کشیدند و شیخ بختیار را دادند و گفتند که
 این فتوح از جهت ما پیر خود را به بزرگدست ما برسانی و عذر ما بخوای
 شیخ بختیار آن پنج تنگ گرفت روان شد چون پیش حضرت شیخ العالم آمد
 پنج تنگ اول پیش نهاد و کیفیت تمام ماجرا شرح کرده حضرت شیخ العالم فرمود
 آری همچنین بود چنانچه میگوئی نقل است که حضرت شیخ العالم ابابام در حجره خوی
 بودند فرزند خود حضرت شیخ عارف احمد را طلبیدند و فرمودند برو بختیار طلبیده
 بیا حضرت شیخ المشایخ شیخ عارف احمد بر در شیخ بختیار رفتند و دست دزد شیخ بختیار
 که باز خج صحبت کند و ایشان را آن بود که دخول کنی فی الحال همچنان آن را بجا بمانی گذاشته

و جامه فرو گرفته و پیش پیر دستگیر خود آمد سر بر زمین نهاد و بنده وار
 ایستاد حضرت شیخ العالم فرمودند باز گرد شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و باریک
 گشت که شیخ بختیار شہوت کمال داشت بحدیکه بعضی وقت
 از غلبه شہوت بختیار شدی و اسد اعلم مکر این طلب از جهت امتحان
 باشد که او در آن وقت کم متابعت استحکام دارد یا فی نقل است
 که روزی حضرت شیخ العالم سماع کردند بعد از فراغ سماع کثیرک خود را فرمودند
 برو از خانه چیری بیار مطربان را چیری بده کثیرک در خانه رفت
 اہلبیت حضرت شیخ العالم فراج گرم کردند چیری نداوند و گفتند برو
 بگو کہ در خانه چیری موجود نیست حضرت شیخ العالم قدس اسد سرہ با
 را فرمودند کہ همین کثیرک را بپزید بعضی مریدان چند تنکہ داودہ
 کثیرک نہ کور را مطربان را کنا پند حضرت شیخ العالم چون در خانه رفتند
 نظر بران کثیرک افتاد فرمودند چون این کثیرک آمد ما نخواہم ماند
 فی الحال از خانه بیرون آمدند شیخ بختیار را فرمودند امی شیخ بختیار
 تکیہ بہ بندتا از بنجا بیرون آیم و سفر کنم شیخ بختیار باذن پیر دستگیر
 تکیہ بہت و ہر روز گواران روان شدند و در شہر اوہ رسیدند

در محامه شیخ پوره بالای لب آب قرار گرفتند بعد انصرام مدت شش ماه
 حضرت شیخ العالم را چون نظر بر لب آب افتاد فرمودند ای بختیار در قصبه
 ردولی لب آب هم است شیخ بختیار گفت پیر دستگیر این ردولی نیست
 او ده حضرت شیخ العالم فرمودند ای بختیار یاد راوده برای چه آمدم
 شیخ بختیار کیفیت تمام عرض داشت کرد حضرت شیخ العالم را از کیفیت چرا
 هیچ در خاطر نبود او ده هم منظور فرمودند ای بختیار با مقام ردولی خود
 برای چه بگذارم فی الحال برخاستند روان شدند در مقام خود آمدند
 و مشغول بحق گشتند نقل است که حاکمی در موضع آسوموی ماندی
 و مرید شیخ سمار الدین بود اما در خانقاه حضرت شیخ العالم گاه بیگانه می
 و میان مریدان حضرت شیخ العالم می نشست و می بودی روز
 از روز بپیش حضرت شیخ العالم آمد بایستاد عرض کرد ای مخدوم
 آنچه در خانقاه آنحضرت می بینم در خانقاه پیر خود نمی بینم حضرت شیخ العالم
 فرمودند ای حاکم ایشان مولانا کان اندنه در ایشان که در ویشی
 کار دیگریست و مولایی کاری دیگر حاکم گفت ای مخدوم ما مرید
 ایشان نخواهیم شد در سلک بنای بندگان مخدوم در خواهم آمد

این بختیار است

حضرت شیخ العالم فرمودند بر و طاقیه ایشان باز گردان حایک بر شیخ
سما الدین فت طاقیه باز گردانید بعضی ائمردان شیخ سما الدین
اوشتهامشت وند و گفتند که این مرتد شد الغرض حایک از اینجا و خانقا
حضرت شیخ العالم آمد و منسلک رسک بندگان حضرت شیخ العالم گشت و درخت
ایستاده شب روز بنده دار آستانه می بود روزی از روزها حایک
ند کو پیش حضرت شیخ العالم قدس سره آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود
این بنده جانب خانه کعبه و حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز
قرار گیر انشاء الله تعالی ما و تو یکجا برابر خواهیم رفت حایک باز ماند
بعده باز چند کثرت حایک ند کو پیش حضرت شیخ العالم آمد عرض کرد
شیخ العالم هر بار بچندین میفرمودند که ما و تو برابر خواهیم رفت او باز
میماندی تا روزی آن حایک ستود شد کم مسافرت بسته پیش حضرت
شیخ العالم آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود تا این بنده
جانب خانه کعبه رود و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم مستقیم
حضرت شیخ العالم فرمودند ای حایک در خانه خود باز برو و انشاء الله تعالی
علی الصباح ما اینجا خواهیم آمد ما و تو روان خواهیم شد حایک با گشت

در خانه خود رفت تا که شریح العالم در نیم شب در کنار درجکلی موضع مذکور
 لفظ حق بهیبت ز زنده بلند فرمودند حق حق حق او دانست حضرت شریح العالم
 آمدند و رجال برخاست و دو آن که آمدند بر حضرت شریح العالم روان شدند و بیند
 که سه نفر دیگر پیش حضرت شریح العالم می و نزد ایشان حضرت شریح العالم و بعد از آن
 حایک همچنین می رفتند تا موضع انجول رسیدند که صبح و سپیدن آغاز کرد
 شریح العالم حایک اگر رفتند و دریای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 وسلم انداختند و گفتند این بیچاره ضعیف است تا آنجا رسیدن نمی تواند
 بعد از آن حایک ساجده بیند که هیچ کی نیست حایک حیران شد و خانقا
 حضرت شریح العالم آمد حضرت شریح العالم فرمودند بگویند زیارت حضرت
 محمد مصطفی حاصل شد او گفت آری از دولت پیر و شکر زیارت
 حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم حاصل کردیم که به پا بوس
 مشرف شد حضرت شریح العالم فرمودند دانستی که پس حضرت رسول
 کیان بودند حایک گفت نمیدانم فرمودند که پس حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه وسلم حضرت شریح المشایخ مرشد الاقویا مادی الاصفیاء حضرت شریح
 فرید الحق والدین گنج شکر مسعود قدس الله سره بودند پس ایشان

سلطان سلیح حضرت شیخ نظام الحق والد بن قدس مدبره بودند پسران
 این فقیر بودند نقل است که حضرت شیخ العالم روزی در خانقاه خود نشسته بودند
 تا تارخان بزرگ مقطع قصد بدولی پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و ایستاده شد حضرت شیخ العالم سر بر آوردند طرف تارخان نظر کردند
 و فرمودند در همان چنان رود که چند روزی تارخان در حال
 بر زمین افتاد و بخود گشت و بعد از زمانی او را از زمین برداشتند
 و آب بر روی او زدند تا از بیهوشی بهوش آمد بعد از آن چنان
 معجزه شد که اکثر اوقات پیاده و تنها در حضرت شیخ العالم آمد
 نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه نشسته بودند
 محمد خان آمد عرض کرد ای محمد دم امروز سو اگر آن سپاه آورده
 و مقصد بهشت صد است کی و تازی آمده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند برو بستان محمد خان عرض کرد که ز کجاست یا حضرت شیخ العالم
 فرمودند بستان یا محمد خان عرض کرد که ای محمد دم ز کجاست چون گشت حضرت شیخ العالم
 فرمودند اگر نیست بهشت منقول است که حضرت شیخ العالم نظر پادشاهی او کرده بودند
 و او شاهزاده بسیار بزرگ ملو بادشاه ملی بود فاما چون بهشت از حضرت شیخ العالم سخن بران

که یلیمان همه رسوا گردید حضرت شیخ العالم بود هر یک فقیر گشتی او را
 مال نبود و بر خود و حضرت شیخ العالم آمدی و سر زین نهاده و عرض کرد
 که پیر و تنگ بر من چیزی نیست سوداگری کنم و قوت خود سازم حضرت شیخ العالم
 میفرمودند بخواه چه مقدار زرمخواهی او گفت که من هر بار از پیر و تنگ صد
 تنگه میخواهم و میگفتم ای پیر و تنگ اگر بر من صد تنگه باشد بدراغ خاطر
 و سودا کنم و قوت بسازم حضرت شیخ العالم میفرمودند برو صد تنگه
 و او هم این بنده سر بر زمین نهاد و باز گشت ناگاه صد تنگه از غیب
 میرسیدند بفراتعت سوداگری میکردیم و خوش میباشیم اگر این بنده
 هزار کثرت قصد میکرد که سرمایه مال از صد تنگه زیاده شود هرگز بیا
 نمیشدی و اتم همین صد تنگه بر من سرمایه می بودی نقل است
 که حضرت شیخ العالم می فرمودند چنانچه در گازرون چراغ خوابه ای
 گازرونی می سوزد تار و زیاست خواهد سوخت خوابه ای حق
 بمقتضای آنست این بیست بر زبان خود فرمود و بیست اگر گیتی سراسر
 باد گیرد و چراغ مقبلان هرگز نمیرود و ما نیز و یک از طعام نمی پریم
 تا انقضای عالم خلق بخورند هیچ از آن و یک کم نشود و درین نده

خلق هم هست بعده و یکی آوردند بر دیگران نهادند آتش کردند
 طعام در آن و یک نختند بعده آن یک او میان بگذر خلق شدند
 هر خلق که می آمدند می رفتند طعام از آن و یک میخوردند هیچ نقصان
 نمیشد تا سه روز خلق آینده و رزده طعام از آن یک با سیر
 میخوردند و یک همچنان پر میماند سه بعده در خاطر خود
 چنین گذرانیدند که ای احمد در عالم شور خواهم شد که احمدین شیخی است
 وَالشُّهُوُ افْتَهُ كُلُّ بِرَضِيهَا وَالْجَوْلَةُ رَاحَتُهُ لَا يَرْضَاهَا وَحَدَامِي
 احمد بنده گان خدایند او رزاق مطلق است جل جلاله او دانند و بندگان
 او دانند توازن میان بیرون آئی و اسب خاطر را در میدان وسیع
 و افوض امری الی الله جویان نمائی و خود را از خود و از کار خود بیرون
 و از بهستی این نام و نشان قافی شو و در حستی ذات مالک الملک لایزال
 ملکه بی نشانی روح حضرت شیخ العالم این خطره را در خود مقرر کردند و در حال
 یکسیر برای مزید فقر طالبان حق او افتخار نمودند و یک مذکور بزرگترین
 زدند تا شکست نقش است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که از بیکه تا پندوه
 رسیدم هیچ لمائی ملاقات نشد الا که در آورده یک بچه نیم مسلمان

و این اشارت بر شیخ جمال گوجری کردند و میفرمودند که من صور بچه بود
 طاقت نیاورد و اسرار بیرون زد بعضی مردان اندک دریا مالوا
 بیکت آروغ نمی زنند و میفرمودند که نظامی بچه بود که این بیت گفت
 بیت صحبت نیکان ز جهان گشت : خانه غسل خانه ز بنو گشت
 که صحبت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم چنانچه صحابه ابو دهمین جالا هم
 صاحبان حال او و مجبان ذوالجلال است ذلک فضل الله یؤتیه
 مَنْ یَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که حضرت شیخ العالم
 مقامات پیران بزرگ امت بچگونگی کردند زمین فرمودند که فلان و فلان
 تا اینجا رسید فلان تا اینجا و فلان را این مقام بود و فلان بدین
 منزل رسید زهی کمال و زهی جمال که تا غایت هیچ درویش بدین
 ها و مرتبه و صاحب تصرف نشده است ذلک فضل الله یؤتیه مَنْ یَشَاءُ
 وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که روزی شیخ العالم دیواری بر می آوردند
 و با ایوان دیوار سوار بودند شیخ جمال گوجری را در آن کوبه گذر افتاد
 فرمودند که اینجا بوی ولی می آید استاده شدند کسی گفت که اینجا حضرت شیخ العالم
 قدس سره و حضرت شیخ احمد عبید الله بنی باند شیخ جمال الدین گوجری و حضرت شیخ العالم

حضرت شیخ العالم ابوالاسود سوار بودند شیخ جمال الدین گوجری گفتند
مخدوم این دیوار بچینید و روان شود و حضرت شیخ العالم فرمودند
چه عجب وجه و شوار است نگاه حضرت شیخ العالم چنانچه مرکب است به بنیان
همچنان دیوار را چنانیدند در حال پوار چنید و روان شد بعد
حضرت شیخ العالم فرمودند بابا جمال این مادی به چنانید هر چند که شیخ
جمال مادی از دند پس میگشت و پیش میرفت و روان نیست
شیخ جمال را وحشت گرفت که بکدام شیر و کبک افتاد فاما بنظر باطل
حضرت شیخ العالم امان داده بودند و زنه بخیره نبوده است نقل است
که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه روزی شسته بودند بهرام
پیش استاد بود و حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام بخواد ازین
انچه خواهی که مراد حضرت ذوالجلال و ولایت بکمال است بداند که
سیکودیکه من گفتم و ساکت اندم باز فرمان ای بهرام خواه انچه میخواهی ام
کسی نیاید باز او میگوید که من همچنان ساکت اندم باز فرمان کدای بهرام خواه
میخواهی که برین ولایت و جهان است مادام که کسی نیاید است بخواد بهرام
گفت که من کرت پیر و کثیر فرمودند من عرض کردم که ای پیر و کثیر بگویم بهرام را باز فرمان

بطلب چمی طلبی بهرام میگویی که عرض کردم ای پیر دستگیر سپیدی
 وزیر منخواهم دیدنیا مطلوب ندارم و آنراست سر فرو نمی آورم مرهبطان
 حقیقه بسیار و رقم ماسوی مدبر او بخدای برسان آنچه وعده فرود
 انداخته بن گدا حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام تو چیزی خواهی
 که نتوان داد که در خور هر کسی نیست و کسی نتواند داد و من آنجا کایت
 از زبان بهرام ندکوشم بنده ام و او را پیرشت تا ده ساله دیده ام و او سگفت
 و تاسف میکرد و دست نخورد که اگر این محروم روزگار و مرد و دنا بکار
 آنوقت از پیر دستگیر چیزی اختیار میکردی خواه از دنیا خواه از آخرت
 تا امر و زاینج و زکار مضیق را بوسع میکند از نیک و رجا تمام و بیای عظام بر دست
 می آورد و مقصود حاصل کردی نقل است که روزی حضرت شیخ برهان پیش حضرت
 شیخ العالم استاده بود و حضرت شیخ العالم فرمودند برهان نیا خواهی گرفت شیخ
 برهان گفت خیر دنیا بکار من نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند خواهی گرفت
 باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر پیر شدیم کی توانم خواند حضرت شیخ العالم فرمودند پیر
 بی خواندن بی هیچ کشیدن اینک استاده بخوان باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر علم کل
 نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند این چه گفتی باز شیخ برهان گفت این هیچ اکار نیاید

ما را جمال سعدی باید که دلم خبر مشاهده حق نکشاید حضرت شیخ العالم کسالت
 شدند و در کار خود مشغول گشتند نقل است که مخلص مدبر اطمینان
 فیروز شاه بود بخدمت شیخ العالم می آمد و مدام طعام صبح و شام
 می آورد حضرت شیخ العالم طعام او خرج میفرمود و هیچ نمی پرسیدند
 که تو کیستی و از کجای و چه کار می آئی چون مدت شش ماه برآمد مخلص
 خاطر خود کرد ای مخلص شش ماه خدمت این فقیر کردی هیچ ترانه پرسید
 که کیستی و چه مطلوبی آری اگر چندین مدت خدمت کنی میگویم
 مقصود حاصل می آوری و باز گشت و روانه رفت حضرت شیخ العالم
 عقب برادر رفتند و دستکش و نذکیر کوفی الحان بیرون آمد
 حضرت شیخ العالم فرمودند برو و بگو که احمد برادر الیتا ده است کنیز کن و مخلص
 پرسید که کیست او گفت آن درویش که شمار وزیرین برو می آفرنی
 مخلص بحال بدوید و پا پس کرد حضرت شیخ العالم قدس سره فرمود: تو را
 امروز از ما کلام ندانند شاید و شبان حضرت شیخ العالم قدس سره را
 در خواب خود برو و طعام پیش آورد و بعد از خوردن طعام حضرت شیخ العالم در آن شب نزد
 خانقاه خود آمد جماعتی را با شیخ العالم آمد یکدیگر گشتند حضرت شیخ العالم فرمود: از وزیران برو ای

عرض کرد آری یکسپهر و یک اختر دارم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص
 برو مادام که ایشان را کار خیر نکنی و جاگیر نگردانی بر من نیایی
 مخلص اعتراف نمود و سر بر زمین آورد و باز گشت و خیال جایگیر کردن
 فرزندان شد میان چند وزیر و هر وزیر را کار خیر کرده داد و بحضرت
 شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و ایستاده شده عرض کرد ای پیر تنگیزه و فرزندان
 را جایگیر نمودیم و تزویج کرده دادیم حضرت شیخ العالم فرمودند نزدیکیا
 او دیده آمد بنوشست حضرت شیخ العالم پیش خود کوکی در زمین
 کاویدند آب در و انداختند و در میان آب کوک مذکور سنگ ریزه خردند
 و فرمودند ای مخلص این سنگ ریزه ازین آب بیرون آر مخلص آن سنگ
 ریزه مذکور از آب کشید پیش حضرت شیخ العالم نهاد حضرت شیخ العالم قدر
 گل در و انداختند و فرمودند ای مخلص چنانچه او را کشیدی این را نیز
 مخلص دست دران آب انداخت هیچ نیافت عرض کرد ای پیر تنگیزه
 هیچ نمی یابم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص اگر میخوانی که در حضرت
 معبود بطلب مطلق و در ریای مقصود برسی اینچنین شوی که نام
 نشان خود گم کنی و از پستی خود بر خیزی و پستی حق شوی و به بقا حق

باقی کروی آنکه بر بابا و خانقاه منجی باش والا بر و که این کار مردان است
 کار مخندان و للحرب رجال و انقصته و السهید رجال بجال مخلص حوخالص
 ازل بود و خصوصیت ابد و اشته باخلاص تمام بایستاد و کمربت باعت
 مستحکم بستی ولی از اولیا خدایتا گشت تا حضرت شیخ العالم فرمودند که مخلص
 از اولیا خدایتا عالیست نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه خود
 نشسته بودند مخلص پیش استاده بود میان لاد و دیوانه در آن کوچه گذر کرد و
 زیر یوار حضرت شیخ العالم بگذشت مقدار راه رفت طرف حضرت شیخ العالم متوجه شد
 ویراستاده بود و بعد روان شد مخلص بحضرت شیخ العالم عرض کرد ای پیر و تکیه لاد و
 دیوانه دیر پیش استاده بود و پیر و تکیه پیر فرمودند که بنشین و بهم بپرسیم در آن کوچه
 و میگوید که متعجب شدم و در خود گفتم که اینجا از دیوانه کجاست بعد چون پیران
 خانقاه رفتیم تحقیق شد که لاد دیوانه درین کوچه گذر کرده بود و ویر می جای
 حضرت شیخ العالم متوجه شده و راه استاده بود نقل است که روزی
 مخلص پیش حضرت شیخ العالم آمد و عرض کرد که ای پیر جان من که نه سیه است اینچون
 که جامه نوبه چشم و ازین جهان سفر کنم حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز توقف کن
 ما و تو یکبارگی خواهم رفت باز دوم و رفت عرض کرد و باز پنجین و رفت فرمودند باز سوم و رفت

همین جواب فرمودند باز مخلص فرزند آن خج و وصیت کرد و گفت کما سی فرزند من
 من این وقت من آخرت بنحوا هم که ازین جهان سفر کنم نباید که شما پیوسته
 مرا از سوت من خبر کنید باید که در حال مرا ببرید و دفن کنند که پیوسته
 من شخی است که کمال او را نهایت نیست و جمال او را غایت نه شخی است
 نهایت غالب و اولی است نهایت جاذب و ملکه است که در هر دو
 جهان فرمان او نافذ است کیست قدر او بی داند و نمیشناسد من شما
 را خبر میکنم که مرا بعد از سوت من فی الحال ببرید و در زیر زمین بپارید
 که چون در حضرت پیر ما خبر خواهید کرد پیوسته من مرا رفتن نخواهم داد
 بهرام میگویی مادر خاطر کردیم که ایشان مکر و عوی خدای میکنند به بنیم که تا
 این معنی که پدر می گوید رست است یا نه الغرض مخلص بعد از فراغ
 وصیت بر چارپایی غلطی و چادر آهسته آهسته بر کشید تا خود را
 بتمام پوشید مرغ جانش از قفس قالب خاکش بر مید و بعالم آخرت
 به پیید و از دار فنا گذشت بدار بقا پیوست مادر تعجب شدیم
 و حیران ماندیم که ایشان چه مردانند و چه کار و چه بار در حضرت پروردگار
 خود دارند بهرام میگویی که حضرت شیخ العالم در خانقاه خود نشسته بودند من رفتم

و خبر کردم که ای پیر دستگیر پدرم مخلص از جهان سفر کرده و بر حلت پیوست
 حضرت شیخ العالم بزرگداشتند و کفش در پایی کردند و بر مخلص آمدند
 و چادر از سر روی برداشتند و بگوش او باواز بلند فرمودند ای مخلص ای
 مخلص ای مخلص بنوعی که بعضی خلق نیز شنیدند و حاضر آمدند و معائن
 کردند و اهل بیت حضرت شیخ العالم و دیده آمدند فرمودند که شما این میکند
 خلق خدا خواهد گفت که شیخ احمد عبدالحق مروغان رازنده میکند و او
 آخر فتنه خواهد خواست الغرض حضرت شیخ العالم مواز به چیل و یا پنجاه کرت
 باواز بلند بگوش او مخلص مخلص مخلص فرمودند و او را از ان عالم دین
 عالم آوردند تا او در حال بر خاست دوست در پا حضرت شیخ العالم
 نساور و بر سینه خود دست میزد و هیچ سخن نمیکفت حضرت
 شیخ العالم باز گشتند در خانقاه خود آمدند بعد مخلص آغاز کرد
 ای منم زندان من بگر شما پیر مرا خبر کردید و بر وصیت من عمل نمودند
 اکنون ای بهرام بر و بر برین بگو که مخلص عرض میکند مرا فرمان
 شد و تا ازین میان سفر کنیم و باخوت رویم بهرام میگویی که من پیش
 پیر دستگیر رفتم چنانچه پدرم گفت که بود همچنان عرض کردم و من رفتم

ای بهرام برو او را بگو که چند روز قرار گیر ماه تو یکجا سفر خواهیم کرد
 بهرام میگوید که ما آمدیم بر پدرم و گفتم که پیر دستگیر میفرمایند
 که ای مخلص چند روز قرار گیر ما تو یکجا سفر خواهیم کرد و باز من
 گفتم ای بهرام باز برو و بر پیر عرض کن که مخلص میگوید
 که ما ماندن نمی توانم و طاقت نمی آریم مدت من تمام رسید
 مرا فرمان شود که تا سفر کنم و باختر رویم بهرام باز رفت
 چنانچه پدرش گفت بود در حضرت شیخ العالم عرض
 کرد باز فرمان شد ای بهرام برو بر مخلص بگو که کجا
 خواهی رفت مرا خبر کن تا ما نیز آنجا بیایم بهرام باز بر مخلص
 پدر خود آمد و آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند بگفت
 مخلص آغاز کرد ای بهرام باز برو در حضرت پیر دستگیر
 عرض کن که مخلص میگوید که پیر دستگیر بهتر
 میدانند آمدن و رفتن را جائی نیست مگر انتقال از مقامی
 بمقامی و از عیالی به بنهائی و از نهائی به عیالی و از جاه بنی
 و از کهنه بنو از نو بکهنه اکنون ما را طاقت نمانده است

مراقبان شود که ازین جهان بگذریم بدان جهان برسم
فرمان شد ای بهرام برو از پدر خود بگو چیزی حاجت
هم داری تا بتو رسانم بهرام باز آمد فرموده حضرت شیخ العالم مخلص را
گفت مخلص گفت ای بهرام عرض کن که مرا از دولت پیر دستگیر
هر دو جهان بپذیری حاجت نموده است لطف پیر دستگیر
همه مراد های مراد بر نشانده است همین حاجت است که
که مراقبان شود تا ازین عالم بدر آیم و آن جهان برسم
باز بهرام گفته پدر خود بحضرت شیخ العالم عرض کرد فرما
شده ای بهرام پدر خود را بگو که اگر شتاب هستی و مطلوب
تو همین است پس برو آنجا که جایی هست و بگذر بر مائده
فائده که را است هست بهرام بر پدر خود فرموده حضرت شیخ العالم
گفت مخلص باز همچنان بالا سه چهار پایی غلطیده و چادر بر سر
کشیده مرغ روحش از نفس قالب خالی به پیر در فضای
فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ بر سر سید و دوست بدو
آرامید و از پنجهان در گذشت و بدان جهان پیوست چنانچه گفتی

بیست چه نوشته اند درین راهها * دوست بر دست رسد یار بسیار
 بعد از وفات خاص پسرنش خرقه او پیش حضرت شیخ العالم آوردند آن
 مذکور از حضرت پیر و سنگیر خود عطا یافته بود فرمان شد که این خرقه لایق
 اوست بر البر و فن کنید بعده بر حکم فرمان پیر و سنگیر خرقه را با او دفن
 کردند و با خیرت سپردند ذلک فضل الله یؤتیہ من یشاء والله
 ذو الفضل العظیم ^{۵۵} نقل است که در قنوج دیوانه بود او سخن میگفت
 حضرت شیخ العالم بر دست میان خدا کو تو ال قنوج برای آن یون
 کتابت دادند میان خدا مذکور بحضرت شیخ العالم عرض دای مخدوم آن
 دیوانه با کسی سخن نمیگوید حضرت شیخ العالم فرمودند ترا چه افتاده است
 او مردی محکم است این کتابت من برو بر بعده میان خدا روان
 شده بخانه خود در قنوج رسید چند نبات از آن خود آورد و تا بان نبات
 کتابت پیش آن دیوانه برد ناگاه آن کتابت فراموش شد همین نبات
 پیش آن دیوانه نهاد و دیوانه نبات بر تباب کرد و بشارت کتابت حضرت
 شیخ العالم میطلبید میان خدا کتابت یاد آمد بر دست آن دیوانه او
 دیوانه کتابت حضرت شیخ العالم تعظیم تمام گفت چند کت چو گلن بوید و تباب کرد و بخندید و بفرمود

نقل است که شیخ المشائخ شیخ بدرالدین که خلیفه شیخ صدرالدین حکیم
 بودند با شیخ داود پدر حضرت شیخ العالم محبت داشتند شیخ داود مرید و محبان
 از شیخ المشائخ قطب الاقطاب محمد و شیخ نصیرالدین محمود بودند
 و با شیخ داود و شیخ بدرالدین که سجاده و مقام ایشان لادری مقام نبرده بود
 حالادری مقام را بری است توصل قرابتی چیزی بود و محبت و مودت
 تمام داشتند و شیخ داود اکثر اوقات آنجا می بودند و انقضای چون
 شیخ المشائخ شیخ بدرالدین را وقت سفر آخرت پیش آمد آن زمان شیخ
 نصیرالدین پسر شیخ بدرالدین صغیر بودند شیخ بدرالدین آن را
 جامه دادند و اجازت کردند و از محبت نعمت باطنی و مقصود حقیقی
 حواله به حضرت شیخ العالم کردند و فرمودند که دوستی از یهودستان
 خواهد رسید نام او شیخ احمد است نعمت باطنی تر از نصیب از و خواهد شد
 این نصیحت کردند و خود از سیماان ملت فرسودند بعد شیخ نصیرالدین
 بر سجاده پدر خود نشستند و علم تحصیل کردند بعد بسبب غوغای مغلان
 در را بری رفتند و در آنجا دانشمندی بودند نهایت بس بزرگی علم بی پایان
 داشت شیخ نصیرالدین هم دانشمند شده بود اما پیش آن دانشمند حاضر شدند

و نفع می گرفتند الغرض وری از روزها حضرت شیخ العالم را قصد افتاد
 تا فرمودند که ای بختیار تکیه ببند و روان شو به پیغم تا فرزند شیخ بدرالدین
 چه میکند و چه کار مشغول است حضرت شیخ العالم روان شدند و در راهی
 بر شیخ نصیرالدین رسیدند ملاقات کردند یکدیگر نشستند و باز شیخ
 نصیرالدین در خواندن کتب مشغول شدند و سبق آغاز کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای نصیرالدین پدر تو مگر همین می خواندی و هم
 بدین علم مشغول بودی شیخ نصیرالدین سخن پدر خود شیخ المشائخ شیخ
 بدرالدین یاد آوردند و در خاطر خود گفتند شاید این همان درویش
 باشد که پدرم در وقت رحلت احوال را کرده بود و بعد شیخ نصیرالدین
 تعظیم تمام کرده پیش حضرت شیخ العالم با لب تمام شست و لب فرو بسته
 ساکت شده بودند و سخن حضرت کا شیخ العالم را آند نشنیده مگر پنداشت
 و طاقت نیاورد و مباحثه پیش شد حضرت شیخ العالم قدس سره
 آن دانشمند را از معرفت حق تعالی خبری پرسیدند بنظر تیرنگریستند
 آن دانشمند در حال بخود گشت و افتاد و از هوش برفت شیخ نصیرالدین
 استاده شد و التماس کردند که حضرت شیخ العالم عفو فرمایند عده حضرت

شیخ العالم قدس السره قدحی آب طلبیدند و دفعت زوند و بران
 و انشمنند سر شک زدند چون بهوش آمد و ستار در گلو انداخته در پا
 حضرت شیخ العالم قدس السره روح افتاد و گفت ای شیخ امروز آنچه
 از شما ما را معلوم شد هیچگاهی ازین خبر ندانم و در هیچ کتابی
 این مقصود ندیدم چندین عمر و تحصیل علم و شغل سبب آنی صرف
 نکردیم فاما ذره ازین مقصود حقیقی راه نیافتیم که امروز از دولت شما
 مشرف شدیم چون آن دشمنند را چنین حال شد و در پای حضرت
 شیخ العالم افتاد شور در تمام شهر افتاد که چنین شیخی کامل و اصل حق
 رسیده است بعد از شیخ العالم قدس السره چارپائی طلبیدند و در
 خانه اش شیخ نصیر الدین بغلطیدنده شبانه روز بالای چارپائی غلطیدند
 و چشم از باطن بطا سیر نمیکشود و شیخ بختیار پائی حضرت شیخ العالم گفته
 شبانه روز نشسته بود بعد از آن روز حضرت شیخ العالم قدس السره
 برخاستند و خلق را بپیری همه توجه بجانب حضرت شیخ العالم کردند و قطبها
 حاکم آن مقام معتقد شد و خواست تا ارادت آرد به اجتماع خبر ارادت
 قطب خان در خانه نصیر الدین غم داند و پیش آمد شیخ بختیار

بحضرت شیخ العالم عرض کرده که ای پیر دستگیر در خانه شیخ نصیر الدین
 ما تم می شود چرا که قطب خان میخواهد مرید پیر دستگیر شود این را تم
 در خانه شیخ نصیر الدین است که چون قطب خان مرید حضرت شیخ عالم
 خواهد شد ما را که خواهد پرسید و ماندن اینجا چگونه خواهد شد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار ایشان مگر مرد آرایند الغرض قطب خان
 بعد از نماز شام برای مرید شدن پیش حضرت شیخ العالم آمد یک
 اسپ فتوح آورد حضرت شیخ العالم فرمودند تو دوستی با من داری
 آمده قطب خان هیچ نگفت و اسپ فتوح را داشت او را فرمودند
 علی الصباح خواهی آمد بختیار را فرمودند این اسپ اورنوقت در
 بازار بیرهرچه در بازار بیابی بفروش و عجزگان را برسان بختیا
 بر حکم فرمان همچنان کرد و در بازار بر داتفاق یک سپاهی عاجز در
 بازار حیران خفته بود چون اسپ را بردند و گفتند کسی خریدار است
 که بخرد بجز آن سپاهی در خاطر خود آورد که مار او رویش صاحب ولایت در دستش
 فی الحال بر خاست و بهایش بر رسید بختیا گفت هر چه موجود باشد
 بده بختیا تنگاموحد و بودند بختیار او اسپ برد بختیار در شب

همان زمان مہربلغ روان شد و مبلغ مذکور در خانہ حضرت شیخ العالم
 آمد و عجزگان را داد باز همان زمان پیش حضرت شیخ العالم آمدان
 اسپ کہ سپاہی برود و چاکروی بقیہ اسپ تحویل شدہ بود و مقیم شد بار
 علی الصباع چون قطب خان آمد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب
 اینچنین گویم قبول خواہی کرد قطب خان عرض کرد نہر حیر فرمان شود
 حکم بر جان من است دران وقت شیخ نصیر الدین پیش حضرت شیخ العالم
 حاضر بودند و وقت لغت دادن ہم بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای
 قطب خان مرید شیخ نصیر الدین شود قطب خان اندکی سنگون کہ
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب خان هیچ تعلق مکن کہ کلاہ شیخ
 نصیر الدین کلاہ این فقیرست فی الحال کلاہ از شیخ نصیر الدین بردار
 قطب خان را دادند او را مرید شیخ نصیر الدین کردند او فرمان حضرت
 شیخ العالم قبول کرد مرید شیخ نصیر الدین شد و فتوحی دیگر کرد و کلاہ
 آورده بود و شیخ نصیر الدین حضرت شیخ العالم دادند از محبت لغت ہر
 و باطنی شیخ نصیر الدین شد کہ چون شیخ نصیر الدین را حضرت شیخ العالم
 اجازت دادند و کلاہ ایشان را کلاہ خود فرمودند انکاح حضرت شیخ نصیر الدین

برآمده فائده ولایت آید بقصد مقصود حقیقی برسدند و هم دنیا و هم دین را
 حواله کردند بیش هم یار بدست آمد هم کار فراهم شد البته الله که این هم شد
 و آن هم شد و ای یومینا لهذا در خانه شیخ نصیرالدین سوم گریزی رسید^{است}
 دولت دنیاوی هم بسیارست و امیدست که تا انقضای عالم خواهد داشت^و و
 نقلست که میان قدو برادرزاده شیخ نصیرالدین بود و خاطر
 خود غم کرد که من مرید حضرت شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس
 روحه شویم و به برادر شیخ المشائخ شیخ نصیرالدین میخواندی روز
 از روزها پسران مخلص همه شمس الدین و بهرام بطرف گوالیر
 روان شدند و ایشان از مریدان حضرت شیخ العالم بودند از چاشنی
 معرفت بهره تمام داشتند در اثری بر شیخ المشائخ شیخ نصیرالدین
 رسیدند شیخ نصیرالدین ایشان را چند روز بطریق سانی نشاند
 و تعظیم و تکریم تمام کردند فرمودند شما این اینجا بر کسی حقیقت
 ظاهر نکنید که این علم اسرارست خبر بهر ابرار اهلما نشاید که در شیخی از
 میان قدو و مذکور را و لوله و شوق باطن بر جو شید و خود و شما
 بر ایشان آید و تخته کنوا و زود چون ایشان و شمس که سیاحت و

در راه و از گردن میان قد و دستار در گلو انداخته
 و پائے ایشان افتادند و گفتند که مرا از راه حضرت
 شیخ العالم قدس سره اہم چیزی خبر کنید شمس الدین برادر
 بزرگ بہرام بود گفت کہ ای بہرام کجا ما و کجا میان قد و
 اگر اللہ تعالیٰ اورا نصیب دین راہ نہادہ است پس اورا
 از خود نخواہد رسید ما نیز شباب شویم و چیزی ازین
 راہ میان قدن را خبر کنیم شمس الدین انچه از لطف حضرت
 شیخ العالم قدس سره روحہ چاشنی یافتہ بود شمعہ از ان
 بر میان قدن گفت و در فرے از عالم باطن بدو خبر کرد چون
 صبح شد میان قدن بہتاد قدیم بر شیخ نصیر الدین
 خود رفت و کاغذ سبق در خانہ گذاشت شیخ نصیر الدین در وقت
 کہ مریدان حضرت شیخ العالم قدس سره این را از عالم
 باطن چیزے خبر دادند شیخ نصیر الدین فرمودند مگر شما
 را مریدان حضرت شیخ العالم قدس سره چیزے
 گفتند الغرہ میان قد و دستار شد بدو حضرت شیخ العالم

قدس السره آمد و بخدمت پیوست حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 قبول نمیفرمودند و در سلک بندهگان خود نمی آوردند و میفرمودند تو لایق
 حضرت مانده او بغایت لطیف و نازک مروی ملوک صفت بود روزی
 چوبها بزدند و بیرون کردند و نه بستند و او سرور آستانه حضرت شیخ عالم
 نهاده تمام شب همبران طریق ماند و سر از آستانه بر نیارود و دهکاب بود
 بر تن می بارید اما او را هیچ ازین خبر نبود چون روز شد حضرت شیخ عالم
 قدس الله سره در کشاوند چه بیند که او سر بر آستانه نهاده زار و نزار است
 به حضرت شیخ العالم قدس الله سره بختیار و دیگران التماس کردند
 ای پیر دستگیر این مرد بغایت نازک است هلاک خواهد شد برین مرد
 شفقت فرمایند انگاه ایشان او را دریای حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 انداختند حضرت شیخ العالم قدس الله سره بر و شفقت کردند و او در
 غایت شد اما هنوز مرید نگرفته بودند بعد میان قد و دایم شد
 طرف خانه باز آمد چنانچه هر بای که بحضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمد
 مال و جان و تن آنچه داشت در آستانه حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 می بخت چون بسپار شد و طشت از چرم سیاه و شرابه از چرم سیاه آورد

پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره داشت و بنده وار بایستاد
حضرت شیخ العالم قدس الله سره شفقت فرمودند و قبول کردند و در
ملکندگان حضرت خویش در آوردند و مرید کردند و او در خدمت مخبر بم
مجد و ملازم می بود و بعد میان قدن را حضرت شیخ العالم قدس سره
الغریب در زمین دب کردند و بالای زمین بویا فراز کرده خود نشستن
چون پانزده روز شدند از زیر زمین برون آوردند و جامه خلافت
پوشانیدند و فرمودند برو ترا بر ناده دادیم میان قد و رفت تا هم
را بوی ماند در بر ناه و برفت آن روز بر ناه خراب بود و گفت مرا
طاقت نیست که در مقام خراب باشم پر دستگیر در باب سن پیر
کر مر کرده اند ما بدان شایان نه ایم که شیخی کنیم شنیده می شود که میان قد و
هیچ یکی را مرید نکرده اند و میفرمودند مرا می باید که غم ایان نخوریم مرید
و پیری کار دیگر است کسی که بر نجات خود اعتبار نبود از چگونه مرید خود
کند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره هر گاه قبول می کردند
اول هفت هشت سال در آب کشی و بهیم کشی خانقاه خود می گفایند
و بعد کلاه می دادند و در سالک بندگان حضرت خویش در می آوردند

و هر که برای ارادت می آید اول او را میفرمودند که سبوی بر سر کن آب
 از حوض سکر کرده بیا چون او در حال میرفتی و آب از حوض بر سر کرده می آورد
 قبول می فرمودند نقل است که روزی فیض غوی با یک موزه
 مفرق در حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند گلوے تو پرست
 و سلک این فقیر تنگ چگونه در خواهد آمد و آواز التماس ارادت باز نمی شد
 حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند این سبوی بر سر کرده بر
 از حوض آب بیا و سبوی از پیش حضرت شیخ العالم قدس اندسره
 بر گرفت و بیرون رفت آن سبوی نفری را داد تا آن نفر از حوض آب
 آورد و بعد آن سبوی از نفر گرفته بر سر خود کرده پیش حضرت شیخ العالم
 قدس اندسره آورد و حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند اسے
 فیض گلوے تو بغایت پرست و سلک من نہایت تنگ نتوانی که
 در سلک من در آئی فیض الضیبا ارادت حضرت شیخ العالم قدس
 سره نشد باز گشت نقل است که ملک شتمو معتقد حضرت شیخ العالم
 قدس اندسره اعزیز شد و بطلب ارادت آمد و او ملک بغایت معظّم بود

و خصال ز خصال و لیائی خدا تعالی و شست حضرت شیخ العالم
 قدس العدره او را قبول نمیکردند فاما حضرت شیخ العالم قدس العدره
 سره او را دستار گلیم داده بودند او گفت مرا همین کافیست و دست
 عبیدانه میکرد و هر جا که او را دشوار پیش می آمد و یا برای جنگ
 سوار شدی آن گلیم دستار بر سر می بستی بگریم العدره تعالی او را از کار
 و ران کار میدی و از دشمنان ظفر یافتی نقل است که میان فرید
 مرید حضرت شیخ العالم بود سود میکردی پر کالاهای جامه برای سوار
 از خرید آورده بود بر حضرت پیر و تکیه خود حضرت شیخ العالم گذرانید حضرت
 شیخ العالم جامهای آویش خود طلبیدند و بچه و از کردند
 و یک طاقه جامه سر بند کشیدند و بر تن خود نهادند و فرمودند چه نمیکو
 که تمام تن دیده میشود بعد یک طاقه جامه تر اندام کشیدند آن
 نیز بر تن خود نهادند فرمودند چه نمیکوست که بغایت نرمست باز
 فرمودند که چرا آنکس غدا ب نه بیند که چنین تنم دنیاوی می کنند
 و براد نفس میروند بعد پرسیدند یگان یگان طاقه و دستگاران تنگ
 می آرد میان فرید عرض کرد ای پیر دستگیر شدگان (۱۰) یاد هر گاه تنگ می آرد

و دیگر در راه زکوة میگیرند حضرت شیخ العالم فرمودند مگر شما پوشیده
 میدارید او گفت آری پیروستگیر باسبب خوف می پوشم فرمان شد
 که شما ظاهر برید از خوف کاتیان بنوشید ایشان هیچ نخواهند گفت
 و چیزی نخواهند گرفت الغرض میان فرید طرف خطه قنوج و ایشانند
 جامه مذکور را در راه ظاهری بر روی هیچ یکی نپرسید که تو کیستی و چه می بری
 تا لباب گنگ گذشت و انگلی و در می در راه گذر لباب هیچکس انداد
 و سود نیکو یافت نقل ^{۹۲} است که حضرت شیخ العالم کتابت بردست ابرام
 برای مجلس عالی فیروز خان فرستادند و او در قصبه ایسولی سپاه
 کرده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای ابرام آنچه استور و غنایست
 بدست او این کتابت ندای و این اشارت بر شیخ فخر الدین بود که
 سکونت ایشان در قصبه ایسولی همسایه مجلس عالی مذکور بوده و چاشنی
 عشق بهم از حضرت شیخ العالم میداشت و برگزیده آنحضرت بود
 و پس شیخ بختیار و اداد ایشان بود هر که از مریدان آنحضرت و قصبه
 ایسولی میرفتی و در آنجا فردوسی آمدی ایشان خدمت عظیمه میکردند
 الغرض ابرام کتابت حضرت شیخ العالم برد و بر شیخ فخر الدین مذکور رفت

شیخ فخرالدین همه کیفیت پرسیدند بهرام گفت ای شیخ فخرالدین
 حضرت پیر و ستگیر برای مجلس عالی فیروز خان کتابت رستاده
 اند و فرموده اند که آنجا ستور روغن گریست این کتابت بردست
 او ندی شیخ فخرالدین گفتند ای بهرام چون رضا حضرت شیخ عالم
 برین ست در جامع مسجد میاد برابر پادشاه نشین آنجا مجلس عالی هم
 میاید چون از نماز فارغ شود آنگاه تو این کتابت بردست
 مابده تا بردست مجلس عالی بدیم بهرام گفت نیکو باشد الغرض بهرام
 در مسجد جامع برابر شیخ فخرالدین رفت و نشست چون مجلس عالی
 از نماز فارغ شد بهرام کتابت حضرت شیخ العالم بردست شیخ
 فخرالدین داد ایشان مجلس عالی را دادند و در کتابت این مثنویها
 مسطور بود بیات هر اکتو غافل از وی یکزمان ست به در آن دم
 کافرست اما نهان ست به مبادا غایبی پیوسته باشد به در
 اسلام بروی بسته باشد به حضورم بخش ای پروردگارم که
 سن خایب شدن طاقت ندارم به چون مجلس عالی کتابت
 شیخ العالم را خواند و بر سر مصرعه اول دیر ماند و بر سر

ثانی جان فشانده بعده گفت ای شیخ فخر الدین چنین درویش اینجا باشد
 تو ما را خبر کردی ای شیخ فخر الدین پالکی واسپ ببرد و حضرت شیخ العالم
 را اینجا بیارید و عذر من عرض کنید و بگویید که فرمان سلطان برین است
 که بیرون حصار نشوی اگر ما بر حضرت شیخ العالم در قصبه ردولی بریم
 و سلطان بشنود مکر خاطر شود و بگوید که مجلس عالی بیفرمانی گردین
 آمدن مانع شود و اگر نه تحت اقدام ایشان بنده و اریسیدم فخر الدین
 گفت ای مجلس عالی حضرت شیخ العالم درویشی بغایت غالب و نهایت
 جاذب است بعد از ملاقات چه احوال پیش آید مجلس عالی گفت ای شیخ
 فخر الدین همچنین بنمایید که درویش غایت برکمال است و این گفت و
 سرفرو را آورد و ساعتی همچنان ماند بعده سر بر آورد شیخ فخر الدین
 گفتند که مرید حضرت شیخ العالم را چه اشارت میشود مجلس عالی یک
 پر کاله تراندام آورد و برای حضرت شیخ العالم قدس الله سره فتوح
 فرستاد و بهرام را ده تنگه نقره داد و گفت ای بهرام برو خدمت و
 عبودیت من بحضرت شیخ العالم کربسان بهرام روان شد و پیش حضرت
 شیخ العالم آمد و حضرت شیخ العالم بجز و نظر افتادن بر بهرام فرمودند

که ای بهرام کتابت را بر دست ستور و غنکر و ادوی و آفتاب نشیند بهرام
 اعتراف نمود و سر بر زمین نهاد و نقل است که در خانه قاضی خان
 حاکم قصبه ردولی پسندیدند اهل بیت قاضی خان معتقد حضرت شیخ العالم
 بودند اکثر اوقات در شبها بر حضرت شیخ العالم می آمدند و التماس می
 کردند روزی حضرت شیخ العالم قدس الله سره در خانه قاضی خان یکجا
 رفتند و در صحن خانه ایستادند و اهل بیت قاضی خان سلام کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای قاضی خان امروز در خانه شما پسر آمده است
 نیکو برخوردار خواهد شد بعد از آن روز اهل بیت قاضی خان را
 حمل ماند و الفسیرض بعد انصرام مدت غسل پسر تولد شد قاضی
 و انیال نام نهادند و در عرف ایشان را قاضی گدن می گفتند حکومت
 قصبه همه در حوالت ایشان گشت و ایشان هم معتقد حضرت شیخ العالم
 گشتند و چاشنی عشق هم از برکت نظر حضرت شیخ العالم انیس ایشان
 شد تا چنان اهل ذوق و شوق شدند که اکثر احوال و رغایه حال خانه خود
 را غارت کنانیدند سبحان الله زهی صاحب نظر که از تاثیر یک نظر شر کار
 تا بکجا رسید نقل است که میان سالار مودی معظم بود و کسب ترکتش بکس

می کرد و نوکر تانا خان بود روزی از روزهای پیش حضرت
 شیخ العالم با یکپا موزه مغرق بکسوت خاص به طلب ارادت کرد
 و در خانقاه حضرت شیخ العالم مریدان گلابی می کردند حضرت شیخ العالم
 فرمودند در این گلابی در آئی در حال او چنانچه بود بکسوت و موزه
 در گلابی درآمد تمام روز در گلابی بود و گلابی کرد حضرت شیخ العالم او را
 قبول کردند و طاقبه ارادت بدو عطا فرمودند ^{۹۵} نقل است که در مسجد
 جامع حضرت شیخ العالم اول وقت میرفتند و جاروب بدست خود
 میدادند و قریب چهل یا پنجاه سال در مسجد جامع قصه دولی نماز
 گزاروند فامانی داشتند که مسجد جامع که ام طرف است و چون حضرت
 شیخ العالم را می بیندند شیخ بختیار پیش میرفتند و لفظ حق حق
 حق بلند میگفتند تا حضرت شیخ العالم را آن آواز در گوش می افتاد
 و نسبت آن آواز میرفتند زهی کمال زهی جمال و شکر وال که در حضرت
 معبود خود میداشتند ^{۹۶} نقل است که پس حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
 حضرت شیخ عارف احمد انار الله برمانه و اکثر مریدان و معتقدان حضرت
 شیخ العالم با وقت موت جان برابر اسم حق رفته است و بدست پیر

زهی کمال زهی جمال که محبت با حق ذوالجلال میداشتند و برنام او جان
 میدادند نقل است که مریدان شیخ العالم قدس الله سره پیش حضرت شیخ العالم
 سریش می آوردند و سجده پیش میکردند و می نشستند سبحان الله
 تا در آن حال چه حال میدیدند و متغرق آن میگشتند و امروز همان سنت
 مریدان حضرت شیخ العالم را جاریست که پیش قبر حضرت شیخ العالم و
 پیش صاحب سجاده آنحضرت سر بر زمین می نهند و سجده میکند اگر چه
 در بطاهر ممنوع است فاما در یابلق مسموع است و جواب این بوضوح
 تمام در فن ارادت گفته شده شافی و کافی خواهد بود انشاء الله تعالی و عوذ
 و نیز باید دانست که این سئله مختلف فیه است کما قال فی اشراق
 المکن اهب و احترقوا فی الشجر و الشکر فقال ابو حنیفه کما
 رخصی الله عنه یکره و الا ولی ان القصر علی الحمد و الشکر باللسان
 و قال الشافعی و احمد لا یکره بل هو مستحب و بعضی احکام مشایخ در
 مذهب شافعی هم عمل دارند نقل است که حضرت شیخ العالم اکثر این
 بیت میفرمودند و برائده شوق جوش می زدند اینست ابیات
 سخنی شکسته از همه عالم برای یاد | آری برای یاد و عالم توان شکست

احمد اتا در نهادی مال جاه جان تن | هرگز از عشقت نباشد شمه اند و شام

نقل است که همین مطرب بغایت خوش الحان بود بجدی که میگویند
 که چراغ کشته از سر و دای فر و ختی که آنرا بندوقی و بیک می گویند
 روزی پیش حضرت شیخ العالم قدس سره سر و دگر و حضرت
 شیخ العالم را در محال سماع و دود و ذوق بسیار شد تا بر همین مذکور
 خوش شدند فرمودند بخواجه چه میخواهی او خرقه حضرت شیخ العالم قدس
 روح خواست فرمان شد تحمل نخواهی کرد پیری دیگر بخواجه او همان
 بخواست حضرت شیخ العالم قدس الدسه خرقه بد و عطا فرمودند
 او خرقه مذکور فی الحال پوشیده و باز گشت تا سر و ز پوشیده
 بر خود داشت بعد حضرت شیخ العالم فریاد گنان آمد و عرض کرد
 ای پیر دستگیر ماطاقت پوشیدن خرقه پیر دستگیر نمائده است
 که سر و ز در درای آتش افتاده بودم و کناره نجات ندیدم
 الغرض خرقه آورده پیش حضرت شیخ العالم نهاد و حضرت شیخ العالم
 خرقه خود گرفتند و پوشیدند و فرمودند بسیار کردی که آن خرقه فقیر
 سر و ز دشتی منقول است که همین مطرب مذکور بعد از آن متن شد

اکنون نیز یکی از اولادش بهشته شده می آیند نقل است
 که حضرت شیخ العالم شیخ بودهی اودهی را جامه خلافت با اجازت
 عطا فرمودند و شیخ بودهی بیرون خانقاه آمد بطریق شیخان یکی را
 مرید کرد و شریعی پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره آورد حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره در غضب آمد و در مجمع شسته بودند فرمودند مسلمانان بشاگرد باشند
 که خلافت از بودهی کشیم و منقولست ما دام که شیخ بودهی مذکور
 نمی یست شب روز ناله میزد و در آتش می سوخت و نمی لید و میگفت
 آه شیخ احمد ماریو ماریو نقل است که سید کبیر پیش حضرت
 شیخ العالم آمد بایستاد و طلب رادت کرد حضرت شیخ العالم
 چشم بسته دائم می مانده غم ظاهر از چشم باطن نکشوند و بنظر باطن
 برسد کبیر نگرستند و در حال چنان مست شد که از خود بیخود شد
 باز در هوشیاری نیامد و از چون فیل مست می بود روزی در خانه
 تره فروش درآمد یک سبوسبیری در خانه او بود گل خورد بعده در خانه
 و عسکر درآمد کندوری بر گنجاره بود گل خورد ایشان پیش حضرت
 شیخ العالم بفریاد آمدند که امروز رسید کبیر در خانه ما آمدند چنان

خورد و در همین اشتیاق بودند که از دار الفنا بدار البقا حلت فرمودند
 و قبر سید کبیر دیوانه در زیر درخت پکڑ در میان کوچه طرف مغرب
 نزدیک روضه حضرت شیخ العالم ^{رحمۃ اللہ علیہ} است که شیخ کمال الدین
 مریدی حضرت شیخ العالم بود مولی سلام ذکر حق بر زبان جاری
 داشت و سکونت او در قصبه بهریله بود و زنی سید زین الدین ^{مقطع}
 اوده قریب بهریله فرود آمده بودند شیخ کمال الدین مذکور پیش
 حضرت شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و عبیدانه بالستار عرض
 کرد اگر فرمان شود این بنده ملاقات سید زین الدین نماید حضرت
 شیخ العالم فرمودند که براسه چه می وی میخواستی که بیرون جاموش
 بستانی الغرض او رفت چون قریب لشکر شیخ زین الدین
 شد جاموش ^{شد} باشد بود نزدیک شیخ کمال الدین آمد فی الحال
 شیخ کمال الدین را بالای سرون سوار کرده او را در زمین ^{خست} انداخت
 شیخ کمال الدین از خم کاری رسید و چارپائی کرده پیش حضرت
 شیخ العالم آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند بماند تا آنکه
 نیافتی نقل است که مولانا میر احمد صدوق مصحف نوشته پیش

حضرت شیخ العالم آوردند ایشان خلیفه شیخ اشرف جبالگیر بودند
 بچکان را تعلیم میکردند و اجرت کتابت بنحور وند حضرت شیخ العالم
 ده تنگه میدادند ایشان نگرفتند قاضی رضی از امر او کبار بود و قریب
 قصبه ردولی فرو آمده بود ایشان آن صندوق را بردند قاضی
 هم ده تنگه داد مولانا امیر احمد بر حضرت شیخ العالم آمدند و گفتند
 ای مخدوم چون شهادت تنگه بدیده صندوق من کردند الله تعالی از ان
 زیادت و نقصان نکرده حضرت شیخ العالم آن صندوق را از قاضی
 رضی طلبیده و استاد بهجت خواندن پسر خود شیخ المشائخ شیخ عارف
 و شیخ المشائخ شیخ عارف احمد هم مولانا امیر احمد ند که کور بخوانند قاضی رسته
 فی الحال صندوق ند کور بر حضرت شیخ العالم فرستاده اند آن
 صندوق تا امروز در خانه حضرت شیخ العالم بود و در عاونه غوغای
 ردولی بغارت پیوست نقل سست که پسر خواجه حسین است شیخ نام
 بود او در محلت حضرت شیخ العالم قدس الله میباندی آن پسر با دختری
 نزدیک پیش رفت حضرت شیخ العالم قدس الله سره مباشرت کرد و بعد
 چند روز آن پسر محبوبه بود و بعد چندگی برادر بر خور داری نیافت

نقل است که حضرت شیخ العالم گنجینه اوقات از غلبه بجوش
 دریای باطن بوج برآید میروند و زبان حال باطن کمال
 این سخن میفرمودند مصرعه چترشاهی بر سر طفلان ماست
 و الله اعلم مراد این سخن چه باشد لیکن اکثر مریدان حضرت شیخ العالم
 عشاق صفت سیرت وحدت سپاسند و عاشقان اهل
 وحدت شاہان ہر دو جهان اند و شاید کہ این سخن بشارت
 عام ہم باشد کہ ہر ہمہ مریدان مابہر مند دولت و سعادت
 اند و اہل نجات اند و ایشان نیز شاہانند و نیز می فرمودند
 کہ کبوتر یا صید خود و خواہد علم کہ مراد این چه باشد کہ مرید یا
 از پایہ اعتقاد و صدق لغزو و بدگیری نیاورند و شاید کہ این ہم
 مراد باشد کہ مرید ما را در حضور و غیبت ما و در حیات و ممات
 مالکسان است تا انقراض عالم ہر کہ از مریدان این حقیر قدم صدق
 و مراد طلب حق مند و در طلب حق درآید ولایت باہدایت ما
 اورا کافی باشد کہ کار نہی و وصول بہ مطلوب او ہم از
 ولایت شود چنانچہ اورا در راہ خدا ہیچ ضلالت و غوہ

پیش نیاید و شیطان و نفس از وی مقهور و مایکوس آید و نیز
 میفرمودند هر که در دائره ماکدر کند آتش و وزخ بروی حرام گردد
نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که ذات پاک
 حق بی نام و نشانست اما اگر اسمی از اسماء حق آن ذات
 پاک را اطلاق کنیم بهتر و بالا تر از اسم حق نباشد که معنی اسم
 حق نروانیم که کمالات و ثابتهات است و ذات پاک
 حق موصوف بصفات همه کمالات و ثابتهات است پس
 اطلاق اسم حق بر ذات پاک حق را اطلاق بر وجه کمال باشد
 تا آنکه این اسم حق بزرگوار حضرت شیخ العالم گوهریدان حضرت
 شیخ العالم و فرزندان حضرت شیخ العالم قدس الله سره و هر که
 در آن خالقاه سر بایستاد و فرو آورده است چنان جاری
 بوده است هر دمی که بر می آورد و فرو می بردند که حق
 می بردند و هر قدری که بزرگین می نهادند که حق می نهادند تا
 سجد یک در محل سلام علیکم و سجای الحمد بعد از عطسه این نام
 عادت و خوبی ایشان گشته بود و سجد یک در آغاز و پایان

هر كاری و نیتی چنانچه بعد صلوات و تكبیر و فاتحه و مانند آن این اسم حق
 سه كرت بلند میگفتند و در امور دنیاوی نیز از خرید و فروخت
 و مانند آن هر چه بودی از كار و بار و حال ایشان مستغرق
 باسم حق و جمال حق بودی و الی یوسنا این طریق و این سنت
 بر مریدان حضرت شیخ العالم جاریست و اجازت عامست بر این
 علامت مریدان حضرت شیخ العالم است و از نیجه ایشان را
 حق گوئی و حقانی گویند و اگر این را سنکری سنکر بود و گوید که این
 نوع بدعت است روان باشد و این از محض جهل و حماقت
 بود و یا از حسد باشد لغو باشد نه سزا و این همه از جمله کمالات
 مردان و حالات جانبازان در راه حقست در اتباع
 سید المرسلین علیهم السلام و اینچا در رساله کیسه سیگوید که این
 اسم حق در اصطلاح این طائفه اسم ذات حقست جل علی الحقیقه صفاته
 اسم حق اطلاق بر ذات کند و اسم حقیقت را در مرتبه صفات
 اطلاق کنند چون مرید ترک دنیا کند و تجاوز کند
 از حد و نفس و هوا و او در آید در عالم صفا بگویند

این طائفه که در آید این مرید در عالم حقیقت رسید بقا تا حقائق اگر چه با
 این مرید هنوز در عالم صفات و اسماء هرگاه که برسد مرید
 سوئے نور ذات منم گویند این طائفه که رسید سوی
 حق جل و علا یعنی واصل حق گشت و این استعمال
 در میان این طایفه است و اندک است استعمال
 کنند این طائفه حق و حقیقت و او ذات و صفات
 غیر پس اسم حق بسیار در میان این طایفه جاری باشد
 که ایشان قومی اند که گفتن ایشان حق است و شنیدن ایشان
 حق است و دیدن ایشان حق است و چنانچه افعال و اقوال
 ایشان حق بحق است دیگر آنکه اسم حق و ذکر حق حسن است
 و حسن همیشه جایز است در همه حال و در همه اوقات
 تا قیامت قطب المشایخ مقتدا العارفین قدوة العاشقین
 امام الواصلین سید محمد گیسو در اثر قدس اسد سره
 فِي رِسَالَتِهِ اَلَا ذَكَارٍ وَمِنْهَا ذِكْرُ الْحَقِّ يَقُولُ كَلِمَةُ الْحَقِّ كَمَا يَقُولُ
 اَلَا رُبْعُهُ اَلَا ذَكَارٍ كَانِي لَا كَيْنَ التَّرْتِيبُ اَلَا خَيْرٌ يَضْرِبُ عَلَى الْقَلْبِ

وَالشَّاءُ يُضْرِبُ بَعَيْنَهَا مَا يُضْرِبُ مِنَ الرِّبْطِ فِيهَا وَفِي مَدِّ الدِّكْرِ
يَتَجَلَّى الذِّكْرُ أَشْيَاءَ تُخَوِّفُهُ مِنَ الْجَلَالِ فَمَنْ تَحَلَّى لَذَلِكَ وَصَبَرَ عَلَيْهِ
صَارَ لَا يُقَالُ رَمَزٌ مِنَ الْأُمُورِ لِشَرِيفَةٍ وَالشَّاءُ يُجْعَلُهُ ثَلَاثَةَ أَرْكَانٍ
وَيَقُولُ فِي الضَّرْبِ خَفِيٍّ مِنْهَا ذِكْرٌ خَفِيٍّ ابْتَدَأَ فِي الْجَانِبِ
الْأَيْمَنِ مَتَى يَسْكُونُ الْغَافُ تُقَرَّبُ ثَانِيًا عَلَى الْقَلْبِ خَفِيٍّ بِالْأَجَلِ
الْمُتَّكِلِ وَمِنْهَا لَعْنٌ خَفِيٌّ يَبْتَدَأُ الْحَقُّ مِنَ الْبَيْتِ يُقَرَّبُ خَفِيٍّ
مِنَ الْبَسَاطَةِ تُقَرَّبُ الرِّبْطُ عَلَى الْقَلْبِ يَقُولُهُ هُوَ الْوَلِيُّ إِذَا كَانَ مَقْصُودُ
يَسْجُ فَاذْهَبْ نَدِيدُ مَرَدِّكَ رَاكِبٌ تَلْقِيْنِ وَاجازت وشرایطی که در آن
است و نقل جمعی و استماع قطعی است که آواز اسم حق از عالم غیب
لاشک و لاریب و مریدان صادق را از گرد خانقاه حضرت
شیخ العالم و از هر جا که باشد از کمال عظمت ولایت حضرت
شیخ العالم قاری الشریعه هر یکی را می رسد و هر یک عالمند
می شنیدند چنانکه این مدبر روزگار بت پرست بدکردار از کینه
سکان آستانه آنحضرت علیا و قطب و لیا است شبی در مجمع
یاران در شوق عشق چون درماندگان و بیچارگان نشست بود

و آن هنگام ابتدا در آمدن این ضعیف ورین راه بود و القطار
 از خانمان و مادر و مربیان کرده و زنا پاک عشق افتاده بود ناگاه
 برادر بزرگ این ضعیف قدم لطیف بر سر این ضعیف آورد و بزرگان
 که مصیحت لشفقت بسیار از زانی فرمودند و دست گرفت
 در خانه بودند آن شب از ششهای ماه مبارک رمضان بود هنگام
 بهار از افق آسمان بی غبار ماه تابان طلعت می نمود این ضعیف
 آمده بالای چهارپایی خدمت والده نشسته ناگاه آواز حق از
 عالم غیب از جانب غرب برآید این ضعیف هر فریاد افکنید و بدو
 عشق و رومند بود و سر برآورده ساعتی گذشته باز آواز هم حق
 از بین الشمال الغرب برآمد این ضعیف در صحن جان فشا شده
 خدمت والده و آدمیان دیگر بیدار شدند ساعتی نگذشت که باز
 آواز هم حق از عالم غیب از جانب شمال برآمده چنانچه هر شنیدند
 چون تقصص کردیم گرد خانه کسی نبود و موازنه نیم شب از شب گذشته
 به خدمت والده عرض کردیم این ضعیف را معذور وارید کار این ضعیف
 بر دست این ضعیف نیست ولایت حضرت مخدوم العالم رضی الله عنه

برین تمنع این ضعیف را بنمود می کشد ما را را با کینه ایشان ما را را با کینه
 و بعد مغرور داشتند چون این فقیر در از بعبادت می نشست و
 بجایده و راضی می پیوست به شبی از شبها چون مقدار و ثلث
 شب گذشته عالم فیض برین فقیری تلفتی چنان بود که
 کوهای عالم بر سر نهادند یا وزیر دریا که قلزم بودند
 از مقام شفاعت و از کمال ولایت حضرت شیخ العالم آواحق
 از غیب می آمدی و در حال نجات می یافتی و می خاتم و تجدید
 می کردی و هر بار که غفلت خواب این فقیر را در آمدی و قریب
 بودی که وقت تجدید و در حال حضرت پیر و تکیه حضرت شیخ العالم
 در عالم واقع بر سر وقت فقیر می رسیدند بطریق عتاب می فرمودند
 بر خیز وقت تجدید می رود و فلان فقر در حال منجاسته و تجدید می کرد
 و همچنین بعد از آنکه تجدید غفلت خواب در آمدی و قریب بود
 که وقت نماز فجر و همچنین حضرت دستگیر دستگیری می کردند و غفلت
 بهوشیاری در می آمدند و ارادت و اجازت این فقیر با حضرت
 شیخ العالم در عالم معامله اول دست گشت بعده بانی حضرت

شیخ العالم شیخ الوقت حضرت شیخ محمد مد الله ظله و اعلى قدره
 بیعت کردیم و بشرت اجازت مشرف گشتیم و حضرت شیخ العالم
 این فقیر را در عالم معامله چند بار لطف کردند دست گرفته بزبان
 کرم فرمودند که ترا بخدا رسانیدم الحمد لله علی الک و چندان معامله این
 فقیر را با حضرت شیخ العالم بود که در محد و محد نیاید تا در وفی باشد که غفلت
 ازان ر بوده باشد و این معامله ما را در ظهور ولایت حضرت
 شیخ العالم بعد چهل سال از رحلت حضرت شیخ العالم هم بوده است تا
 پیش ازین چه بوده باشد اگر چه در ظاهر میگویند که اولیاء بعد وفات
 گذشتن مدت چهل سال از رتبه ولایت بر تبه نبوت میسرانند بنابراین
 از اعلی لبوی ادنی آمدن نمی تواند فاما حضرت شیخ العالم را ولایت
 بر کمال است و تا القراض عالم خواهد ماند ای برادر اگر شبهه داری
 و بشک می آری با صدق اخلاص در آئی و دریاب لیس اخبر
 کالمعائنه نقل است که شیخ بختیار از جهت سودا میسر رفت
 و بسیار روزها می گذشتند اهل بیت او خبر سلامتی نمی یافت
 یک نانی بوزن یک سیر و دانگی پخته و دانگ شیر شکو و دانگ سیر

روغن زرد انداخته می آورد و پیش حضرت شیخ العالم کسید
 و خبر شوهر خود از پیر و ستگیر می پرسیدی و می یافتی بقرار و آرامگاه
 خود بازگشتی و آن نان بشیرت پیوسته غرق شده بلا مشکل
 افتاده ابتلا را نجات گشته نام آن نان حضرت شیخ العالم نوش
 فرمودند تا چند مدت بخندین میکرد و روزی برای استخبار شیخ
 بختیار بے توشه آمد حضرت شیخ العالم فرمودند برو توشه بیا بختیار
 می آید تا فلان منزل رسیده هست اهل بیت شیخ بختیار گفت
 که ای پیر و ندارم حضرت شیخ العالم فرمودند اگر آرد نیست او نیست
 بقضای الهی در آن ساعت در راه رهبران در نواحی سنت
 گشتند چون خلق آنجا آثار کبرتش آشکارا دید قبرست
 کردند سالامتش بقوم عام در جهان بنام غیب پیر شهرت
 یافته او عمل هر طائفه برین شتافته است هر کرا مشکلی در جهان افتد
 و کارش بجان رسد و هر حاجتی که دارد توشه حضرت شیخ العالم بید و حال
 بلا شک شهادت بجات باید و کارش زود بر آید و بمقصود شتابان بشا و انجا
 بشرط آنکه تا بتواند به صاحب جهاده و یا بفرزندی حضرت شیخ العالم

و اگر نتواند مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم را برساند و اگر این هم
 نتواند در ویشی یا مسکینی را بدین اهل خسیج نکند تا مقصود
 محقق شود و بنمود حضرت شیخ العالم فرمودند هر که توشه یا بغیر از خرج
 کند یا بخورد و او از جان خود سیر آمده باشد حضرت العالم خبر مریدان
 خانقاه قشودت نمی فرمودند فاما بعد حضرت شیخ حضرت العالم پیر حضرت
 شیخ العالم حضرت عارف انارالدیر مانند اذن عام کردند و فرمودند اگر
 اینجا آوردن نه نتواند بر مریدی برساند و اگر این هم نتواند مسکینی
 و در ویشی بدین تا مقصود او را و اگر و در حاجتش و در آید
 انشاء الله تعالی و یا یکدم مهر صاحب سجاده ان حضرت
 بیای و حاجتش و اگر و اگر کسی ملول باشد و امید بر حیاتش منقطع
 مقدار و سع و طاقت خود بکند و شکا و بیارد و بحضرت صاحب سجاده
 حضرت شیخ العالم برساند تا در خانقاه حضرت شیخ العالم خسیج
 فرماید و مریدان معقدان و فقیران قسمت کنند با فضل الله تعالی
 زود نجات از بلا و رنج یابد و اولی آنست که پیش از برآمدن
 حاجت بدید اگر پیش نهد نیت بصدق دل و قرار زمان بکند

اللہ تعالیٰ بکرم خویش و فضل خود اور انجات بدہد و جمیع حاجت
 روا کرد و اگر بعد از برآدن مقصود و اہم زد و ندہد خود و خون
 عظیم و بلائی بسیم مبتلا کرد و کہ نجاش محال بود نفوذ بالند
 و آن گاؤ را در خانقاہ حضرت شیخ العالم فرج می کنند و بیدار
 و مستحقان و فقیران سیرساند و بیج نمی دارند و اللہ
 اعلم بالصواب و الیہ المراجع و المآب فقط

تم

بعضی احوالات و خوارق عادات حضرت شیخ العالم
 قدس السیرہ از کتب معتبرہ و ملفوظات و غیرہ
 استنباط نموده درین اوراق ملحق نموده تا از بزرگوں
 بصیر بصیرت افروز کامیاب و پیرہ و رستونہ
 ذکر آن جذبات جلال آن ربودہ لفتحات جمال آن غوہا
 بحر معانی آن براثرات سبحانی آن خورشید ولایت بی نقاب
 آن ماہ ہدایت بحجاب آن غرق و ربای شہود ذات مطلق
 قطب لاقطاب حضرت مخدوم العالم شیخ احمد عبدالحق صاحب

توشه قدس السدره سر حلقه در دکنان با دله توحید بود و شانی عظیم
 و جانی قوی و بهتی بلند و نفسی قاطع و دشت از قهر و لطف هر چه
 در خیالش میگذشت و ساعتی بلا توقف بظهور می آمد
 و وی مرید و محبوب ترین خلفای حضرت شیخ جلال الدین
 بکیر الا ولیا پانی پتی قدس السدره است و آنقدر ریاضت
 و مجاهدات که بقدم تجرید و تقرید او کرده کمتر ازین طایفه بوجود
 آمده باشد بحد یکدست شش ماه در قبر مانده و از جانب حق تقا
 مخاطب بخطاب عبدالحق گشته زندگانی ابد یافت و به هدایت
 گم گشتگان با دله ضلالت بیواسطه بطریق الهام از حق ماکشود
 بعد از ان همیشه در شاهده جمال حق مستغرق و مخطوط می بود
 و گاهی چشم حق بین از مراقبه نمی کشود و الا بدو سه محل بنیاد برای
 صلوٰه خمس و نماز تحجد و غیره و یا بحجت هدایت و تبریت طالبان
 و مریدان یا بسبب ویدن مخلصان و مجبان و آنچنان بود که
 اگر وقت نماز میرسید و یا آینده می آمد تا و مان سه کرت اسم
 حق حق حق با و از بلند می گفتند آن زمان چشم حق بین می کشاد

و موجب استفسار فرمودی و چنان می آرند که حق اول که می گفت
از عالم لاهوت به عالم جبروت می آمد و از حق دوم به عالم ملکوت
نزول می فرمود و از حق سوم از ملکوت به عالم ناسوت توجه می نمود
و باز به عالم فنا احدیت مستغرق میگشت مگر این سطور می گوید
که سر در آمدن آنحضرت از لاهوت به ناسوت بواسطه تکرار آواز
حق آنست که مبدای الفتح اسم اعظم حق بود ویرا تجلی ذات در صورت
همین اسم دست او ده بود بنابراین چون آواز این اسم از جبهه مقید
ناسوتی بگوش وی قدس سره میرسد از مشاهد تشریف مطلق بیجا
شود و وی در تفصیل منظرها هر شبهه درجه بدرجه ترتیب عروج
توجه می فرمودند و نزول می نمود تا هر دو مشاهده تشبیهی و تنزیهی تو
بنوت بلکه عاود یک آن لذت گیرد و آن مرتبه انبیاست و کمال
اولیاست که شل حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق ازین مرتبه حال
می آمد الغرض آنحضرت را چندان استغراق در ذات مطلق
رو می نموده بود که چون بجهت نماز جمعه و دیگر جا متوجه می شوند
حق حق گویان پیش میرفت تا قدم برابر آواز حق می نهاد

و اگر احیاناً خاموش میگشت متحیر می ایستاد و از راست و چپ او پس
 پیش بر نداشت بزرگی خوش گفته بیت من هست السقیم که از خود خبر
 نه بد جز کوی خرابات و گریه و گداز و نه بد در او پوشیده نقل میکنند
 که اسم حق بر زبان حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق و فرزند ان
 مریدان و طالبان او چنان جاری میبود و هر میکه بر می آوردند
 و فرود می بردند بکرم حق می بردند هر قدمی که پیش بر زمین نهادند
 بکرم حق می نهادند تا بجای السلام علیک علیک السلام
 و بجای عظیمی ایام این نام عادت و خوی ایشان گشته بود و
 در آغاز و پایان هر کاری دینی چنانچه اول و آخر صلوٰه و تکیه و
 نماز و فاتحه و مانند آن سبب اسم حق یا و از بلند می گفتند و در امور
 دنیا نیز خرید و فروش و مانند آن هر چه بود از کار و بار و حال
 ایشان مستغرق با اسم حق و جمال حق می بودند چنانکه تا امروز
 این سنت در مریدان و طالبان آن حضرت جاریست و اجازت عام
 گشته و همین است علامت مریدان و طالبان وی و ازین سبب
 ایشان احقانی حق گویند و اینان قومی اند که گفتن ایشان

حق است و شنودن ایشان حق است و دیدن ایشان حق است
 و جمله احوال و افعال ایشان حق است و بهر آن جاذب می کند
 که چون روح عارف در دریای توحید غوطه خور و انانیت کم شود
 و تنها لفظ حق حق حق گفتن گیرد آنچه حقیقت توحید معانیست که در حقیقت
 اشیا مجده هزار عالم یک وجود واجب بایدهست آواز حق بحقیقت
 حق برسد و هم وی میگوید اگر کسی صاحب سمع باشد بشنود که هنوز
 از قبر مبارک حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس
 سره آواز حق جاریست و از دلایت خود الحال طالب صادق

را تلقین می فرمایند و میگویند که این فقیر بکمال شوق و طلب در
 قصبه ردولیفت و از شرف زیارت آنحضرت مشرف گشت
 و سه روز بطاعت و شغولی گذرانید سوم روز بعد از نماز تهجد از او
 حق مشرف شدیم و بگوش ظاهر و باطن شنیدیم و ذوق یافتم که
 در تحریر ننگید وقت صبحی صاحب سجاده آنحضرت شیخ حمید الدین جابگیر
 این فقیر بود گفت الحمد لله که از آواز حق مشرف شدیم این فقیر در
 تعجب ماندن هیچ لایت حضرت مخدوم که در حیات و ممات فرقی نیست

بعد از آن شوق عشق بر این فقیر غلبه کرد و بی طاقت و بی قرار گشت که الحال
 و حقیقت این آواز باید شنید که از کدام مقام سر زده است چون
 بسیار شوق غالب مدناگاه آنحضرت قدس سره از مهربانی تمام
 و معاملۀ کلاه خاصه بر سر فقیر نهاده و از نکته حقیقت الحق محرم
 ساختند و هم وی میفرماید اگر کسی تبصیر و اسرار حق که شغل خاص
 آنحضرت است مداومت نماید نور دل مثل قرص ماهتاب نمایان
 شدن گیرد بعد از آن چون زیاده بر آن مواظبت کند نور روح
 بر شکل کرده آفتاب و شن ترازی وی نمودار شود و بعد از مداومت
 بسیار آفتاب های لا شمار از منقذ هر مویش در هر آنی برون آیند
 و عقل و هوش شاغل ابریا بنید و پس از مواظبت تمام نشدن وجود
 خود و تمامی موجودات دست دهد و نور الانوار که نور ذات لاکیف
 است طلوع نماید بسبب بهر بی بدوش آید و از نسبت تشبیهی سافکۀ لازم
 وقت طالب بود و راهی یابد بی اختیار بر زبان حال جاء الموت
 و زهق الباطل بر خواند و باین بیت مترنم گردد و بیت وجودی
 محض مطلق را به هر جا هر زمان دیدم چه بهر روی بهر کوه

بهر منظر عریان ویدیم و در ابتدا وزرش این اثر حق دایره نور
 درون بیرون راست و چپ پس پیش تخت و فوق مشهور میگردد
 و دایه همین دایره را حق می پندارد اما این دایره حق نیست بلکه
 ظاهر حق است در لباس مثال نوری و طریق اشتغال باین اثره
 که محصل کمالات سلطنت آنست که در جا خالی که آنجا آوازی
 سموع نشود آهم حق را بصوت مدور و برگشت را نقره نیلگون
 مثل جامه نیلک در اندرون دل خویش تصور نماید بر قصه چندان
 مداومت کند که حق ظاهر گردد و خلق مخفی و بهم در مراوت الاسرار
 می آرد که در سلسله پاک حضرت خاندان پشت قدس سرار هم
 بعد از حضرت خواجه ابو محمد شتی و حضرت خواجه قطب الدین خجندیار
 اوشی قدس اسرار بها این نوع استغراق و تحیر و اتم مشاهد دایره
 وجود مطلق و نقطه ذات حقیقه الحق که مخدوم شیخ احمد عبد الحق بن
 راوست داده بود فوق آن مرید یکی از اولیای پیغمبر گشته و
 در طائف اشرفی از حضرت گنجشکر قدس سره نقل میکنند که جمیع انبیا
 و انصاریا در مقام تحیر بودند بنا بر آن حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله

علیه وسلم این دعا و روضه ساخته اللَّهُمَّ زِدْنِي عِلْمًا پس این تمهید
 ورثه خاص صاحب قاب قوسین اودانی است چنانچه فرموده
 مَعَ اللَّهِ لَا فَقْرًا يُسْعَى فِيهِ مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا يُبَيِّ مَرْسَلٌ
 وَيَأْتِي الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ رَاهِبِينَ مقام است که آنرا اکثر
 صوفیان مقام گویند بلکه احوال که محض هواهبت است نه مکار
 چه که نزدیک صاحب کشف المحجوب و دیگر صوفیان اهل فنا آنچه
 از کسب و بی دید آنرا مقامات گویند و آنچه از هواهبت رونماید
 آنرا احوالات ذاتیه پس یقین که وراثت خاتم الانبیا صلوات الله
 علیه مشهور و احدیت در عالم کثرت است عین هواهبت باشد
 به مکارب الغرض سلسله نسب حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره بچند واسطه بحضرت امیر المومنین عمر ابن الخطاب
 رضی الله عنه منتهی شود و بعد آنحضرت مسیحی شیخ داود قدس سره
 که نهایت عالی و قار و با عظمت و سعید یکی از فرزندان حضرت
 عمر فاروق رضی الله عنه بامغذوری چند از مردم قبیلہ در حادثه
 ملاکونخان از ولایت بلخ برآمده بملک هندوستان شرف حصول

از زانی داشت و سلطان علاء الدین بلخی باو شاه با احترام عظام
پیش آمده و به معیشت لائق بنام صوبه دار ملک او ده ای مصارف
عیال مقرر نمود و حضرت بقصه رودولی خاص قریب شهر او ده
سکونت اختیار فرمودند و شیخ داود مردی عظیم القدر
و محب و نسب ممتاز بود و ارادت بشیخ نصیر الدین چراغ
دہلی داشت و تعلیم و تربیت از حضرت چراغ دہلی حاصل
نمود و از واصلان حق گشت اما جمال حال خود را بکسوت
اہل صورت پنهان می داشت مرقد متبرکه
او جانب قصه رودولی بغایت غریبانه واقع است
که هنوز ظاہر نگشت رحمتہ اللہ علیہ و از وی یک پسر شیخ
عمر بن شیخ داود رحمتہ اللہ علیہ یادگار ماند مروی بابرکت
مشائخ صورت بزور صلاح وزہد و اتقی آر است و بحلیہ
کمالات پیراستہ قبرش در قصه مذکور متصل جد بزرگوار است
و از وی دو پسر سعادتمند بوجود آمدند یکی شیخ تقی الدین
لہ نہایت فضیلت شعار بود از قصه رودولی برآمده بدہلی

متوطن گشت و پسرم قطب لایت معدن صدق و هدایت محمود شود و ذات
 حضرت باسد واقف موزات لی مع السید حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس البدر
 که صیت کمالا تش از شرق تا غرب با انتهای مسکون باشندگان کوه
 و بامون رسید و نوشته آنحضرت تیر به ف و عل مشکلات و خاصه بایق
 بکبر و ارد حتی الاسکان بضموزن اقدس گذرانند و زنا و اولاد آنحضرت سیان
 و در بیوت عدم و ستیاری اولاد احفاد بکرم و شب بنده دار
 متقی و پر پیروزگار بنجرانند مرتبه فنا فی الله که بحضرت حاصل بود دیگری
 کم می گشت به عالم حیات شش ماه از خلق پنهان گردیده بقبر شریف بیاد
 الهی می خواندند و شش ماه اندرون دریا که نهایت سیلان بود عبادت حضرت
 پر و رو کار مشغولی و شستن جانوران بحر بحکم حضرت خالق پر و بخت محافظ
 جان بودند بعد از اتمام ای مدت نه ماه آنحضرت صلی الله علیه و سلم
 بمرهی حضرت علی کرم الله وجهه و حضرت حنین علیه السلام تشریف
 آورده دست گرفتند از دریای بیرون آوردند و فرمودند که مقبول حق شیخ احمد
 عبادت تو بحضور حضرت رب الغزت مقبول شود و یک از
 محبوبان اگشته و بحضرت علی کرم الله وجهه ارشاد

ارشاد فرمودند کہ دعای حیدری از زبان خویش تعلیم کن
 و حضرت علی بنکرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم دعای حیدری
 لفظ بلفظ از زبان مبارک خویش تعلیم فرمودند و این دعا
 خاص در خاندان حضرت شیخ العالم باقیست ہر کہ می آمد
 از صاحب سجادہ و اولاد آنحضرت اجازت خواندن گرفتہ
 در در خود می آورد فیض ظاہری و باطنی از ان حاصل
 می کنند الحق این نوع تحمید و استغراق بشاہدہ دائرہ وجود
 مطلق و نقطہ ذات حقیقہ الحق کہ حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبدالحق را دست دادہ بود فوق المرزہ مراجع یکی از اولیا
 رامینگریستہ شیخ عبد الستار سہارنپوری قدس سرہ
 بذخیرہ خود می نویسند کہ بعد رحلت حضرت صاحب شوق
 قدس سرہ ہنونت را می مہاجن ساکن قصد ردولی
 لہ عقیدت کامل با حضرت داشت قریب مرگ خود را
 بر آستانہ فیض کا شانہ رسانید خاک پاک مزار مبارک مسح کرد
 و تکانہ خود رفت نشنگی وقت احتزار غالب آمد آب طلبید

وارثانش نه نوشانید او گفت اگر مرا عزیز میدارید آب حوض
درگاه شریف مرا بنوشانند وارثان مهاجرن آب حوض
بروند و او بنوشید و کلامه لا اله الا الله محمد رسول الله
بر زبان آورد و جان بجان آفرین سپرد وارثانش بمقام
این حالات متحیر گشتند و حسب معمول خود نعش بدفن گاه فرستادند
هر چند آتش دادند حبش نشوخت میجور شده بگور سپردند
حضرت شیخ محب الدین ابادی بکتاب ذخیره مسمی به
مونس العارفین می نویسد روزی حضرت شیخ العالم
مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره بجلسه عام فرمودند
که حق جل شانہ مرا سبلی نوشته داده است و در وی نامها
اصحاب و مریدان من است که تا روز قیامت در سلک طایفه
مانند من خواهند شد همه ایتو بخشیدم حضرت شیخ العالم فرمود از مالک خازن دوست
پرسیدم نزد تو هیچ کس از اصحاب نیست گفتانه دیگر حضرت فرمود بعت پروردگار
حمایت من برید مثل آسمان است بر زمین اگر مرید چنانست منم و چندم بعت
پروردگار و جمال و که از پیش و جل جلاله نزد من طرد اصحاب در شبست کفر

اگر مرید من در مشرق بود و من در مغرب و پیرده عفت و فتنه
 هر آینه نپوشم پرده او را شعر هر کرا یا رتوی زاز نگر و دهر گز
 چونکه غمخواری تو خوار نگر و دهر گز در کتاب جامع السلاسل
 می آرد که حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره که آنحضرت تاسنی سال سربالین نه نهاده و تمام
 عمر لباس یک خرقه بود هرگاه پاره شدی رقعہ بر رقعہ ختنه
 و سماع را بغایت دوست داشتی گویند روزی در صحن
 سماع از حلقه سماع غایب شد چنانچه کس او را نمی دید
 پس از دیر باز در آن مجلس و مجمع حاضر شد بزرگی از او
 سوال کرد یا شیخ چگونه در مجلس از نظر غائب شدی که ارا
 تر اندیدیم گفت یا مامور نگر و دیم نگویم روز دیگران بزرگ
 باز آمد شیخ گفت حق تعالی را مقامی ست که مسمی بنور اسود
 ست و هیچ سالک بدانجا نخواهد رسید مگر بسماع چون
 صاحب جمیع بدان مقام برسد از نظر خلق پوشیده گردد و
 ظاهر بنیان دانند که غائب شده است و او حاضر است

و معشوق بخدست محبت و پیرا بخود کشیده بلباس خوشی
 متلبس گردانیده است و هنوز محبوب پوشیده گشته است
 همچو ستاره اندر شعاع آفتاب و او را در آن حال فخر محبوب
 حقیقی یاد روشنی صاحب کمال که بر تبت اتم عرفان رسیده باشد
 کسی نتواند دید هم در اینجا می آرد که هرگاه آنحضرت در
 سماع بود و چشم بر هواداشت گاه گریته و گاه
 تبسم کرد و گونہ روی بغایت سرخ شد و وقتی
 در ویلے از وی پرسید یا شیخ در حال سماع گاه ہی گریه
 میسکنی که همه حاضران مجلس گریه می افتند و گاه ہی تبسم
 میسکنی و رنگ تو سرخ می شود فرمود چون اہل سماع اورا
 بصفت جمال مشاهده می کنند و لطف و کرم اورا بے اندازه
 می بینند تبسم می گردند و روی اورا چون بصفت
 جلال می بینند در می افتند و رنگ ایشان زرد شود
 منقول است کہ وقتی امساک باران شد باشند کان قصد
 ردولی التجا بحضور حضرت صاحب توشہ قدس سرہ

آورند آنحضرت قوالان را فرمودند که حاضر شوند مخلص را
 که مرید خاص و مقبول آله بود طلبید و جماع در او مخلص بود
 بعض فقراء بعرض رسانید که این احقر نیز در جماع حاضر باشد
 حکم شد اگر شما حاضر باشید در حالت جماع اثری نه شود پس
 باران چگونه بارو باید که شما باطمینان تمام منتظر لطف بار
 باشید بعونه و قوت باران نازل میشود مخلص حسب ارشاد
 بخانه خود رفت حضرت بتواجد و گریه درآمد درین ضمن
 فیضان رحمت الهی که عبارت از نزول باران است
 در ریش آمد خلق را طمانیت کلی حاصل گشت در
 محققه المتقین نوشته دیدم که حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره در زبان طغولیت بکنار وایه بود یکبار
 از کنار او بیرون آمد و بمقابل آفتاب چون پارچه سیاه کشید
 و وایه از وقوع اینحال از حیرت چشم در هیول و وحشت بود
 باتش جدای زار زار میگریست ناگاه بالتفات حضرت
 باری در کنار او باز رسید حضرت از و فرمودند که او فهمید

و از خوف اظهار اینحال از والدہ حضرت نمود کہ مبادا
 از افشاء این راز چہ حال برای من پیش آید بذخیرہ تصنیف
 شیخ محب السدا کہ ابادی قدس سرہ دیدم کہ حضرت
 مخدوم برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ چند کس را
 بلفظ قم باذن اسد زندہ کردند شواقتا کہ احمد مردگان را
 زندہ مے کنند حضرت از ان مقام رو پوشیدہ بمقام
 بکر شریف آوردند و ازین معنی توبہ کردند منقول است
 کہ حضرت شیخ جلال الحق والدین پانی پتی قدس سرہ
 از حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ فرمود
 کہ کمال ولایت ترا در حیات و ممات غایت نئے بنیم
 فرزندان مراد و وقت اسیرے دستگیرے میگردہ باش
 و در وقت نقل خود بفرزندان ہمین وصیت کردہ بود کہ
 در وقت اسیرے برای دستگیری شما یان شیخ احمد
 عبدالحق صاحب توشہ رود لی بس است و بعد از وفات
 آنحضرت باز یک مرتبہ شیخ احمد عبدالحق بہ پانی پتہ رسیدہ

بحکم حضرت شیخ جلال الدین قدس سره و صاحب سجاده
 و دیگر اولاد حضرت کبیر الاولیا تعلیم و تربیت نمود و فرمود
 حیف اگر من نمی آمدم مخدوم زاد با همچنین مانده بود
 چنانچه تا امروز فرزندان حضرت کبیر الاولیا شیخ
 جلال الحق و الدین قدس سره و در سلک مریدان سلسله حضرت شیخ محمد عبدالحق رادیه
 بنمایند و بی همتای صوفی و صوفی موافق وصیت آنحضرت بهره مند میشوند
 و هیچ خارق شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره بهتر
 از وجود شیخ احمد عبدالحق نیست و وقت رحلت حضرت
 شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره خرقه و دیگر اسباب
 متعلقه اش حواله خواجه شبلی پسرخود نموده بتاکید وصیت
 فرمود که با احتیاط تمام این خرقه و ما متعلق بها حواله شیخ
 احمد عبدالحق باید ساخت و حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره بعد چند روز به پانی پته آمدند خواجه شبلی
 بموجب وصیت پدر بزرگوار خود آن همه حواله شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره نمودند حضرت انیس گرفته

ملبوس خاص خود نمودند و من بعد از طرف خود اینهمه
 بزرگات بخواجه شبلی عنایت فرمودند و تسلیم و تلقین
 نموده بترتیب تکمیل رسانیده خود جانب وطن خود معاذت
 فرمودند فقط در تحفه المومنین مرقوم است که ولایت
 ولی تا چهل سال می باشد و حضرت رب العزت بحضرت
 محمد و مومنین شیخ احمد عبدالحق بجمال لطف و کرم و ولایت
 و وام سند ام با حکام اختیار مجاریه عطا فرمود که
 تا یوم النشور قائم خواهد ماند و سلسله آنحضرت یونانیها
 در ترقی خواهد بود و معامله حضرت با احیاء و اموات
 برابر است قطب عالم بندگی عبد القدوس گنگوہی
 رحمتہ اللہ علیہ می فرمایند که یوم شنبه بجمع عام فرار
 فائز الا نوار شوق شده و حضرت مجسم ظاہر شدند
 و دست من گرفت ارشاد فرمودند که عبد القدوس
 ترا بخندارسانیدم برو و بکار خویش مشغول باش
 سبحان اللہ زبہ ولایت حضرت فقط نقل است

کہ روزے حضرت شیخ العالم شکر مست و سہ شہار بودند
 براتے جمیع آرایش پیش آنحضرت گذشت نظر حلال
 بر برات افتاد تمام آدمیان و اسپان خاکستر شدند
 بعد چندے حضرت بہ افاقہ آمدند بحضرت شیخ
 اُزین ماجہ اطلاع دادند باز نظر جمال بران خاکستر
 انداخت ہمہ برخاستند و روان شدند شیخ عبدالستار
 سہارنپوری در ملفوظ خود می نویسد کہ یوم پشنبہ بود
 و مردم کثیر بر اسے زیارت بدرگاہ آسمان جاہ حضرت
 شیخ احمد عبدالحق حاضر بودند قطب عالم شیخ
 عبدالقدوس نیرپائین چو ترہ مزار اقدس نشستہ بودند
 کہ بیک ناگاہ مزار مقدس شوق شدہ و حضرت مخدوم
 برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ ہمین جسد ظاہر
 از مزار شریف برون آمدہ بر چو ترہ نشستند و جانب
 قطب عالم مخاطب شدہ فرمودند بیت مرا زندہ بنداد
 چون خویش تن بد من آیم بجان گر تو اسے ز تن

حضرت قطب العالم را ازین ارشاد لرزه در اندام
 و گرفت و بے اختیار در پائے حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره افتادند حضرت شیخ قدس سره را
 شفقت در کار شد دست قطب عالم را گرفت
 فرمودند که ترا بخدا رسانیدم چنانکه این حال به
 مردم که حاضر بودند معائنہ کردند و این پسین خرق
 عادت بجز حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس سره
 از احدیے اولیاء الدین بظهور نیامده که بعد انتقال
 از قبر برآمده خود را در مجمع عام ظاہر کنند و دست گرفته
 مشرف بہ بیعت سازند فقط ذلک فضل اللہ یؤتیہ من یشاء

۴۴

قطعی تاریخ انتقال حضرت شیخ العالم مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره

شاه عبدالحق شہ کون مکان	مرشد کونین فخر النس و جان
از پی دیدار حق آن عین حق	کہ در جلت چون بہ گلزار جنان
سال تاریخ آن شہ عالم نپاہ	گفت ہاتف دستگیر بکیان

تحت تہ تیغ

ترتیب دعای حیدری اینست اول باید که روز پنجشنبه
 شروع ماه غسل کند و با کسے سخن دیگر نگوید و دو گانه
 بنام حضرت شاه مردان شیر نردان اسد الدنیا
 امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی اللہ عنہ
 ادا نماید و بعد دو گانه فاتحه بر روح طیب حضرت دستگیر
 بیگسان شیخ العالم شیخ احمد عبد الحق قدس سره
 بخواند و مدد ازار و اح ایثار طلب نماید و بعد از آن
 دعای حیدری بست پنج مرتبه بخواند اول و آخر در
 یک یک بار بعد هر روز سه بار بخواند باشد تا یکسال
 نافع نکند حق حق اللہم صل علی
 سیدنا محمد و علی آل سیدنا
 محمد بعد و کل ذرة مائة
 تمت الف الف مرة فقط تمت

دعاء حيدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مُسَبِّبَ

الْأَسْبَابِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

وَالْأَبْصَارِ وَبِأَدْلِيلِ الْمُتَحَيِّرِينَ

وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا

مَفْرِجَ الْمَحْزُونِينَ آغِثْنِي وَكَلِّ

عَلَيْكَ يَا رَبِّي قَضَيْتَ فَوَضَّيْتُ

أَهْرِي إِلَيْكَ يَا رَزَافُ يَا فَتَّاحُ

يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ۝ خواه قتل

خواه فتح اول باید که س بار این اسم بخواند

اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي حَقَائِدِي

الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمُبِينِ حَقٌّ حَقٌّ

این دعا را هر روز
در سجده و بعد از نماز
و در هر وقت که بخواهد
خواند بسیار سودمند
است و هر که بخواهد
از هر شیئی که بر او
است برطرف شود و از
هر دشمنی که بر او
است برهانند و از هر
بیماری که بر او
است برطرف شود و از
هر غم و اندوهی که
بر او است برطرف شود
و از هر غم و اندوهی که
بر او است برطرف شود
و از هر غم و اندوهی که
بر او است برطرف شود

حَقَّ يَا اَللّٰهُ اَلْحَسْبُ وُدِّي فِي كُلِّ فَعَالٍ

يَا اللَّهُ - بار بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ دِمْنٍ لَمْ

يُصَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

أَمْرُنَا يَا لَصَّوْنِ عَلَيْهِ يَكْبَارُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ

الْحَكِيمُ الْحَبِيبُ الْفَاهِمُ الْقَهَّارُ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْقَاهِرِينَ

عَلَى أَعْدَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

يا حَيِّدُ يا حَيِّدُ يا حَيِّدُ

يَا أَبَانُ رَابِّ يَا عَلِيُّ يَا آسَدُ اللَّهِ

يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا رِجَالَ اللَّهِ يَا مَقْبُولَ اللَّهِ

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

فِي عَظَمَةِ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمُ يَا رَبُّ يَا قَدِيرُ

يَا قَدِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَالِقُ يَا كَرِيمُ

يَا رَحِيمُ يَا مُسَخِّرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا يَا حَكِيمُ يَا عَجَبِي يَا مُمِيتُ

يَا مُتَكَبِّرُ يَا ضَارَّ يَا جَلِيلُ الْبُتْكَرِ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ

وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا جَلِيلُ الْبُتْكَرِ

يَا جَلِيلُ حَسُوْدِي مَقْهُورُ وَعْدِي

چون بختیار منور
السموات و الارض
مطلب غفور و رحيم
داند و مکرار زند
فلان بن فلان
سبح و درود

چون بختیار منور
برسد مشایخ و بزرگان
کنند و اعلا خود را
و منقولات تصویق

مَقُولٌ بِقَهْرِكَ يَا قَهَّارُ تَقَهَّرْتَ

بِالْقَهْرِ وَالْقَهْرِ فِي قَهْرٍ قَهْرِكَ يَا قَهْرًا

يَا قَهَّارُ يَا قَهَّارُ قَهْرُكَ أَعْدَائِي يَا جَبَّارُ

يَا مَدِينَةَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ يَقْبَهُرٍ

عَزِيزٌ سَدُوطًا نَحْلُ يَأْمُرُ بِالنَّارِ

نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَفَرِيضُهُ

وَلَمْ يَخَاطِبْهُ فِعَالُهُ بِأَنْتَقِي تَتَدْتُ

يَسْتَعِثُّ اللَّهُ لِيَاوِي قُرَيْشٍ إِنِّي لَهُم مِّن

[illegible]

عِندَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَحُجْبِي عِندَ

كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَاذِي عِندَ كُلِّ شَيْءٍ

وَرَجَائِي حِينَ تَقْطَعُ حَبْلِي يَا غِيَاثِي

نَادِ عَلَيَّ مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ بِجَدِّهِ

عَفُو نَا لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ

مَسْوَغٍ وَغَمٍّ سَيَنْجِلُنِي بَيْنَ يَدَيْكَ

يَا مُحَمَّدُ بَوْلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

وَقْتُ الْمَدِينَةِ
مَجْلِسُ تَرْجُمَانِ
مَجْلِسُ تَرْجُمَانِ
مَجْلِسُ تَرْجُمَانِ
مَجْلِسُ تَرْجُمَانِ

قصیده حضرت جناب مخدوم شاه احمد عبدالحق قدس سره

ای حبیب خالق کون مکان	پیر عظم سپهر غرضان
مقتدائی پیشروائی سالکان	ای ضیا بخش قلوب عارفان

مشکلم بکشتای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذالشر و جان

آستان تو ملاذ جان منست	بارگاهت قبله ایمان منست
ذات پاکت رحمت نیروان منست	هر گدائے کوی تو سلطان منست

مشکلم بکشتای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذالشر و جان

آدم پیش تو ای عالی جناب	چشم گریان سینه بر این دل کباب
خاطر من ناشاد چشم من پر آب	لطف بر عالم بغر ما بحساب

مشکلم بکشتای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذالشر و جان

کاتبِ قدیت یزدیشان تو	قدسیان و قریبان تو
بنده احسان النعم جان تو	از بهر ران جان شوم قربان تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق گماذ النعم جان	
در تن بجان تو خواهی جان شود	هر گدار از تب خاتمان شود
گر نگاه مهرتای سلطان شود	دره تاج سرتابان شود
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق گماذ النعم جان	
ای وجودت رونق اسلام گشت	ذات تو منجر فیض عام گشت
نام تو با مصطفی هم نام گشت	آستان کعبه خاص عام گشت
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق گماذ النعم جان	
قدسیان شایق طواف کوی تو	تزهت خلد برین از روی تو
جمله نمایان جهان هندوی تو	التجاء و غلام از روی تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان	

	شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
هر کسی از بارگاهت شاد شد در بلائی درد و غم آزاد شد		از حضوری بر همه ادا دوشد خانه ویران بس آبا دوشد
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
من پریشان حال و رنجور و غم ذات پاکت جمله درمان را طبیب		کام دل یابد ز تو هر بی نصیب لطف تو گردد بحالم عنقریب
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
بدرت حاضر شدم با صد محن نیست از فرط المتاب سخن		آتش غم هست حور دل شعله زن چشم بکشا سوی من شاد و زن
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
هر که آمد بدرت شد کامیاب مقصدش حل من بودی و شتاب		بسکه هستم مضطرب ایا لیجناب رحم بر عالم بفهمد مرا ای جناب

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانس جهان	
نیست مارا جز درت جائے پناه وود آهم چرخ راسازد سیاه	من کجا اکنون روم زین بگاه حال خود گویم اگر باد رود آه
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانس جهان	
دستگیر بیکسان دستم بگیر دفع فرمائی بلاد دستم بگیر	کارم آخر میشود دستم بگیر در بلائی صنعت دستم من اسیر
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانس جهان	
دستگیر من بفریادم برس ای سیح من بفریادم برس	رحم کن برس بفریادم برس دفع کن دروم بفریاد برس
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانس جهان	
حالیاشا با لبه رسوا شدم	در جهان از لطف تو پیدا شدم

پیش بر سر متبدل خفا شدم	بر درت اکنون حسین فرسا شدم
-------------------------	----------------------------

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان

بهر ختم المرسلین سیر الورا یا شهابا بهر بتول پارسا	از برای حضرت مشکل کشا بهر سبطین محمد مصطفی
---	---

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان

کاظم خسته جگر مخزون زار جان بلب وار و زخیل اضطرار	بر درت ای امیر نامدار ای ملاذد و جهان کامم برآر
--	--

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان

تمت

قصیده مولوی غلام امام شهید در شان حضرت شیخ العالم اقدس

توئی محبوب محبوب خدایا شیخ عبدالحق توئی شمع شبستان لایا شیخ عبدالحق	توئی سلطان اقلیم بقایا شیخ عبدالحق توئی فرمان ده هر دو سر شیخ عبدالحق
--	--

در توقله شاه و گدایا شیخ عبدالحق^۱

تعالی اسد زین خراوانی که تو دار	فلک هر دم قدرشانی که تو دار
زمین بر خویش می ناز و ابوالی که تو دار	ملک چشمشرف در درباری که تو دار

اره تو کعبه اهل صفایا شیخ عبدالحق^۲

جبین عرشیان از سجده کو تو نور	منور همچو خورشید و خشان اغ پیشانی
کنی سنگ خذف اگو هر و حل بدخشان	تومی بخشی به مورتا توان قدر سلیمان

توسازی خاک را کیمیا یا شیخ عبدالحق^۳

پس معرفت کان لایت قلزم احسان	سجاکمرت بحر سخاوت معدن ایمان
غلام معدلت ابر عدالت حجت بران	بهار احسنت مصباح وحدت سایه یزیدان

عیان از روی تو نور خدا یا شیخ عبدالحق^۴

فروع عشقت در دل فخره جاداد	پرگاه از هواشوق جذب کبریا دارد
فلک از بار قدرشانی تو پشت و تا دارد	بکویت ساغر در یوزه کف چون گدا دارد

که سازد از دوت کسب ضیایا شیخ عبدالحق^۵

جمال تو نه بودی گر چراغ افروز بلیتا	خضر حیران شد در او حیرت ز تنها
دم جان بخش جهان بخش اعجاز بیجا	چو پرگور کهن گبر رقم باذن السد فرما

زبان مرده بر خیز و صدایا شیخ عبدالحق

چو بزراند یکدم پرده از نهان تو	زاوج عرش تا فرش زمین گوی و بیان تو
چمن از تو گل از تو بیل از تو گلستان تو	زمین از تو زمان از تو مکان از تو مکان تو

خدا را دانمائی بر ملا یا شیخ عبدالحق

ز شمع فیض تو هر قطره بحر بیکران گردد	ز نور حسن تو هر ذره مهر آسمان گردد
ز حسنت عشه در نور نگاه عریان گردد	فلک چون زائران کعبه گرد آستان گردد

ایم احسان تو آب بقایا شیخ عبدالحق

تو فرزندان خج در رتبه مجد و علاداد	به یک پایگاه عالی قدر و کاداد
خصوصا جانشین خویش اتاج ضاداد	که او را بر بلند پهای قصر فقر جاوداد

نشانش آیه عرش استوایا شیخ عبدالحق

من آتش نفس گردش گردن پیشام	غریبم مغلسم بخانام سخت حیرانم
ز درد بنیوالی چون بر خطه نالانم	شہید تیغ با ستم گشته شمشیر حیرانم

تو بخشی درد حیران را و یا شیخ عبدالحق

قصیدہ فی الممدوح حضرت شیخ العالم قدس سرہ تصنیف
 بندہ احمد بن حاجی احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمن
 صاحب تعلقہ ارتعلقہ بری پرگنہ رودولی ضلع بارہ بنکی

حبذاصل علی کیا آپ کا دربار	اہل حاجت کے لیے حاجت و اسرار
سب طرف سے ابرغم کی مجھ پر توجہ پڑ	ایسی شکل میں رودیں آپ کی درکار

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاجوار
 شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر آباد

جو کہ مجھ پر پنج ہیں سا کہ نہ کیوں بیان	گر بیان و سکو کہوں نہ لگو سارا پہا
آپ کی درگاہ سے جاؤں بلالاب میں کنا	آپ پر روشن ہو جو کہ ہم ہر مرار انہاں

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاجوار
 شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر آباد

چوڑ کر یہ گستان جاناکین ہو ناروا	در بدر پھر سے ہر انکار اب مجھ کو سنا
جو کوئی اس پر آیا مقصد اپنا کیا	میں ہی اب اس ستمنا پر جبین ساہو

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاجوار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہی

رات دن کی فکر سے رکھا ہی میرے زلف

بارغ سے یا شمسینہ ہوا ہی ملیش

ہو یہی منات اور صبح ہوسا میرا سبق

دستگیر کیا یا شیخ العالم عبد حق

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار ہی

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہی

سب جلی انداس سر کا نہیں ہے

اچھا مہر کوئی شاہزادہ نہیں

تم سا مالک چوڑ کر ہرگز نہ جاؤنگاز

اہل حاجت کے کہتے ہیں سچی پرین

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار

تب کہیں روکیا ہی عین ہوا کیا

تم باذن احد سے ہی بنے تھا کہا

سیر دل دہم ہو زندہ کیجیے میرا

آپ نے تو نام لیکر دیکھو زندہ کیا

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار

دست بند ویر حاضر ہوں میں بس غلام

اوشہ کون مکان ہو بندہ احمد میرا نام

ہوین حاصل سبب الہی ورنہ نہیں دکام

کیجئے مقدر الہی بہر خدا میرا کلام

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیرا پڑ

قطرہ تاریخ تصنیف چودہری وقانو نگو رئیس دلی میر باقر علی

منشی قدرت کی یہ تحریر تھی
فکر کی باقر نے جو تاریخ کی
ہوں سبب اسکے خلیل صنفا
فرق وحشت ہو گیا بالکل جدا
آج یہ ملفوظ عید الحق چھپا
سنکے ہاتھ نو کا حق تو یہ ہے

۹۵ء ہجری

قطرہ تاریخ تصنیف شیخ نانم احمد صاحب شاعر بشتال و راندیش
مازک خیال ساکن دلی محلہ خواجہ حال برادر عم راو چودہری
خلیل احمد صاحب تعلقدار برنی ضلع بارہ بنکی

رہنما دین محمد رہبر ہر مسلمین
ہست این ملفوظ اقدس جان این بالیقین
تا بر آید طبعش اینچہ محقق اندین

تغنیہ باغ ولایت نیر چرخ برین
صد سلام و مدح بادا حضرت محمد و ام
از سر ہر مصرعہ اش نانم بگیہ کچرفا

قطعه تاریخ

تاریخ تصنیف بندہ احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ برائی ضلع بارہ ننگ

موجود اسکے بن خلیل نیکے

ہو گئی یہ نثرل مقصود طے

احمد ہندی کا حق حق ذکر ہو

ہو گیا طبع مع ملفوظ شریف

بندہ احمد نے کی جو فکر سال

بولا ہاتھ سنکے یہ از روی جبر

قطعه تاریخ طبع اوجمال احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ برائی ضلع بارہ ننگ

یا فتنہ خلق فیض بین آیات

جمع کردہ بخشہ حسنات

بہ ازین در جهان کد ام نکات

ہست بین السطور راہ ہجرت

گفت ہاتھ غریب نہ پرکات

طبع کردند چونکہ این ملفوظ

از علو ممتی خویش خلیل

چہ کنم وصف این کتاب نیست

در سوا و سطور چشمہ خضر

فکر تاریخ سال کرد جمہال

۱۲۹۵

قطعه تاریخ طبع زاد رعایت رسول ابن خادم رسول
مرحوم رئیس قصبه ردوئی متخلص بغریز

چه خوش گل کرد این گلستانه ملفوظ کند پوش
معطر می کند هر دم مشام جان خود رضوان
نگارین نسخه کند نو بهار آب و رنگ او
گلستان سخن باشد همیشه تازه و خندان
سبحان الله عجیب بنمود کار همت عالی
پئے مطبوع این ملفوظ کرده کوشش حیدان
ز به اسم گرامیش همه نام مبارک او
که نام او به بهت نام خلیل حضرت رضوان
عنبر نیر از سنگ چون جوهر نفاشد گوهر طبعم
کشیده کلک من در سلک تاریخش و غلطان
۹۵ ۱۶

قطعه تاریخ طبع زاد مرزا صفدر علی متخلص بجا طلف

ساکن شہر لکھنؤ محلہ احاطہ نواب زاد علی خان
 وار و حال قضیہ ردولی محرز شہزادہ بدولی
 پرگنہ ردولے شاگرد شاہ مرزا صاحب مرحوم
 متخلص کا شہت شاگرد رشید مولوی بخش شہید

خوشاہمت چودہریے باکرم
 کہ ہے نام جنکا جہان میں نلیل
 کیا طبع جو شیخ العالم کا حال
 قیامت تلک ہوگا ذکرِ حیل
 عجب نسخہ پر اثر ہے چہا
 شفا پائین جس سے ہزاروں علیل
 یہ بین السطوراوسکے ہیں خوشنما
 کہ ہے موج زن چشمہ سلیمیل
 نسین حاشیہ گرد ہر صفحہ کے
 ہے بام حقیقت کی گویا فصیل

انہوں سال ہجری کا وہ مجرل
 جسے سنکے ہون شاد عطف عقیل
 کہ ہاتھ سے روئے ہدایت کہا
 ہوا طبع ملفوظ یہ بے عدیل
 ہر اک مصرعہ کے حرف اول سے اب
 خوش آئی سن عیسوی کی دلیل
 شہداء

قطو تاریخ تصنیف میر تو نگر علی صاحب شتاق ریس ولی

جو شد طبع ملفوظ از فضل حق
 ز دست خلیل نکو عاقبت
 ز مشتاق تاریخ سالش شنو
 کہ ہاتھ بگفت از رو معرفت
 سریت جدا کن ز تیغ قلم
 بدست آندہ نامہ آخرت

صحف نامه نوار العیون فی سرائر المکنون

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۳۰	۱۲	احقاد	احقاد	۲	۱	نه موجب	نه موجب	۲	۳	غلط	برور
۳۱	۱۱	والد	والد	۲	۱۵	سمانی	سمانی	۵	۱۱	برده دار	برده دار
۳۲	۱۳	اویسی	اویسی	۱۱	۱۱	شیخ	شیخ	۴	۱۱	مقدم	ای مقدم
۳۳	۸	زندنی	زندنی	۴	۱۱	استاره	استاره	۴	۳۳	قد فقیر	قد فقیر
۳۴	۱۳	کمال الدین	کمال الدین	۱۲	۱۱	آن	ازان	۸	۱۱	کتوا	کتوان
۳۵	۱۲	شریف زدن	مباحی این بند	۱۰	۱۴	کناره	کنار	۹	۱۱	بیل	بیل
۳۶	۱۴	حضرت بصر	حضرت حسن بصر	۲	۱۸	دانش	دانش	۲	۳۴	قاصرا	قاصرا
۳۷	۳	انجستیم	انجستیم	۶	۲	حضرت	حضرت	۹	۱۱	درین بیت	۲
۳۸	۱۱	آخا	آخا	۱۰	۱۱	سیام	سیام	۱۱	۱۱	درین بیت	درین بیت
۳۹	۵	کحل	کحل	۱۵	۱۱	بشت	بشت	۵	۳۵	اوگیران	اوگیران
۴۰	۴	قد مکار	قد مکار	۱۳	۲۱	اما	اما	۵	۳۶	برهان	برهان
۴۱	۸	الذین	الذین	۲	۲۲	بگرید	بگویند	۸	۱۱	شیخ العالم	شیخ العالم
۴۲	۹	وزیاده بنظاف	وزیاده بنظاف	۸	۱۱	پرستند	پرستند	۱۱	۱۱	آبادان	آبادان
۴۳	۵	منافقی	منافقی	۹	۱۱	دنده خدا	دنده خدا	۸	۳۷	اوهریس	اوهریس
۴۴	۴	را	را	۲	۲۳	آن	آن	۱۳	۳۸	شیخ العالم	شیخ العالم
۴۵	۱۴	تا نگامی	تا نگامی	۱۴	۲۴	میکنند	میکنند	۱۰	۳۹	میعاد	میعاد
۴۶	۹	بنج	بنج	۸	۲۶	جز	خبر	۱۱	۵۰	رحمت	رحمت
۴۷	۱۱	مشکل	مشکل	۴	۳۷	بابا	بابا	۱	۵۱	مالکار	مالکار
۴۸	۱۳	نیا	بتا	۹	۱۱	آورده	آورده	۱۰	۱۱	آگشت	آگشت
۴۹	۲	بیاموزاید	بیاموزد	۳	۲۹	حکایت	حکایت	۱۱	۱۱	آگشت	آگشت
۵۰	۶	می رنجاند	می رنجاند	۱	۳	برده دار	برده دار	۱۴	۱۱	بودا	بودا

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۵۴	۸	نقل	نقل	۱۳	۱۰۹	ماندم	ماندم	۱۳	۱۰۹	درآمد	درآمد
۵۵	۱	نقل	نقل	۱۴	۱۰۸	داد و خوا	آخر	۱۴	۱۰۸	تا پاک	تا پاک
۵۶	۶	مشتی	مشتی	۱۵	۱۰۷	در پای	بر پای	۱۵	۱۰۷	در اعیان	در اعیان
۵۷	۱۴	مشتی	مشتی	۱۶	۱۰۶	رو بر بند	بر بند	۱۶	۱۰۶	حضرت	حضرت
۵۸	۴	اندک	اندک	۱۷	۱۰۵	پدرم	پدر	۱۷	۱۰۵	ایل بیت	ایل بیت
۵۹	۶	صفاتی	صفای	۱۸	۱۰۴	و مبلغ	+	۱۸	۱۰۴	دنگ شیر	دنگ شیر
۶۰	۱۵	اعلم	اعلم	۱۹	۱۰۳	را هم جز	+	۱۹	۱۰۳	استخار	استخار
۶۱	۱۵	دانش	دانش	۲۰	۱۰۲	دستند	دستند	۲۰	۱۰۲	و شد	و شد
۶۲	۱۰	بهرید	بهرید	۲۱	۱۰۱	مجدد	مجدد	۲۱	۱۰۱	اذن فرج	اذن فرج
۶۳	۵	استاد	استاد	۲۲	۱۰۰	نوریم	نوریم	۲۲	۱۰۰	حضرت	حضرت
۶۴	۵	وسودا	وسودا	۲۳	۹۹	و آو	و آو	۲۳	۹۹	رود	رود
۶۵	۱۵	ای الا	ای الا	۲۴	۹۸	از خرد	از خرد	۲۴	۹۸	نجات دار	نجات دار
۶۶	۴	نجات	نجات	۲۵	۹۷	نجات	نجات	۲۵	۹۷	و قرار	و قرار
۶۷	۴	الوار	الوار	۲۶	۹۶	رو خیر	روغن	۲۶	۹۶	آفرید	آفرید
۶۸	۱۲	فرمود	فرمود	۲۷	۹۵	بادوست	بادوست	۲۷	۹۵	بنوت	بنوت
۶۹	۱۱	گرفت	گرفت	۲۸	۹۴	بسته	بسته	۲۸	۹۴	می شوند	می شوند
۷۰	۱۱	گرفتی	گرفتی	۲۹	۹۳	و شمع	و شمع	۲۹	۹۳	بود گفت	بود گفت
۷۱	۱۲	مرا	مرا	۳۰	۹۲	رادت	رادت	۳۰	۹۲	باید	باید
۷۲	۱۳	شد	شد	۳۱	۹۱	دیوانه	دیوانه	۳۱	۹۱	و از	و از
۷۳	۹	دران	دران	۳۲	۹۰	بیرون	بیرون	۳۲	۹۰	مدامت	مدامت
۷۴	۱۰	و میگوید	و میگوید	۳۳	۸۹	فرستاده	فرستاده	۳۳	۸۹	دیده	دیده
۷۵	۸	خواهم	خواهم	۳۴	۸۸	و	و	۳۴	۸۸	شود	شود

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱۲۰	۱۴	مغذی	معدود	۱۲۹	۱۲	میگزند	میگردو	۱۳۹	۲	یا محکم	یا علیکم
۱۲۱	۱	بھنی	بھجی	۱۲۶	۲۰	آلہ	الہ	۱۲۲	۹	کھل	کھل
۹	۹	جانب قصہ	جانب قصہ	۱۲۷	۱۱	بوسید	بوسید	۱۲۳	۱۱	فکلت	فکلت
۱۲	۱۲	جبرگوار	جبرگوار	۱۲۹	۱	صاحب	صاحب	۱۲۴	۳۰	شدید	شدید
۱۲۲	۹	اولا	اولاد	۱۳۱	۵	ازین	ازین	۱۲۵	۰	حمید	حمید
۱۳	۱۳	شود	مشد	۱۳۲	۱۵	شد	شد	۱۳۵	۲	وز	وز
۱۳۳	۴	می آید	می آید	۱۳۸	۱	محبوب	محبوب	۱۳۶	۹	صفت	صعب
۱۳۵	۲	پوشیم	پوشیم	۱۳۹	۱۱	ظہور	ظہور	۱۳۷	۱۱	نفراد	نفراد
۴	۴	غنائی	غنائی	۱۴۰	۲	خفت	خفت	۱۳۸	۱۱	نفراد	نفراد
۱۰	۱۰	مارا ترا	مارا ترا	۱۴۱	۱۱	حق	حق	۱۳۹	۱۱	نفراد	نفراد

اعلان

ناظرین کتاب رفع

غلطی بذریعہ صحت نامہ

ہذا ملاحظہ فرما کر عاصم

کوشکور کرین فقط

محمد وزیر مہتمم مالک طبع گزاردی

خاتمہ کتاب

الحمد للہ و مطبع گلزار محمدی

کبوشش فراوان

باہتمام محمد وزیر رونق

طبع یافت فقط اور وضع

رہی کہ جو کتاب پر پٹیل و

نہایت نومی ہال مسروہ

تاریخ انتقال حضرت

شیخ العالم شیخ احمد علی

رد و لومی صاحب شہ

نور الدین مرشد

احمد والی مددگار حیدر آباد

قطب عالم دستگیر بیک

۲۶ ۸۸

صفحه	نمبر	مضمون
۲۵	نقل ۱۳	ملاقات با حضرت نورالحق پندوی و والی طبرستان از راه بهار و پل در قبرستان و لغات و...
۲۸	نقل ۱۴	بازرسی بچه سلجوقی اوده و طلب نمودن مردمان ابدعوت و کلمه جمال الدین گری جواب حضرت
۲۹	نقل ۱۵	گردانیدن سایه و پیر بطریق بازی و یگان اوده پیش شیخ فتح الدین بطریق اشارت تعلیم یافتن
۳۰	نقل ۱۶	رفتن حضرت بلالقات شیخ زین الدین اووی و باز ندادن پسرده اربوبه بنون خیری و باز رفتن مع طبق سنگ و کلون و ملاقات شدن با زین الدین و مکالمه با حضرت
۳۱	نقل ۱۷	آمدن سلطان ابراهیم شرقی در قصبه سیولی رفتن حضرت بلالقات و ادان چند دیده سلطان اعراض حضرت
۳۳	نقل ۱۸	رفتن حضرت و شهر خوجو بلالقات سلطان ابراهیم شرقی و ملاقات با قاضی شهاب الدین تشریف آوردن قاضی سلطان
۳۴	نقل ۱۹	آمدن محمدخان مقطع دولی بلالقات حضرت و ادان نهصد سیکه و موضع کلوه آباد حضرت و اعراض حضرت از راه
۳۹	نقل ۲۰	ذکر کردن کسی زایل دنیا و دنیا برانده فایده حضرت و درج شدن اسم عا و فرزند آن در قصبه سلطان
۴۰	نقل ۲۱	تشریف آوری حضرت در رد و بعد سیستان و اجازت از قبر شیخ صلاح صوفی و یافتن مصلی و سبوحه
۴۱	نقل ۲۲	آبادی دولی بجانب مشرق از خانه قاضی حضرت که آبادان نبود و وقوع آن
۴۱	نقل ۲۳	آمدن کافران در قصبه مقصودی بدعای حضرت
۴۲	نقل ۲۴	پردن چهار پایه حضرت گماشته نو و مردن او بدعای حضرت
۴۲	نقل ۲۵	رفتن خواجیه بده بلالقات حضرت گستاخی کردن و مردن بدعای حضرت
۴۳	نقل ۲۶	آزار دادن بکشتی گوشت فرید آباد حضرت آیینیدن سفارش حضرت و قتل شدن بدعای حضرت
۴۴	نقل ۲۷	حضرت و شیخ زکریا در مسجی جامع بودند بنیال خواب برپای حضرت و از آن در شیخ زکریا بیمار شدند چون حضرت بعبادت فتنه نمودند که خیری خوردند مگر الموانه دعوت ندادند کار تمام شد
۴۵	نقل ۲۸	گستاخی مرید بقال که برین حق پاکست و مخالفت حضرت بنیال که در دو مردن او بدعای حضرت
۴۶	نقل ۲۹	در ذکر کار خیر حضرت عارف احمد فرزند خود را که راه کردن قاضی ثمن آن و بیمار شدن قاضی و نهایت آن تا کار خیر عارف احمد و مردن بعد از آن
۴۷	نقل ۳۰	از فرزند عبد العزیز بنانه حضرت دولی مادر زاد و پسندیدن آمدن حضرت عا لآلفرزد و مردن آن

مضمون

صفحہ	سطر	مضمون
۵۱ غایتہ	نقل ۳۱	گلابا حضرت برای فرزندان و عہدہ تولد حضرت عارف احمد و خوارق حضرت عارف احمد
۵۲	نقل ۳۲	فرمودند حضرت کہ موت من را اختیار من است
۵۳	نقل ۳۳	دار شدن حضرت و کجلی زبردخت با کوفہ جان و دن سبب و مران مقام باز زندہ شدن بالجام و زاری مریدان
۵۴	نقل ۳۴	درود حضرت در آورده از بہار و آوردن بہریم شہر و گان بر کف طوطی و سید و کتب و در سبب
۵۵	نقل ۳۵	حضرت دیم سحرہ آورده بسبب کم بانی
۵۶	نقل ۳۶	دیدن شیخ بختیار حمزہ حضرت را از زرد و باز نہ خاک
۵۷ غایتہ	نقل ۳۷	حال ارادت و مرید شدن شیخ بختیار خلیفہ خاص حضرت
۶۰	نقل ۳۸	کنندہ چاہ شیخ بختیار مدعا تھا حضرت و باز انہا شدن آن از خاک بیرونی
۶۱ غایتہ	نقل ۳۹	رفتن شیخ بختیار بسوداگری و گرفتن قطاع الطریقان و او را قتل و خواستن حضرت در آن وقت
۶۲	نقل ۴۰	طلب نمودن حضرت شیخ بختیار بہا در آن وقت کہ بازن خود مختار بت میخواست
۶۳	نقل ۴۱	رسوایی سماع چیری بقوالان نمایند ہلکانیہ ہم نماز کند کثیر کہ بود بقوالان زندہ مریدان چہ بیگیہ دادہ کثیر کہ آوردند چون حضرت کثیر کہ ما دیدند ہادوہ تشریف بردند و واپسی بہ شہر شہاد
۶۵	نقل ۴۲	التاس مرید ہایک بر رفتن یارت حرمین بکرامت رسول صلی اللہ علیہ وسلم رسیدن بہم بجا اورا آمدن تا تارخان مقطع ردولی بکرامت و نصیحت فرمودن حضرت اورا
۶۶ غایتہ	نقل ۴۳	عرض کردن محمد خان بفرخت اسپان فرمودن حضرت کہ برستان عذر و محبت نمودن زردا کراہ انحضرت آورد کہ خیال سلطنت برائی محمد خان کردہ بودند و نبودن و تقدیر او
۶۹	نقل ۴۴	سیمان شہر سوداگر مریدان حضرت مدنگہ خواستی گفتی کہ اگر صد تنگہ کہو بفرخت گذرانیدنی بد ملک حضرت ہمان شد
۷۰	نقل ۴۵	انحضرت بشنیدن جرایع خواہی سختی کار و روئی بزرگیان طلق از ان طعام بخورد و دم نمی زند و کیش از سبب
۷۱	نقل ۴۶	ارشا حضرت بکفیت جمال گوہری او دہے

مضمون

صفحہ	سطر	مضمون
۴۱	نقل ۴۸	تعیین فرمودن آنحضرت مقامات اولیاء ارشد را
"	نقل ۴۹	آنحضرت بر دیوار شسته بودند و کمال گوی ری رسیدند آن دیوار بگفته خضر خنبدی روان شد و با دیه کمال گوی ری نه خنبدی تا که حضرت ارشاد فرمودند
۴۲	نقل ۵۰	ارشاد کردن حضرت به برام که بخواب نپوشی و بگوئی که حق تعالی و فرمودن حضرت که در دوران
۴۳	نقل ۵۱	عطا نمودن بنیادین علم به شیخ بران قبول کردن و طلب نمودن یافتن بسبب کم ظرفی او
۴۴	نقل ۵۲	ولایت عطا کردن به مخلص به برام بعد فراغ از کارها و دنیا
۴۵	نقل ۵۳	آمدن الاده دیوانه در کوچه حضرت بر طلع کردن به برام حضرت در آنگاه از ولایت
۴۶	نقل ۵۴	مردن مخلص بعد وصیت عدم اطلاع با حضرت تبرک کردن فرزند او حضرت شافریه کرده و باز مردن با جازت حضرت
۴۷	نقل ۵۵	فرستادن کتابت بدیوانه قنوجی که با کسی سخن نمی گفت بدست میان خدا و فرمودن کردی آن کتابت میان خدا و طلبیدن دیوانه کتابت را
۴۸	نقل ۵۶	وصیت شیخ بدرالدین به پسر خود شیخ نصیرالدین که ترا نعمت از حضرت احمد عبد الحق فرماید عطا می نمود دینی و دنیوی بالیشان
۴۹	نقل ۵۷	حال ارادت پیران قد و برادرزاده شیخ نصیرالدین عطا می ولایت بنما و به خلافت و فرقه
۵۰	نقل ۵۸	در ذکر آنکه چون کسی بارادت بین مداول ندیده کشی و پیرم کشی شش فرقه
۵۱	نقل ۵۹	فضیل غفری بر ارادت حاضر شد و خدمت آگاشی بنما و در دوشم و مرشد
"	نقل ۶۰	در ذکر ارادت ملک شمس الملک معظم و عطا کلیم و دستار باد و وصول از آن ملک مذکور
۵۲	نقل ۶۱	میان فرید میر حضرت بود اگر چه حسب حکم حضرت کمالی کشاده بود و حرم حضرت عرض می شد
۵۳	نقل ۶۲	فرستادن کتابت بدست به برام برافروز خان مجلس عالی بقصر السیولی
۵۴	نقل ۶۳	تولد فرزند بخت قاضی خان ناگه قصیده دولی بدعا آنحضرت
"	نقل ۶۴	میان سلاطین و ارباب دولت با سوتی از من موزه معروف کلکاری بنام موزه بکرم حرم عطا فرمود

مضمون

صفحہ	نمبر	مضمون
۹۷	نقل ۶۵	در ذکر سکر آنحضرت کچھل و پنجاہ سال بد طبع مسجد نماز ادا کردند و میدانستند کہ کدام طرف است
۹۸	نقل ۶۶	فرزند ان مریدان حضرت برہم حق جان ادا ماند بیکت آنحضرت
۹۹	نقل ۶۷	در بیان سجدہ شدہ کہ مریدان پیش پیران سر می زنند
۱۰۰	نقل ۶۸	اکثر حضرت شہداء و شہرے فرمودند
۱۰۱	نقل ۶۹	عطا خرقة بحین مطرب در حالت وجد حسب التماس و بطاقت بزدن او
۱۰۲	نقل ۷۰	عطا خلافت و اجازت شیخ بودی و گستاخی و واستہ و از خلافت از ان
۱۰۳	نقل ۷۱	استغراق و خود رفتگی سید کبیر بیگ نظر باطن حضرت
۱۰۴	نقل ۷۲	اجازت شیخ کمال الدین بر ملاقات شیخ زین الدین مقطع اودہ و زخم شاخ جابوس
۱۰۵	نقل ۷۳	خوردن حسب مودہ حضرت
۱۰۶	نقل ۷۴	مولانا امیر احمد صندوق مصحف نزد حضرت آوردند و حضرت بدین دہ تنگہ دادند
۱۰۷	نقل ۷۵	بروزند ہمان دہ تنگہ بدیاز قاضی ضعیفیند و قاضی رضی برای خواندن جوارہ فرستادند
۱۰۸	نقل ۷۶	بشارت نمودن پیش و عنہ پس فرجہ میدی و یو انگلی و مردن او
۱۰۹	نقل ۷۷	در بعض بشارت و کلام آنحضرت
۱۱۰	نقل ۷۸	در ذکر لفظ حق و بیان معنی آن کہ آنحضرت فرمودہ بودند
۱۱۱	نقل ۷۹	بہفیت توشہ شریف و حال شیخ نجیب
۱۱۲	نقل ۸۰	حالات و خوارق حضرت در ملفوظات و کتب دیگر
۱۱۳	نقل ۸۱	خاص مروجہ خاندان حضرت
۱۱۴	نقل ۸۲	در شان حضرت
۱۱۵	نقل ۸۳	المیض
۱۱۶	نقل ۸۴	المیض
۱۱۷	نقل ۸۵	قطعات تواریخ طبع کتاب

۲-ع R R ۲۹۷

آخری درج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرانہ لیا جائے گا۔

کتابخانه
جامعہ دہلی
۱۔ اگر میں اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۲۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۳۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۴۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۵۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۶۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۷۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۸۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۹۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں
۱۰۔ اس کتاب کو ایک شخص کو دے دوں

